

உங்கள் சருமத்தை ஒவ்வொரு தினமும் அதிக அறுகுபெறச் செய்யுங்கள்

ரெக்ஸோனாவிலிருக்கும் கேடில்தான் உங்க
ளுக்கு அதிக ஆரோக்கியமுடையதும்,
துய்மையானதும், அதிக மழமழப்புடைய
துமான சருமத்தைத்தருகிறது.

இந்த உபயோக பராமரிப்பை நீங்களும் இரண்டுதடவை
தவறாமல் உபயோகிக்க. கேடில் அடக்கிய ரெக்ஸோனாவின்
திறமையை சருமத்தில் மெதுவாக தேய்த்து பிறகு கழுவுங்கள்.
ரெக்ஸோனாவிலிருக்கும் கேடில் உங்கள் சருமத்திற்கு துய்
மையும், மென்மையும், அழுத்தமும் தருவதோடு புதுப்பொ
லிஷும், புது ஆரோக்கியமும், என்றும் நீளும் எழிலும்
வழங்கும்.

ரெக்ஸோனா

கேடில் உறைந்த ரோப் இது ஒன்றே

“கல்கி” ஆசிரியர் எழுதிய முப்பெரு நவினங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிகப் பதிப்பு ரூ. 15

மலிவுப் பதிப்பு ரூ. 9

பார்த்திபன் கனவு

விலை ரூ. 6 - 8 - 0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின் மகோன்னத காலத்தை இவ்விரு நவினங்களும் அற்புதமாக விளக்குகின்றன

சோலைமலை இளவரசி

1942-ம் நடந்த இந்திய சுதந்திரப் புரட்சியை அடிப்படையாக வைத்து குற்றினம் புதிய முறையில் எழுதப்பட்டது

விலை ரூ. 3 - 8 - 0

(தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்)

கிடைக்குமிடம்: கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

இருமல், அவஸ்தையளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்க்சனி

3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்க்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி துக்கமின்றி அவதிகொடுக்கிறீர்களா? அதிகமாக இருமுவதால் பிராணுவஸ்தை யாக இருக்கிறதா? பணியை உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராகவும், குளுமையான வள்துக்களையும் உணவுக்களையும் சரப்பிட முடியவில்லையா?

எவ்வளவு தாடுகளாக உபகரணவற்று எதை உபயோகித்திருப்பீரோ சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருந்துகளில்லை, புகை பிடித்தலில்லை, இயக்கவுலில்லை, ஆட்டோமேனஸ் தேவை யில்லை. செய்ய வேண்டியதெல்லாம் குடியிற் ற இரண்டு பிண்டுகளை சரப்பாட்டிள் போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திர வங்கள் மாயமாக மறைந்துவிடும். மூல்தே த்மிகுங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்யத் தொடங்கி, உபத்திரவக் கரைத்து சிரமமின்றி னவாசத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முதும் தான் இரவே தன்வித்திரையை அளித்து விசுவாஸில் பன வருஷங்கள் மெனவன உணர்ச்சியையும் பனத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்கடிக ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அதேகமாக உடனே குணமளித்து னவாசத்தை இவருவாக்குவது மட்டுமன்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாது கல்கிதது. உதாரணமாக ஜே. கிச்ச்டன்,

ஹாமில்டன், ஒன்ட், காண்டா, இருமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு துக்கமின்றி 40 மவுண்டு எடை குறைத்து, இரத்து விடுவாச் சன எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே திதுத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அங்வுபகரையே மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பணம் வரபல் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சரப் பிட்டதுமே தோடியாக சத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அதிவிசுவாஸில் வயதில் பன வருஷம் மெனவன உணர்ச்சி, பணம் இவற்றை அளிக்கிறது. வரபல் உத்தரவாதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்துப் பார்த்து தீர்ப்பளியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) சரப்பிட்டபின் பூண குணம் பெற்று, திருப்தி வளிக்காவிடில் வெற்றுப் பெட்டியை அனுப்பினால் முழுத் தொகையும் வரபல் செய்யப்படுமும். இன்றே மருத்து வியா பார்பீட்டமிருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாங் குங்கள். இன்றிரவு சரப்படித் துக்குநிதிர்கள், மறுதான் காலை எவ்விதமான தேம்புணர்ச்சி ஏற்படுகித் தென்பதையும் பரவுங்கள்.

Mendaco

மெண்டாகோ

உத்தரவாதம் உங்களுக்குப் பரதுகாரப்பு அளிக்கிறது

★ ஆஸ்துமா ★ மார்க்சனி நோய் ★ நோஜுரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

டி.எஸ்.ஆர்.

சந்தனத்தித்
தைலம்

அரைக்கிரவதை
தைலம்

டி. எஸ். ஆர். தைலங்களை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் விரும்பி உபயோகிப்பதற்குக் காரணம் அவைகளின் சிறந்த குணமே. ஆயுர்வேத சாஸ்திரிய முறைப்படி தயாரித்த சந்தனத்தித் தைலம், அரைக்கிரை விதைத் தைலம்

மூளைக்குக் குளிரச்சியையும் சருமத்திற்குப் பளபளப்பையும் கொடுக்கின்றன

டி.எஸ்.ஆர். & கோ.
சும்பகோணம்

685-375

சென்னை நகரத்திற்கு சோம் எஜன்து:
சு.ராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
167, கார்ட்டிரோடு, ராஸ்பேட்டை, சென்னை
கோவை, பாண்டிச்சேரி ஆம் சிவகிரிக்கு
சோம் எஜன்துடன்:
B. பாஸ்பட்டாய் செட்டியார்
240, கையியன் தெரு, கோயமுத்தூர்
வட ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு:
சேகர்ஸ், திருப்பத்தூர் (N. A.)

அஜீரணமா?

.....தங்கள் அவசியம்
அதன் வேண்டியது
பொருளும் இருக்கிறது

வயிற்றில் அதிக அமிலம் செருகதாம் ஏதிர்தம், வாயு உபத்திரவம் இதர உபாதைகளும் ஏற்படலாம். அதை சீலத்திக்க "பிஸ்மாக்" போன்ற மாற்ற இலும், வயிற்று சரிவர வேலை செய்யப் போதிய சக்தியை அளிக்கிறது. வயிற்று ரோயால் அவதி புறுபவர்களுக்கு "பிஸ்மாக்" பொருள் செப்பிதேன். பரிசுதியுங்கள். மூன்றே சீலிஷங்களின் குணம் தெரியும்.

உங்களுக்கு வேண்டியது

எல்லா கெமிஸ்திக
விடமும் ஸ்டோர்
களிலும் பவுடராக
யும் மாத்திரையாக
யும் கிடைக்கும்.

BISMAG

இந்தியாவுக்கு புரான விநியோகஸ்தர்கள்
ஜியாப்தே மானர்ஸ் & கோ., லிட்.
பம்பாய் - கல்கத்தா - டெல்லி - மதராஸ்

கல்கி

KALKI. ஜனவரி 22, 1950

4

அண்டு

**GOOD
ADVICE**
for
**EVERY
MOTHER**

ஐயோவும் குழந்தைகளுக்கு
வெகு வெளித் பிடித்து விடுகிறது.
அதற்கு உடனே பரிசாரம்

தேடாவிடில் பின்பு அதிக தொந்தரவு என்பதை
ஒவ்வொரு தாயும் அறிவாள். கோய் பரவுவதையும்
இருமலையும், டண்னனுல் விரைவில் தடுக்கிறது
குழந்தைகளுக்கு டண்னனுல் மிக சுகிகரமானது

TUSSANOL

COUGH SYRUP

REGISTERED TRADE MARK

இப்போது! சாப்பிட்டவுடன்

கால்கேட் டென்டல்
க்ரீமால்
தூலக்குவதானது
பல்

சிதைவைத்
தவிர்க்க
உதவுகிறது

இதுவே பத்திரமும் உறுதியுமான
வழி என்பது சுகவாசினிட்டது.

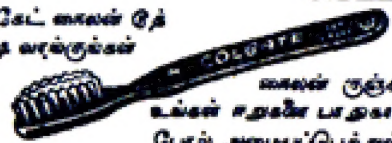
பிரபல பல் தைத்தியர்களின் மேற்பார்வையில் ஒரு
தொகுதி காரைஜ் மாணவர்கள் சாப்பாட்டதற்குப் பின்
'கோல்கேட்' உபயோகித்துப் பல் துலக்கினர்—
மற்றொரு தொகுதியினர் வழக்கப்படி பல் துலக்கினர்.
'கோல்கேட்' உபயோகித்தோருக்குப் பற்களில் ஓட்டை
விழுவது வேகமாகக் குறைந்தது. மற்றவர்களுக்கோ
புதிய புதிய ஓட்டைகள் அதிகரித்தது. 'கோல்கேட்'
என்றாவது பல் சிதைவையும் தடுக்கும் என்று ஆம்பம்
உறவின்கள். ஆகவே 'கோல்கேட்' உபயோகித்தால்
பல் சிதைவதை நிறுத்த உதவுகிறது என்பது
நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எப்போதும் கோல்கேட் *உபயோகியுங்கள்
அதன்மூலம் உங்கள் பற்களை துலக்குவதோடு
உடனே வலுவான தர்க்கத்தையே அகற்றி
பல் சிதைவைத்தடுங்கள்!

*சாப்பிட்டவுடன்

கோல்கேட் ஸாஸன் தே
பிரகஷ லாக்குங்கள்

ஸாஸன் குஞ்சங்கள்
உங்கள் சந்தனை பாதுகாப்பது
போல் அமைப்பிபற்றுவன.

சிறந்த சலவை...

EAZ 15 TM

தயாரிப்பவர்கள் :

தி சன்ட் ஓஷியாடிக் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்

ம த ர ல்

குளிக்ராம்

குளிக்ராம் சென்னைக்குள் தன் கைகளை நீட்டித்து
கொள்ளுகிறது. இங்கே உதித்த மாதிரிகளைப் பார்ப்பது குளிர்
காற்றாகிறது. வண்டி செல்லும் மனம் சந்தாசின்மீது மட்டுமல்ல
மேதாவது செல்லுகிறது. வண்டிக்காரன் பங்கிட்டுக் குளிக்ராம்
பேர்தனையை இழுத்துப் போர்த்திக்கொள்ளுகிறது. சந்தாசின்
மீது, குளிக்ராம், வண்டிகளும், மாதிரிகளும் உன்ன ஒவ்வொருவரும்
உன் கைகளையும் குட்டையும் எதிரோக்கி சித்தி
சூகம். உன் பின்புறம் மலிவாக, கைமலர் எல்லாம்
கொட்டிக்கொட்டும் நிரந்தரமாகக் கொட்டும்படி பாணம் வேறொரு
புறம் இங்கே

Le

சென்ட்ரல் உ. பேர்டின் வெளியீடு

சென்னை உ. அருடம் பேர்டின்.
20 10 19

ஆம்பூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
அவர்கள் உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

சங்கீத ரத்ன ஸ்ரீ சௌடய்யா ... வயலின்
ஸ்ரீ கல்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
ஸ்ரீ ஆனங்குடி ராமச்சத்திரன் ... கட்டம்

21 - 1 - 1950 சனிக்கிழமை மாலை 5 - 30 மணிக்கு

ஆம்பூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் காம்பவுண்டில் விசேஷ
மாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விஸ்தாரமான பந்தலில்

டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 200, 100, 50, 25, 10 & ரூ. 5/-
டாக்டர் C. நாதமுனி நாயுடு
கல்காண்டென்ட்

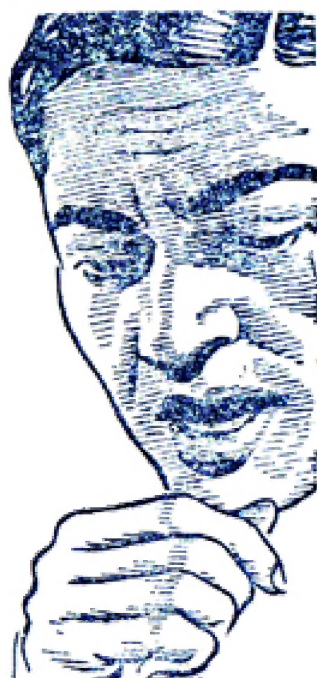
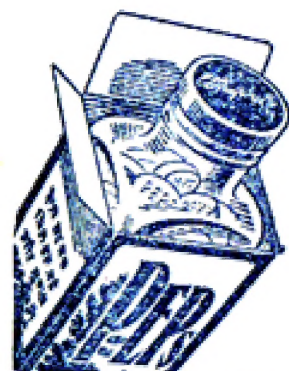
செலி பெருக்கி சத்பாடு: திருச்சி ரேடியோ சேம்ஸ் அண்டு சர்வீஸ்

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

வெந்த தோண்டைக்கு ஆரதலவீத்து இருமல்,
ஜலதோஷம், இன்புருவென்னாவை ஒழிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கரையும்போதே
அதன் மருந்து சத்துக்கள் கவாஸப் பைக்கும்
மார்புக்கும் செல்வின்றன.
பெப்ஸிலுள்ள அபூர்வ
சத்துக்கள் வெகு விரை
வில் அபாயகரான கிருமி
களை அழித்து, தோண்டை
கரகரப்பை அகற்றி,
நமைச்சலைப் போக்கி,
ஓயாத இருமலையும் அடி
யோடு நிறுத்தி விடுகிறது.
சாப்பிட இலிமையானது.

மார்பு, கவாஸப்பை உபத்திரவங்களுக்கு மிக
வும் இன்றியமையாத கிருமிநாசன மாத்திரை

உங்கள் (கே) ஆரோக்கியத்தை பருகங்கள்

பேர்ன் - வீடா
பாலை விடச் சிறந்தது,
அதில் சக்தி தரும்
விடமின்களும், கால்ஷி
யமும் அடங்கியுள்ளன.
வினையாட்டுக்காரருக்கும்
பல ஹீனருக்கும்
ஒருங்கே இன்றிமைய
தது. குழந்தைகள் அதன்
சாக்கேட் மனத்தை விரு
ம்புவர். காலைநிலும் இரவு
தும் குடாகவோ அல்லது
குளிர்த்த பானமாகவோ,
ஒரு லினஸ் பாதுடன்
இரண்டு தேக்கரண்டி
பளவு சேர்த்தப் பருகவும்

-ஆரோக்கிய விருஷம்-

© F & T M

பேர்ன் - வீடா
யோர்ன் - வீடா

கால்ஷியமும், ஏ & க் விடமின்களும் திறைத்தது

க ச ட் ப டி - ப் க ர (இ த் தி ய ர) லி மி டெ ட்
தள உருவடி ரூ. 1412 பல்பாத்தள உருவடி ரூ. 231 உருத்தள உருவடி ரூ. 1725 உருத்த

“வெகு காலா, என் பென் பட்டுப் பாவாடை வேணும்னு ஓயாமல் கேட்டு அலுத்துப் போயிருந்தா. திபாவளிக்குக் கூட என்னுடைய வாக்கித்தா முடியல்லே. கார்த்திகைக்காவது வாக்கிடணும், குழந்தையை எமாத்தக் கூடாதன்னு கினைச்சேன். ஆகு பணத்தான் கிடைக்கல்லே!

“சார்! கான் கல்லவனுத்தான் இருந்தேன். ஆனால் என் ஏழ்மை ஒரு கிமிஷத்திலே என்னைத் திருடனாக்கி விட்டது. சமயத்தை விடாமல் திருடி விட்டேன். ரொம்ப திருடல்லே—ஐம்பது ரூபாய்தான்! ‘காஷ்டிதர்’ அதைக்குள்ளே கான் சகஜமாகப் போனேன், யாரும் என்னைச் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள்.

“ஆகு அண்ணிக்கி ஒரு குமாள்தா ய்டும் கான் பணத்தை எடுத்ததைப் பார்த்துட்டாரு. அவரு ‘போலீ’சுக்குப் போன் செய்து விட்டார். அது எனக்குப் தெரியாது.” முனுசாமி ஒரு வினாடி கிறத்தினுன்.

உடனே பின்னே மேலே தொடர்ந்தார் :

“கான் கீழே வந்ததம் கிலைமையைக் கண்டு கொண்டேன். ‘போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரான்’, இரண்டு போலீஸ் ஐயான்கள் சின்னிருந்தனர். முனுசாமி பின் கையில் கிலைக்கைப் பார்த்ததம் என் மனது இனிமெயிட்டது. அவனைத் தப்புவிக் ஒரு உபாயம் செய்தேன். ‘கான்தான் ஐம்பது ரூபாய் கொண்டு வரச் சொன்னேன்.

தவறாகக் குமாள்தா அவனைத் திருடனென்று எண்ணி விட்டார்’ என்ற பெரிய பொய்யை மெய்யாக்கிச் சொன்னேன். மாடியிலிருந்து மாணேஜரும் வந்தார். அவரும் அவனுக்கு அனுடையகப் பேசுவே, ‘சர்க்கிள்’ பேசாமல் திரும்பி விட்டார். ஆனால் குமாள்தா முண முணத்தார். ‘இப்படித் திருடர்கள் பாவ்கில் இருந்தால், என் திவாலாகாது?’

“பாவ்க்” இருக்கும் கிலைக்கு இந்தத் திருட்டுச் சக்கதி ஜனங்களுக்குச் சந்தேகத்தைக் கொடுத்தும் என்று கூறி குமாள்தாவைச் சமாதானம் செய்யவேண்டியிருந்தது” என்ற கூறி கிறத்தினுர் கந்தாம் பின்னே.

“ஏழ்மையின் கஷ்டத்தாலே திருடிட்டேன். என் கிலை தெரிஞ்சு ஐயா, என்னைக் காப்பாத்தினாரு. மாணேஜர் கிட்டே சொல்லி என் சம்பளத்தையும் உயர்த்தினாரு. ஏழைகளோடே கஷ்டத்தைத் தெரிஞ்சு வச்சிருந்தம் மனமிரக்கறவங்க, கொஞ்சம் பேருதான்” என்ற முனுசாமி தீர்க்கமாகப் பேசி முடித்தான். அவன் கண்களில் ஆழ்ந்த கன்றியின் பிரதிபலிப்புக் காணப்பட்டது.

“இவனைக் காப்பாத்தினதற்கு கன்றி செலுத்த, ஒவ்வொரு கார்த்திகைக்கும் பட்டுப் பாவாடை ஒன்றைக் கொடுத்த விடுகினுன். வேண்டா மென்றால் கூடக் கேட்பதில்லை” என்ற கந்தாம் பின்னே சிரித்தக் கொண்டே கூறினார்.

பரிசுப் பாவாடை!

சு நிமலன்

இந்தக் கார்த்திகைக்கு என் சென்னை யில் தங்க வேந்தது. அப்போது என் கன் பர் சுந்தரத்தைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன்.

சுந்தரம் பிள்ளை, 'சாதி - பாக்ஸின்' 'காஷியாக' இருந்தவர். என்னிடம் அவருக்கு அளவு கடந்த அன்பு. அவர் வீட்டுக்குச் சென்ற விசாரித்த போது அவர் வெளியே சென்றிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது.

கார்த்திகை என்; மாலை மங்கும் காலம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அகல் விளக்குகளை ஏற்ற ஆரம்பித்தனர். தெருவிற்குப் பொற் காசு மாலைகளை அணிவித்தது போல், இரு மருங்கிலும் பொட்டுப் பொட்டாக அகல் விளக்குகளின் பொன்னோதி பார்க்க மனோ ரம்மியமாக யிருந்தது.

எத்தனை கால்கை அக்காட்டியில் மயங்கி கின்றிருந்தேனோ எனக்கே தெரியாத. "என்ன ஆவனவு யோசனை?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்த சுந்தரம் பிள்ளை யின் குரல்க் கேட்டுத் திரும்பினேன்.

"கார்த்திகைத் திருகாளில் தெருவைப் பார்க்க எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! என் மற்ற காட்களில் எல்லாம் அகல் விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கக் கூடாது என்று போதித்தக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றேன். இதைக் கேட்ட சுந்தரம்பிள்ளை என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்க ஆரம்பித்தார்.

"சரிதான், என்னென் விற்றெ விலைக் குத்தினம் தினம் அகல் விளக்கு வேணுமா, உனக்கு? அதோ பார்! இந்த விளக்குகளை விட அழகாகத் தினம் சாயத்திரம், இறை வன் எண்ணுந்த அகல் விளக்குகளை ஏற்றிவைக்கிறது" என்று ஆகாயத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

அப்போது அவரைப் பார்க்க டவாலி யணித்த சேவகனைப் போன்ற வயதான ஒரு ஆள் வந்தான்.

"யாரு முனுசாமியா, வா!" என்று அழைத்தார் பிள்ளை. வந்தவன் ஒரு காலி

தப் பையை அவரிடம் கொடுத்த விட்டு வணங்கினான்.

"பாவாடை கொண்டு வந்த விட் டாயா? வேண்டாமென்றால் பேசா மல் இரேன். எத்தனை தடவை அன் பளிப்பு" என்றார் சுந்தரம் பிள்ளை.

"எல்ல பட்டு, சார்! எத்தக் கையிலிருந்து வாக்கி வரச் சொன் வீர்கள்?" என்று என் கேட்ட

தம், பிள்ளையும் முனுசாமியும் வியப்புடன் என்னைப் பார்த்தனர்.

பிள்ளை சிரித்தக் கொண்டே சொன்னார். "என் காஷியாக இருந்த போது ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அப்போதிலிரு்த ஒவ்வொரு கார்த்திகைக்கும் ஒரு பட்டுப் பாவாடையை எனக்கு இவன் அன்பளிப் பாகக் கொடுத்த வருகிறான்."

"கீம்கன் சொல்வது புரியவில்லையே! எதற்கு அன்பளிப்பு? அதவும் கார்த்திகை யன்று!" என்று பிரமிப்புடன் கேட்டேன்.

"சரி சொல்கிறேன். முனுசாமி, கீ கலவில் பேசக் கூடாது" என்று அவனைக் கட்டினாயிட்டு விட்டுப் பிள்ளை ஆரம்பித்தார்.

"என் 'காஷியர்' வேலை பார்த்த வந்த 'சாதி பாக்' ஒரு சமயம் திடீராக விடம் நிலையை அடைந்த விட்டது. முனுசாமி அப்போது அந்த 'பாக்ஸின்' சேவகனை இருந்தான். என்னுடைய அறைக்கு இவன் தான் காவல். அங்கிருந்த 'பிஜன்' களுக்குள் மிகவும் கல்வகன்.

"பாக்" திடீராக விடம் என் னு ஐனக் களுக்கு எப்படியோ தெரிந்து விட்டது. எனக்கும் ஏதோ பாய்ப்பு. ஒரு கால் பகல் 'மாணேஜர்' என்னை அழைத்தார். அவரு டைய அறை மாடியில் இருந்தது. என் மேலே அறை மணிகேரம் அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அதற்குள் கீழே ஒரு..." என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

"சார், இனிமே என் சொல்லுகிறேன்" என்று முனுசாமி இடையில் பேசினான். பிள்ளை பேசாமலிருந்த விட்டார். முனு சாமி தொடர்ந்தான்:

"'காஷியர்' ஐயா மாடிக்குப் போனது எனக்கு ஒரு சென்கரியத்தைக் கொடுத்தது. பணப்பெட்டியை மூடாமல் போய் விட் டாட. பணம்னு பிணக்கட கையைத் திறக்குமே! தரை உயித்தக் கஞ்சி சாப் பிட, எங்களுக்கு 'பாக்' சம்பளம் போதவில்லை. பட்டணத்திலே காலம் தன் னுவது எவ்வளவு தொல்லை தெரியுக்கனா?

ரிடையும் கல்யாணப் பேச்சு ஆரம்பமாகியிருந்தது. ஜாதகம் பார்க்கும் கட்டளும் வந்தது. அப்போதுதான் எங்கள் பிற்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி எங்கள் கட்டிய மனக்கோட்டைகள் தகர்த்தெறியப்பட்டன. ஜோசியர்கள் எனக்குப் பலத்த செவ்வாய் தோஷம் இருப்பதால் விவாகமாகிய எட்டாவது மாதமே என் கணவர் இறந்தவிரலொன்றும், என்னைப்போலவே செவ்வாய் தோஷம் மூன்றவராகப் பார்த்து எனக்குக் கல்யாணம் செய்வதின் மூலம் தான் அதை விவர்த்திக்க முடியும் என்றும் திட்டமாகச் சொல்லி விட்டார். இதன் பலனாக சிறு வயதிலிருந்தே புருஷன்—மனைவி உதவில் வளர்ந்து வந்த எங்கள் பிரிக்கப்பட்டதால், எங்களிரு குடும்பத்தாரிடையும் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு, பேச்சு வார்த்தையும் சின்று விட்டது. கடைசியில் என் அத்தாளின் இஷ்டத்திற்கு மாறாகவே மற்றொருத்தியை அவருக்கு விவாகம் செய்து வைத்து விட்டார்கள்.

பிறகு என் தந்தை எனக்கு வான் தேடும் வேட்டையில் இறக்கினார். செவ்வாய்தோஷம் மூன்ற என்னை விவாகம் செய்து கொண்டு தங்கள் ஊருக்கு உலை வைத்ததக் கொள்ளவரும் விரும்பலில்லை. என்னைப் போலவே செவ்வாய் தோஷம் உள்ளவர்களுக்கு அவர் எவ்வளவு நேடியும் பலனில்லை. இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு செவ்வாய் தோஷம் மில்லாத ஒருவரோ வந்த சேர்த்தார். அவருக்கு என்னைப் பிடித்தப் போய்விட்டதால் எனக்குச் செவ்வாய் தோஷம் மிருப்பதைத் தெரிந்த கூடத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக்கொள்ளத் தைரியமாக மூன்றவர்தார்.

எங்களுக்குக் கல்யாணமாகி ஐந்த வருஷங்களாகிறது. நான் இப்போது இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தாய். எங்கள் இவ்வற வாழ்க்கை இன்பகரமாகியே ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. செவ்வாய்க் கிரகம் எங்களை ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை!

காகப்பட்டினம், பாக்கியம்
10-1-50

○○○

பகை உண்டுபண்ணி விடாதி!

1. அடக்க ஏதுடையதில் தமிழர்களைச்—சற்றும் அறிவிடச் சென்றென்னி ஆத்தாயாய் வடக்கில் ஆத்திர அந்தரூபோக்.—நீரும் அப்படி வாராதி கோரே!
2. சென்னை எங்கெங்கே சீரானால்—தென்கன்னி குமரவன் கழனிவாய்

ஜோட்டலில் டிபன் சாப்பிட வந்தவர்:—மசால் நோகை ஆட்டர் பண்ணி எவ்வளவு நாழிகையாகி விட்டது! இன்னும் நீ கொண்டு வரவில்லையே!

சர்வர்:—நீங்கள் இப்படி அவசரப் படுத்தாதீர்கள்! நோகை வேக வேண்டாமா? இப்போதுதான் ஒரு பக்கம் வெந்து கொண்டிருக்கிறது!

சாப்பிட வந்தவர்:—அப்படி யானால் ருதலில் வெந்த பக்கத்தை யாகிலும் போய்ச் சேக்கிரம் கொண்டு வா!

அங்குத்துத் தம்மக் கன்றும்பணி-அவன் அவர் வந்தநீடல் என்றினைம்.

3. அத்திய ரெமையாண்ட காவத்தினை—அளி ஆட்டி மேலோங்கும் நோக்கத்தினை கன்னியா குமரி செவ்வாய்க்கை—அப்பக் காகக்கு விற்ற கதையறினோம்.

4. சேயுத்தன் தாய்மடி சேத்திக்குது—
அன்பாய்ச் சீர்த்து மகிழ்த்திடத் துடித்திடப்போம் நோமாயித் தாயகம் நாடித்திரும்—நாடுகித் நாட்டான வட்டுதம் தீராய்த்துடுவோ?

5. மனைவாடி மத்திர தத்தித்தி—அற்றம் மயங்கிடா த்மிகு மக்கவ்வாய்! மனைவோடி திந்தெதிக்கும் மான்புடைய மயிது தித்தவர் தமியாய்! [விர்]

6. ஐக்கிய கோடி ஆவாயினே—தம் ஐக்கிய மழிவது மறித்தினை? பெத்திய காரிபோடி பையிற்றி—நம்முள் பங்காவிப் பகைவுண்டு பண்ணிடாதி!

திருப்பூர்
8-1-50

டி. சாமுவேல்ராஜ்

★ வட்டமேஜைப் பரிசுத் தொகை ரூ. 12-8-0 விதம் "தேவாரப் பண்டிகை" என்ற கடிதம் எழுதிய தஞ்சாவூர் துணையப்ப பாகவதருக்கும், "சென்னை என்ன பெயரும்" என்ற கடிதம் எழுதிய தாகப்பட்டினம் பாக்கியத்திற்கும், ரூ. 12-8-0 விதம் பிரித்து வழங்கப்பட்டது.

பிழைக்கிறது. சர்க்கார் உத்தரவுப்படி கட்டாயமாக காக்கை எங்கள் கரும்புகளைப் புகளூர் 'யில்'னுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம், தண்ணீர் தட்டுதலால் மகரூவ் காய்த்து கெட்டுப் போவதுடன், இந்தக் குடிசைத் தொழில் அழிந்த, அதனால் பிழைத்தவரும் குடும்பங்கள் சாட்பாட்டுக்குக் கஷ்டப்பட்டு அவதிப்பட வேண்டும்.

கொடுமுகு வேங்கட கப்பிரமணியன்
9-1-50

○○○

படிக்காதவர் வரி!

இந்தியாவில் படித்தவர்கள் தாற்காலிகப் பதின்மூன்று பேர்தான் என்ற சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் மற்ற எண்பத்தேழு பேர்களின் கதி என்ன? அவர்கள் எந்தக் காலத்தில் படிப்பது?

இத்தகைய நிலையில் அரசாங்கத்தார் 2000 பாடசாலைகளை எடுத்தவிடப் போகிறார்களாம். எப்படி யிருக்கிறது கல்விப் பிரசாரம்! பல தூற்றாண்டுகளாகக் கிராம ஜனங்களைப் பிடித்தவரும் கல்லாமைப் பிரசார ஒழிக்க ஒரே ஒரு வழிதானிருக்கிறது. அதுதான் கல்லாமை வரி—படிக்காதவர்களுக்கு வரி. அதாவது “எழையா யினும் சரி, பணக்காரராயினும் சரி, தன் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்காவிட்டால், கிவகரியை எப்படித் தன் கடமைப்படி செலுத்தவிரும்புகளோ அதுபோல மாதா மாதம் அவரவர்களின் நிலைமையை அது

சரித்தப் படிக்காதவர்களை வரி கட்ட வேண்டும்” என்ற அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போடுவார்களாயின் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்த விடுகிறது டாலர்கள்.

அரசாங்கத்தாருக்கு இவ் வரியின் மூலம் வருமானம் வருகிறது. அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு கல்வி இலாகாவைச் சீர்திருத்தம் செய்யலாம்.

கான் ஒரு பன்னிக்கூட ஆசிரியர். ஒரு சமயம் பெற்றோர் சங்கம் நடத்தினேன். சங்கத்திற்குப் பஞ்சாயத்த போர்டு உதவி தலைவரைக் (வைஸ் பிரெசிடென்ட்) கூப்பிட்டேன். அதற்கு அவர் “உங்களுக்கு வேறு பிழைப்பில்லையா? எனப்போ தொர் திரவு செய்கிறீர்?” என்ற சொன்னார். வீட்டில் வெறமனே தாக்கிக் கொண்டிருப்பவர் பாடசாலைச் சங்கத்திற்கு வரக் கூடாதா? இன்னும் கொஞ்சம் உற்புத்திக் கூப்பிட்டால் உதைதான் கிடைக்கும். மற்றொரு சமயம் ஒரு பஞ்சாயத்த மெண்டரைக் கண்டு “என் உம் பெண்ணைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பவில்லை?” என்று கேட்டேன். அதற்கு “பெண் வந்தால் படிப்புக் கற்றுக் கொடு. இவ்வாவிட்டால் தொர் திரவு செய்யாதே!” என்ற சொன்னார். மேற்கண்ட பேர்கள் சிறிது படித்தவர்கள்; இவர்களே இப்படி என்றால் படிக்காதவர்களைப் பற்றிக் கூறவா வேண்டும்? சர்க்கார் மனம் வைத்தால் கல்லாமை ஒழித்த விரும் என்ற கம்புகிறேன். எத எப்படியாயினும் கல்வியைப் பற்றி இவ்வளவு கோம் உட்கார்த்த எழுதியதற்கு என் மனம் மிகவும் திருப்திகூடகிறது.

வினாக்குப்பம்

8-1-50

கே. ராமசாமி

○○○

★ ‘செவ்வாய்’ என்ன செய்யும்?

சீருணம்—ஜாதகம் பார்ப்பதில் கம்போன்னு காலம் வீணாவதுடன் சிற்சில சமயங்களில் கம் வாழ்க்கையையும் பாதிக்கிறது என்னும் உண்மையை என் போல் அவரவர் சொந்த உழுவில் அனுபவித்தவர்கள் கண்கூட உணர் முடியும்.

செவ்வாயிலிருந்தே என் யாமா பிள்ளையும் காணும் ஒன்றாக வளர்த்தவர்கள். அப்போதே எங்கள் பெற்றோர்கள் எங்களுக்குக் கலியாணம் செய்து வைப்பது என்ற உத்தேசித்தார்கள். காக்கை கல்யாண வயதை அடைந்ததும் இரு குடும்பத்தார்

க ல் கி

(வாரம் பதிலு)

சந்தா விவரம்

	93 ரூபாய்	ஆரம்பம்
இந்தியா	ரூ. 13-0-0	6-8-0
மேயர்	ரூ. 16-4-0	8-2-0
மேயர்	ரூ. 18-0-0	8-9-0

குறிப்பு:—மீ. பி. பி. மூலம் அனுப்புவது கிடைக்காது. நவம்பர் முதல் பணம் அனுப்ப வேண்டும்.

சந்தா நபர்கள் தங்கள் சந்தா தேய்ப்பகை குறிப்பிடவும்.

காணொலி - கல்வி கலியாணம் - செவ்வாய்

குத் தற்காலத்தில் வழங்கும் பல ராகங்களின் பெயர் சொல்லப்படுவதையும், அது போலவே பல பண்களுக்குத் தற்காலத்தில் வழங்கும் ஒரே ராகம் சொல்லப்படுவதையும் காண்கிறோம். இேது குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழு பண்களுக்கு மட்டும் வெவ்வேறு ராகங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன :—

- (1) பண் பழம்பஞ்சம் — பூர்விகல்யாணி
 - (2) பண் திருவிராகம்—ரீலாம்பரி
 - (3) பண் மேகராகக் குறிஞ்சி—ஏது குல கம்போதி
 - (4) பண் கௌசிகம்—சாவேரி
 - (5) பண் புறரீமை—கல்யாணி
 - (6) பண் கொல்லிகௌவானம்—சுத்த சாவேரி
 - (7) பண் அந்தானிக் குறிஞ்சி—பைரவி
- அந்த அட்டவணியில் “பண் யாழ்முறி” “பண் செத்தகுத்தி” ஆகிய பண்கள் காணப்படவில்லை. என்றாலும் “திராவிட வேதத்திரட்டு” (இரண்டாம் பாகம்) என்ற புத்தகத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு பண்களும் இரண்டு தேவாரப் பதிகங்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது 134-ம் பக்கத்தில் உள்ள “மாதர் மடப்பிடியு—மடவன்னமு மன்ன” என்ற ஞான சம்பந்தரின் பதிகத்திற்கு ‘பண்யாழ்முறி’ (‘பண் யாழ்முறி’) என்றும் “மீனாவடிமை யும்கே யானாய்ப் பிறரை வேண்டாதே” என்ற சுந்தரமூர்த்தி காயனரின் பதிகத்திற்கு “பண் செத்தகுத்தி” என்றும் காணப்படுகிறது.

ஒரே பண்ணுக்கு ராகங்கள் பேதப்படுவதற்கு இடமிருக்கிறது. எப்படி பெனில் திருமுறை கண்ட புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி—‘கட்டப் படை’ எட்டுக் கட்டளை, ‘தக்க ராகம்’ ஏழு கட்டளை, ‘சதாரி’ ஒன்பது கட்டளை, ‘வியாழக் குறிஞ்சி’ ஆறு கட்டளை, ‘தக்கரீ’ ஆறு கட்டளை என்று இப்படியாக எல்லாப் பண்களுக்கும் கட்டளை பிரித்தச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இந்த முறைப் படி ராகங்கள் பேதப்பட்டுக் காணுவதற்கு இடமுண்டு. அதோடு பிற்காலத்தவர் அழகாயிருக்கிறதென்று பூர்வப் பண்களை மாற்றி தாதனமான மெட்டுக்களை யமைத்து விடுவ

தாலும் பேதப்பட்டிருக்கலாம். சமீபத்தில் தேவாரப் பண்களைப் பற்றித் தமிழிசைச் சக்கந்தராவ் கட்டர்ப் பட்ட ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த அறிஞர்களுக்கு சுமார் எழுபத்தைந்த வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த வித்தவாண்களால் கீரணயிக்கப்பட்ட விவரங்கள் உதவியாயிருக்கலாம் என்றெண்ணி இதை எழுதினேன்.

தஞ்சாவூர் 2-1-50 துரையப்ப பாகவதர்.

○○○

‘வெல்லம் காய்ச்சாதே!’

எங்கள் பிரீக்காவிலுள்ள கரும்பு மகஞ்சை, எப்பொழுதும்போல் வெட்டி, சாறு பிழித்து, காய்ச்சி, வெல்லம் செய்கக் கூடாதென்றும், எங்கள் பிரீக்கா புகளூர் சர்க்கரைக் கம்பெனிக்கு உட்பட்ட பிரதேசம் என்றும், டிசம்பர் 22-ந் தேதி வாக்கில் தண்டோரா மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சர்க்கார் உத்தரவுப்படி காங்கள் கரும்புகளைப் புகளூர் மில்லுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், மில் அதிகாரிகள் 11 மாதம் விளைச்சல் உள்ள கரும்புகளைத்தான் எடுத்தக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கனது எட்டு மாதத்திய கரும்பு; அவர்களுக்குப் பயன்படாது. ஆனால் அதை அடித்தக் காய்ச்சினால் சுத்தமான காட்டு வெல்லம், சர்க்கரை எங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

தவிர ‘மில்’ டெலிவரிக்கு எங்களுக்கு கொய்யல் கதியைக் கட்டத் தெல்லத்தில், பால் வசதி இல்லாததால், வாரிக்கோ, வண்டிக்கோ பெரிசு கஷ்டம் ஏற்படுவதோடல்லாமல், டன் ஒன்றக்கு ரூ. 11 செலவாகிறது. ‘மில்’காரர்கள் கொடுப்பது டன் ஒன்றக்கு ரூ. 46-12-0. எங்கள் கைக்குக் கிடைப்பது செலவு போக ரூ. 35-12-0.

ஒரு ஏக்கருக்கு விளைச்சல் சுமார் 25 டன்னிலிருந்து 30 டன் தான். ஒரு ஏக்கருக்குச் செலவு ரூ. 500 க்குக் குறைவதில்லை. அதோடு குத்தகை ரூ. 700 க்குக் குறைவாக இடையாதது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு ‘மில்’லுக்குக் கொடுப்பதிலால் கஷ்டம்.

கொடுமுடி வெல்லம் மாகாணப் பிரசித்தமானது. வெல்லம் காய்ச்சும் குடிசைத் தொழிலினால் சுமார் 500 வேலையாட்களுடைய குடும்பம்

★ தேவாரப் பண்கள்

இந்திய சந்தேசித்திரு அடிப்படை யாய் விளங்கியவை தமிழ் காட்டில் பண்கள் தாம். ஆதிகாலத்தில் தமிழ் காட்டில் வழங்கிவந்த சாகங்களின் தொகை பன்னீ ராயிரம் என்று செல்பதிகாரம் அங்கேற் றக் காதையில் உள்ள அடியில்கண்ட குத் திரத்தால் அறிவிக்கும்.

உயிரியி் மேய்வனவுரைத்த வையாவிறு
முடறமழியவிகை யெழுடன் பகுத்து
முடிவற் பெயர்த்
தொண்டு மீண்ட பன்னீராயிரம்
கொண்டளியற்றம் கொணவல்லோர் கடனே.

பன்னீராயிரம் இசைகள் என்பதால் அற்றமுன்று பண்கள் தாய் சாகங்களாக வும் மற்றவை ஜன்னிய சாகங்களாகவும் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்தப் பண்களின் பெயர்கள் பிங்கல முனிவரால் எழுதப்பட்ட பிங்கல விகண்டிய் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இப்போது வழக்கத்தில் உள்ள தேவாரப் பண்கள் சுமார் இருபத்தகாறு தான் என்று சொல்லலாம்.

திராவிட வேதமாய் வழக்கும் இந்தத் தேவாரப் பதிகங்கள் எழுவது அற்றாண்டி விருத்த அப்பர், சம்பந்தராலும், ஒன்பதாம் அற்றாண்டிவிருத்த சந்தரமூர்த்தி காவனா ளாலும் பாடப்பட்டவை என்பது யாவரு மறிந்ததே. இப்போது அவை பாடப்படும் முறையிலிருந்து அந்தர்ப் பண்கள் எத் தெர்த சாகங்களுக்கு ஒத்தவைகளா யிருக் கின்றன என்பதை நிச்சயமாய்த் தீர்மானிப் பது எளிதல்ல. என்றாலும் சுமார் எழுபத் தைர்த வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே சில விதவாக்கள் இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுத் தீர்மானித்திருக்கும் விவரங்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சந்தே சாந்திரத்தில் மிகுந்த பாண் டத்திய முடையவொன்றும், சிறந்த பத்த சேவ ஒன்றும், யாவாறும் கொண்டாடப் படும் மகா வைத்தியகாதையரவர்களையும் அன்னாரின் மூர்த சகோதாரும் தமிழில் பெரிய புராணக் கீர்த்தனைகள் செய்தவரு மாகிய ஸ்ரீ சாமஸ்வாமி அய்யரவர்களையும் பற்றி கம்மில் அகேசர் கேள்விப் பட்டிருப் பார்கள். இவர்கள் திருவெவ்வேலி கல்லிடைக் குறிச்சியில் யடாதிபதியா யிருந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்க ளிடத்தில் ஒருசமயம் போயிருந்தார்கள். அப்போது தேசிகர் அவர்கள் மகா வைத் தியகாதையரவர்கள் பெயில் மிகப் பிரீதி கொண்டு அகேச ளார் அங்கேயே தங்கி விடுக்கும்படி செய்தார். தமக்கு அதிகப் பிரியமோ விருத்த தேவார—திருவாசகம் களைத் திருவெவ்வேலியிலுள்ள செவ்வை யப்பர் ஆவதத்தில் தேவார, திருவாசகம் சொல்லும் ஸ்ரீ சாலிவாகுண்டா ஒதவார், ஸ்ரீ தாண்டவராயத் தம்பிரான், புராணிகர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் பிள்ளை முதலியவர்களுக் குத் தெரிந்த பூர்வப் பண்களில் பாடும்படி செய்த மகா வைத்தியகாதையரவர்களை அம்மாதிரி திரும்பப் பாடும்படி கேட்டு ஆணத்திர்தார்கள். அந்தக் காலத்தில், பூர்வப் பண்களுக்குத் தற்காலத்தில் வழங் கும் இன்னின்ற சாகங்கள், தானங்கள் ஒத்தவை என்று தீர்மானித்தக் குறித்த வைத்தார்கள். அந்த அட்டவணியில் தேவாரப் பதிகங்கள், அப்பதிகள் பெற்ற வைத்தங்கள், பண்களின் பூர்வப் பெயர்கள், அவைகளுக்கு் கேற்ற தற்கால சாகங்கள், பண்களுக்குரிய தானங்கள், பண்களின் முதல் கிணப்பு (ஆரம்ப வார்த்தைகள்) ஆகிய விவரங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின் றன. அந்த அட்டவணை, தேவாரப் பண்கள் ஒதம் பந்தர்களுக்கு உதவியா யிருக்கலாம் என்றெண்ணினார் தஞ்சை ரால் ஸரீஜைப் மு. ஆபிரகாம் பண்டித ரவர்கள். ஆகவே, அந்த விவரங்களை மகா வைத்தியகாதையரின் மற்றொரு சகோதர ளான வைபவச்சேரி ஸ்ரீ அப்பாசாமி அய் யர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றதத் தாம் எழுதிய “கருணாமித்த சாகரம்” என்ற இராயத் தமிழ் துவில் 889 முதல் 897 முடிய உள்ள பக்கங்களில் வெளியிட்டு அவைகள் அழிந்த போகா உண்ணம் காப்பாற்றி வைத்திருக்கிறார்.

அந்த அட்டவணையில் 137 தேவாரப் பதிகங்களுக்கு சாகம், தானம் கீச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரே பண்ணைக்

கடக்கும். இந்தக் காலத்தில் சின்னக் கட்சி யில் காலிஷ்பம் செய்த பாகவதர்களில் மூக்கியமாகச் சுவமங்கலம் வைத்தியாசா பாகவதர், மாங்குடி சிதம்பர பாகவதர், கோட்டையூர் கிரீச பாகவதர், திருவை யாறு அண்ணாசாமி பாகவதர், தஞ்சாவூர் தனையப்ப பாகவதர், சுவமங்கலம் சுப்பிர மணிய பாகவதர், தஞ்சாவூர் லக்ஷ்மி தேவ ராஜ பாகவதர் ஆகியோரைக் குறிப்பிட லாம். இதபோல வெகு விமரிசையாய் உற்சவம் கடந்து வருகையில் மாங்குடி சிதம்பர பாகவதருக்கும் மற்ற கீர்வாகி களுக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது.

“உற்சவ கீர்வாக விஷயங்களில் சிதம்பர பாகவதர் அதிகம் ஈடுபட இயலாது என் றாலும், உற்சவத்திற்காக மற்ற கீர்வாகி களைப்போல் சென்னை முதலான இடங் களில் அவர் ஏன் கதைசெய்து விடைக்கும் வருஷக் கொண்டு வந்து கொடுக்கக் கூடாது?” என்பது மற்ற கீர்வாகிகளின் எண்ணம். ஆனால் மாங்குடி பாகவதருக்கோ தம்மை என் கோரிக் கேட்டுக்கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணம். கீர்வாக விஷ யங்களில் ஒருவரை ஒருவர் கேட்டுக் கொள் வது, பிரார்த்திப்பது என்ற வழக்கம் கூடாது என்பது வைத்தியாசா பாகவதரின் அபிப்பிராயம். இது வர வர முற்றிக்

கொண்ட உற்சவடியால் சிதம்பர பாக வதரின் சொத்தை வரவாக் குறைத்தது. வழக்கம்போல் உற்சவ ஆரம்பத்திற்கு வராமல் மூன்றாம் நாள் அல்லது நான்காம் நாள் வந்து ஐந்தாம் நாள் அதிகப்பா ணையுடையப் பார்த்துக்கொண்டு அன்றிரவு கதை செய்து விட்டுத் திரும்பி விடுவார்.

சில வருஷங்கள் இதுமாதிரி கடத்தபிறகு தாம் எதிர்பார்க்கும் அளவில் மற்ற கீர்வாகி கள் தம்மை லகழியம் செய்யவில்லை என் றெண்ணிப் பஞ்சமி யன்ற புஷ்ய மண்டபத் திற்குச் சமீபத்தில் உள்ள தமது வீட்டில் கண்பர்களுக்கும் அன்பர்களுக்கும் போஜன மளித்த இரவு புஷ்ய மண்டபத்தில் தம் கதையை கடத்தினார். அதைக் கேட்க மகாஜனங்கள் ஏராளமாகக் கூடினர். இம் மாதிரி இரண்டு வருஷங்கள் கடந்தன. இந்தப் பிளவை இனியும் வளரவிடக்கூடாது என் றெண்ணிய சில கீர்வாகிகள் 1937-ம் வருஷம் பல்வடம் சஞ்சிவிராவிடம் கடிதம் வாங்கிக்கொண்டு போய்ச் சிதம்பர பாக வதரை அழைத்து வந்தார்கள். அந்த வருஷம் அவருடைய கதையைப் பதினா லுபத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் அமைதி யுடன் கேட்டு ஆனந்தித்தார்கள். அப் போது ஒலிபெருக்கிகளின் வசதியில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இத்தியாவின் இரு பெரும் மகா புருஷர்கள் என்று போற்றப்படுபவர்கள் மகாத்மாவீரரும் கவியாசர டாக்டரும் ஆவர். கவியாசர டாக்டர் மகாத்மாவிடம் அந்நாத்தபத்தியும் மதிப்பும் கொண்டவர். ஸ்ரீ டாக்டர் காத்தி மகாத்மாவின் பெருமையையும் அவர் இந்தி யாவுக்கு ஆற்றியிருக்கும் அருந்தோண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

என்ற துறிக் வெகு அழகாக விளக்கி விடுகிறார்
விமல அனா 8 (தபாற் செலவு தனி)

சுருதிவி
சுருதிவி

விஜயா

முதலிய
கதைகள்

விமல கு. 2-8-0 (தபாற் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கங்கி காரியாலயம் : கிறீப்பாக்கம் : சென்னை

மணத் தாக்கவிலும் அகேகர் விலவியுந்
திருக்கிருந்தார். ஆனாலும் எல்லோருக்கும்
கைக்கரிய வசதியளிக்க வேண்டும் என்ப
தற்காகவே 'படப் புறப்பாடு' என்ற
கிழ்ச்சியை மிகுந்த குதகலமாய் வருஷத்
தோறும் தாமே கூட இருந்தாடத்துவார்.

வினை தன்மமான ஒரு தெய்வமாகவே
எண்ணி எடப்பார்கோலித்தசாயிப் பிள்ளை.
அந்த அம்மானின் வாசிப்பிலும் ஞானத்
திலும் அவருக்கு மட்டற்ற பிரமையுண்டு.
அகேக உருப்படிக்கையும் பாடம் செய்திருக்
கிறார். இவ்வளவு பக்தி விசுவாசத்திற்குப்
பாத்திரமாயிருந்த அந்த அம்மான் ஒரு சமயம்
பெரிய கட்சியாரின் உற்சவத்தக்கு வாத்தி
யத்தடன் கடைசி காள் வந்து விட்டார்.
பெண்களின் கச்சேரிகளையே வைப்பதில்லை
என்ற கட்டுப்பாடு இருந்ததால் கோலித்த
சாயிப் பிள்ளைக்கு இன்னது செய்வதெனத்
தெரியவில்லை. என்றாலும் கட்டுப்பாட்டுக்கு
விரோதமின்றியும் அந்த அம்மானுக்கு மணத்
தாக்கவின்றியும் கீழ்க்கண்ட ஏற்பாட்டைச்
செய்தார்.

கடைசிகாள் ஊர்வலமாய்க் கிளம்பிய
படம் மறுகாங்காலை ஒன்பது மணி சுமாருக்
குக் கல்யாண மகால் வந்து சேர்ந்தபிறகு
உற்சவப் புர்த்தியில் எடுக்கப்படும் கற்பூ
ஹாத்தியும் செய்து படத்தின் எதிரிலேயே
ஸ்ரீமதி தன்மமானைக் கொஞ்சு கோம்
வாசிக்குப்படி செய்து எல்லோரும் கேட்டு
ஆனந்தித்தார்கள். கிங்க, பிடிவ் கோலித்த
சாயிப் பிள்ளைக்குப் பிறகு பெரிய கட்சி
யாரின் உற்சவத்தைத் திருவிழிமிழலை
சகோதரர்கள் மூன்று கின்று நடத்தி
வந்தார்கள். என்றாலும் கோலித்தசாயிப்
பிள்ளையை இழந்த பெரிய கட்சியாரின்
பலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைய
ஆரம்பித்தது. அந்தக் கட்சியின் வசூல்
விஷயங்களில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்த
மருங்காபுரி பிடிவ் கோபாலகிருஷ்ணையர்
விலகிக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் தமது
வீட்டிலேயே தன் சொந்த வசூல் செலவில்
ஸ்ரீ தியாகப் பிரம்மத்தின் உற்சவத்தைக்
கொண்டாட ஆரம்பித்தார்.

மகாராஜபுரம் விசுவநாதய்யர் சின்னக்
கட்சியில் ஐந்தாவது காரியதரிசியாகச்
சேர்ந்தக் கொள்ளப்பட்டார். புதக்
கோட்டை தட்சிணாமூர்த்திப் பிள்ளை
சின்னக் கட்சியிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்தார்.
இதேபோல் முசிரி சுப்பிரமணிய அய்யர்,
பிடிவ் ராஜமணிக்கம் பிள்ளை, பாலக்காடு
மணி அய்யர், செம்மங்குடி சீனிவாஸய்யர்

ஆகியோரும் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். ஆகே
சின்னக் கட்சியார் தங்கள் உற்சவ கை
கரியத்தக்காகத் தஞ்சாவூர், தும்புகோண
மதரை போன்ற இடங்களில் கைக்கரிய
கச்சேரிகளை ஏற்பாடு செய்து வசூல்செய்
ஆரம்பித்தார்கள். தஞ்சாவூர் வசூல்க்கி
குலமங்கலம் வைத்தியநாத பாகவதாவர்
ஞாடர் காளும், மைலாட்டூர் சாயி அய்யருட
யிருந்தக்கம் வைத்தியநாதய்யரும் கவனி
திக் கொண்டோம். திருச்சிப் பக்கத்தி
வாக்கடிய வசூல்களைப் பல்லடம் சஞ்சி
ராவும் அவர் சிஷ்யரான ராமச்சந்திர சா
நிரியும் செய்து வந்தார்கள். செட்டிகா
மதரை ஆகிய இடங்களில் அரியக்கு
ராமனாஜ ஐயக்கார் வசூல் செய்தா
ரும்பகோணம் பக்கத்தில் தன்னாலாகி
வசூல்களை மகாராஜபுரம் விசுவநாத ஐயரு
பூதனார் திருக்காட்டுப்பள்ளி வசூல்களை
கோட்டு வாத்தியம் கிருஷ்ணமூர்த்தி சா
நிரிகளும் செய்து வந்தனர்.

இப்படியாக உற்சவ வசூல் விஷய
திலும் அத்தக்காகக் கைக்கரியக் க
சேரிகள் செய்யும் விஷயத்திலும் எல்ல
வித்தவார்களும் ஈடுபட ஆரம்பித்துவிட்
தால் குலமங்கலம் வைத்தியநாத பாகவத
தம்முடைய முதமைப் பருவத்தையும் வ
சியம் செய்யாமல் மிகுந்த குதகலமா
இதில் ஈடுபட்டார். தஞ்சையில் ஒவ்வொ
இலாகாவிலும் ஹில்லா அதிகாரிகளா
இருந்த வந்த எல்லா உத்தியோகஸ்த
ர்களையும் 'கெடைட்ட' ஆபீஸர்களையு
கேரில் கண்டு ஸ்ரீ தியாகப் பிரம்மத்தி
பெருமையையும் திருவையாற்றில் கடத்த
படம் உற்சவச் சிறப்பையும் பற்றி எடு
தாத்தது வசூல் செய்ததன் அவர்கள்
எல்லோரையும் உற்சவத்திற்கு வந்து
பார்த்து, கேட்டானந்திக்கும்படி அழை
தார். அத்தனைக்கி எல்லா பெரிய உ
யோகஸ்தர்களும் வருஷா வருஷமும் வந்து
கொண்டிருந்தார்கள். வந்தவர்களைத் தக்
படி உபசரித்த வேண்டிய வசதிகளையு
செய்து கொடுத்த அணுப்பி வைப்பார்.

உற்சவத்தக்கு ஏராளமான கூட்ட
வா ஆரம்பித்தபடியால் ஹைஸ்கூலுக்கு
பக்கத்தில் உள்ள விஸ்தாரமான வீடு
யாட்டு மைதானத்தில் பெரிய பந்தவாகு
போட்டு உற்சவத்தைச் சமாளித்தது வந்தனர்.

சின்னக் கட்சியில் முதலிலிருந்தே கால
கச்சேரிகள் கடத்தும் வழக்கம் இல்லை
பகல் மூன்று மணியிலிருந்து இரவு பத்த
மணி வரை சுமார் ஐந்தாறு கச்சேரிகளும்
பத்த மணிக்குமேல் கதா காலிகேபமுட

தீருவையாறு தீருவிழா

கோட்டு வாத்தியம் துரையப்ப பாகவதர் 00

7. ஸ்ரீ கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையின் ஏற்பாடுகள்

பெரிய கட்சியார் தங்கள் உற்சவத் தைப் பலப்படுத்தவந்ததாகத் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ சுதர்சன சபையாருடன் ஓர் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்கள். இந்தச் சபையில் சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும் மற்ற இலாகாக்களிலும் உத்தியோகம் வசிக்கும் சுமார் நூற்றைம்பது பேர்கள் அங்கத்தினர்களாக வருவார்கள். இவர்களுக்கு காடகம் கடிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமிருந்தது; சில கல்ல கடிக்கர்களும் இருந்தனர். ஆனாலும் காடகத் திற்கு வேண்டிய திரை, உடை, இடம் போன்ற வசதிகள் இல்லாததால் சபையார் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சபையாரிடம் பிடிவ் கோவிந்த சாமிப் பிள்ளைக்கு அபிமானமுண்டு. ஆகவே இந்தச் சபையை ஒரு சந்தே சபையாக மாற்றி யமைத்து யாழா மாதம் காடகங்கள் நடத்தவதோடு மட்டுமின்றி ஏதாவது கச்சேரிகளையும் ஏற்பாடு செய்து நடத்தவ தால் அதிக அங்கத்தினர்கள் சேருவார்கள் என்ற யோசனை உதிர்ந்தது. தவிரவும் தம் முடைய செல்வாக்கை உபயோகித்து எல்லா சந்தே வித்தவாண்களையும் இதில் ஈடுபடும்படி செய்வதாயும் அப்படிச் சம்ம தித்த வருபவர்களுக்கு முதல் தடவையில் சபையார் செலவுகளை மட்டும் கொடுத்தால் போதமானதென்றும் இதற்குப் பதிலாக சுதர்சன சபையார் வெளியூர்களில் இரண்டு காடகங்களை நடத்தி அதில் வரும் தொகையை ஸ்ரீ தியாகப்பிரம்ம உற்சவத் திற்கு அளிக்கவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்.

கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையின் ஏற்பாடு வெகு சீக்கிரத்தில் கல்ல பலனை யளித்தது. கல்ல சந்தேத் கச்சேரிகளைக் கேட்கலாம் என்ற ஆவலினால் அகேகர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்தனர். வெகு சீக்கிரத்தில் அங்கத்தினர்களின் தொகை எழுதற்றைம் பதக்கு மேலாகி விட்டது. கச்சேரிகளும்

காடகங்களும் யாழி யாழி நடந்தன. ஏராளமான பொருள் வரவும் ஏற்பட் டது. ஒரே வருஷத்திற் குள் காடகத்தக்கு வேண்டிய திரைகள் உடைகள் போன்ற எல்லா வசதி களையும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்கள். வெளியூர் களில் காடகமாடி உற் சவத் துக்கு வருதலும் செய்து கொடுத்தார்கள்.

ராய்பகதூர் ராமநாதன் செட்டியாரை எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில் அவர் தம் செலவில் ஒரு ஹாலிக் கட்டிக் கொடுப்பதாய் வாக்களித்தார். தஞ்சாவூர் முனிவியாலிட்டிக்குச் சொந்தமான ஓர் இடத்தைத் தொண்ணூற்றென்பது வருஷக் குத்தகைக்கு மலிகாசு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு அதில் செட்டியாரின் செலவில் வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்து, அந்த ஹாலுக்கு "ராய்பக தூர் ராமநாதன் செட்டியார் ஹால்" என்று காமகாணம் செய்தார்கள். இரண்டு முன்று வருஷங்களில் எல்லா வசதிகளும் கிடைத்து விட்டன. இதற்குள் எல்லா சங் தே வித்தவாண்களும் ஒருமுறை இதுமாகக் கச்சேரி செய்தாகி விட்டது. இனிமேல் இரண்டாத்தடவை கச்சேரி வரும்போது தங்கள் தங்கள் ரேட்டுக் கிடைத்தவீதும் என்று சந்தே வித்தவாண்கள் ஆவதூடன் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் ஆரம்ப காலத்தில் செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டின் படி சபையார் காடகத் தவறியதால் வித்தவாண்கள் ஏமாந்து போனார்கள். பிடிவ் கோவிந்தசாமிப் பி ன் னை யும் 1931-வது வருஷத்தில் காலமானார். சுதர் சன சபையாருக்கு வேண்டிய வசதிகளை வெகு சபையாய் ஏற்பாடுசெய்து கொடுத்த அன்றாடம் ஒரு ஞாயகச் சின்னத்தையா வது சபையார் ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம்.

கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை முன்னின்ற நடத்திய பெரிய கட்சி உற்சவத்தில் அவருள்ள வரையில் சில கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. அவைகளில் முக்கியமான இரண்டை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரிய கட்சியில் அவருள்ள வரையில் எந்தப்பெரிய காதல்வா வித்தவாணையும், மற்றச் சந்தே வித்தவாண்கள் கச்சேரி செய்யும் மேடையில் உட்கார்த்த வாசிக்க அனுமதிப்ப தில்லை. அவர்கள் சீழை உட்கார்த்து கொண்டதான் வாசிக்க வேண்டும். இந்த

த்திருக்கும்? மல்லி தேம்பி அழும்படி
ப்படி என்னதான் கடத்திருக்கும்?

காழுவுக்கு ஒன்றம் புரியவில்லை. பா
ரப்புடன் புடவைத் தலைப்பை வாரிச்
சுட்டிக் கொண்டு இரண்டு, இரண்டு
சுருளாகத் தாண்டிக்கொண்டு டீழை
தங்கி வந்தான். வரும்போதே, “எண்டா,
ப்பு! அக்கே என்ன அயளி? என்னமோ
ரு வேளை போட்டதைச் சாப்பிட்டுவிட்டுப்
பாகாமே இது என்ன தப்புடல்? பாவம்
வன் சிறிசு! என்ன பண்ணி விட்டா
ம்...?” என்று பொரித்தக் கொட்டிக்
காண்டே வந்தான் காழு அம்மான்.

அப்பு விவகாரத்தை விவரிக்காமல்,
?ர வார்த்தையில் அம்மாவை அடக்கி
ட்டான். “கிடக்கிறது, கிடக்கிறது
ன்ற பார்த்தால் இப்படித்தான் ஆகும்.
ன் படித்த காட்டுப் பெண்ணின் வட்ச
சத்தைப் பாரு, வட்சனைத்தை!” என்று
ட்டும் ‘குட்டாக’ச் சொல்லிவிட்டு, மறுபடி
ம் விட்ட இடத்திலிருந்து போரை ஆரம்
த்த விட்டான்.

பெற்ற பிள்ளையின் சபாவம் தாய்க்குத்
தரியாதா? அவன் கொஞ்சம் மூன் கோபி.

வன் ஆட்டமெல்லாம்
த்தப் பதினைந்து கிமி
தக்கன்தான். அதற்குப்
‘மரு ‘இந்த ஆண்
ள்ளைக்கா அப்படிச்
காபம் வந்தது?’ என்று
ச்சரியப்படும்படி மாறி
டுவான்.

ஆனால் மருமகன் மல்
லிகா? கொட்டிக்காரி
யிற்றே? சிறித்தச்
சித்துப் பேசி அவனைச்
சாக்குப் பொடி
பாட்டு விடுவானே?
ன்று அந்த வித்தை
ல்லாம் ஏக்கே ஒடி
ளித்துவிட்டது? காழு
ரணம் புரியாமல் தவி
யத் தவித்தான்.
எண்டி, மல்லி! என்ன
டத்தது? டீடாவது
சால்லென்” என்று
‘கட்டுக் கொண்டே
ருகில் வந்தான்.

மல்லிகா மாயியாருக்
தப் பதில் சொல்ல
வில்லை. அதற்குப் பதி

லாக மாயியாரைப் பிரமிக்க வைத்தான்.
கொடியில் உலர்ந்தி இருந்த புடவையைச்
‘சடுக்’கென்று உருவினான். அவமாரியி
லிருந்த ‘டாய்லெட்’ செட்டைத் தாவி
எடுத்தான். அவசர அவசரமாகக் ‘காமொ’
உள்ளுக்கு ஓடினான். கைப்பெட்டியைத்
தாறா வென்று இழுத்த அதற்குள் தன்
சாம்கரியைகளைக் கஷ்டப்பட்டுத் திணித்த
விட்டு விரைன்று வாசத்தக்கம் வினாத்தான்.
செருப்பைக் காலில் மாட்டிக் கொண்டான்.

பிறகு ‘டக்டக்’கென்று சத்தம் கேட்டது.
சிக்ஷா ஒன்று வந்தது. மல்லி அதில்
அலட்சியமாக ஏறிக்கொண்டான். அடுத்த
தெருவில் இருந்த பிறந்தகத்தை கோக்கிப்
புறப்பட்டு விட்டான்.

இவ்வளவும் மின்னல் வேகத்தில் கடத்
தது. அப்பு அசை யாமல் பார்த்துக்
கொண்டே யிருந்தான். காழு கண்ணத்தில்
காத்தை வண்டியபடி கல்லாய் கின்றான்.
“இது என்ன கூத்த? கூப்பிடுக,
அவளை!” என்று காழுலின் வாய்
என்னமோ கூச்சலிட்டது.

“போனால் போகட்டும்!” என்று
சொல்லிவிட்டு அந்த ஆண் சிங்கம் தப்ப,

வாசத் ததவைப் படக்கென்ற மூடித் தாழ்ப்
பாள் போட்டு விட்டுக் கம்பீரமாகத் திரும்பி
வந்தான். காழு அவன் செய்கையைக்
கண்டு இன்னும் கொஞ்சம் பிரமித்தான்!

★

அின்ற ஒன்பது மணிக்குமேல் காழு,
முன் பக்கத்தப் 'போர்ஷ்'னில் குடியிருந்த
குடித்தனக்காரப் பெண்ணை 'ஆழம்' பார்த்த
போது சண்டைக்குக் காரணம் அவளுக்குச்
சற்ற புரித்தது.

அப்பு ஆபீஸிலிருந்து வந்தபோது,
மல்லிகா அவளை வட்சியம் செய்யாமல்
மேனஜு மீது உட்கார்த்தபடி என்னமோ
கதை எழுதிக் கொண்டிருந்தாளாம்.
அவன் அவளை இரண்டு, மூன்று நடவை
அழைத்தம், வாய்கொடுத்தப் பேசாமல்
அவன் பாட்டுக்கு எழுதிக்கொண்டே இருந்
தாளாம். அப்படிக்குக் கோபம் வந்த
விட்டது. பிறகு அது 'யுத்தமாக'ப் பரிண
மித்த விட்டதாம்!

காழுவக்கு இதைக் கேட்டவுடன் அழு
வதா, சிரிப்பதா என்ற வினக்கவில்லை.
இந்தக் காலத்தப் பச்சுக்களே இப்படித்
தான் இருக்கின்றன! என்று அங்கலாட்
தக் கொண்டான்.

மல்லிக்குக் கொடுக்கிற சுத்திரமெல்ல
வாம் கொடுத்த விட்டு, அவன் படித்த
பெண், புத்திராலி எந்தெல்லாம் பெரு
மைய் பட்டுவிட்டு இது என்ன அசட்டுச்
சண்டை வேண்டி யிருக்கிறது? என்று
கினைத்தான் காழு.

தூக்கம் வரவில்லை. வீடே வெறிச்சென்ற
இருத்தது, தவளுக்கு. அவை மணிக்கு
ஒருதாம் "மல்லி! மல்லி!" என்று கூப்பிடா
மல் அவளால் இருக்க முடியவில்லை.

இன்னும் சொல்லப் போனால் காழுவக்கு
என்னென்னமோ தோன்றியது. காளைக்கு
காறு போர், தண்ணீர்ப்பற்றி ஏதேனும் புகார்
களைக் கிளப்பி இந்தப் பிரிவுக்கு மாயியார்
மண்பாண்மைதான் காரணம் என்ற கயிறு
கட்டி விட்டுவிட்டால் என்ன செய்வது
என்று சங்கடப்பட்டான்.

அந்தக் காலத்தில் காழு, கின்னஞ் சிறு
பெண்ணை இருந்தபோது அவன் மாயியார்
படுத்திய பாடு மனக் கண் முன் வந்த
'சினிமா' காட்டிற்றது. மாயியார் ஸ்தானத்
திற்கே தன்னுள்ளதான் இனி வருங்காலத்தில்
விமோசனம் ஏற்பட வேண்டும், தான் ஒரு
மாயியார் ஆகும்போது தனக்கு வரும்
காட்டுப் பெண்ணைத் தங்கமாக வைத்தக்

கொண்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் அவன்
திட்டியிட்டதண்டு.

ஆனால் அந்தப் பற்ற வருஷ கினைவை
பத்திரி விஷயங்களில் இளம் கன்றுகள்
பறித்தெறித்த விட்டனவே.....

காழுவக்குத் தூக்கம் தக்கமாகப் பீறிட்
டுக்கொண்டு வந்தது. காட்கள் காறு,
ஐந்து என்று போய்க்கொண்டே இருந்தன.
அப்பு இஷ்டப்படி ஆபீஸுக்குப் போவதும்,
வருவதமாக இருந்தானே தவிர, சந்தே
ஹம் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

"எண்டா! இதெல்லாம் கன்னுக்கு இருக்
கிறதா? சாயக்காலம் ஆபீஸிலிருந்து வரும்
போது அவளை அழைத்துக்கொண்டு வந்த
சேரு" என்று ஒருகான் சொல்லிப் பார்த்
தான். அப்பு, அம்மாவைப் பயக்காமாக
விழித்தப் பார்த்தவிட்டு ஆபீஸுக்குப்
போய்விட்டான். "அட அசடே!" என்று
முணுமுணுத்தான் காழு.

கடைசியாகக் காழு முடிவு செய்தான்.
'அதவே சரி' என்று மனச்சாட்சி உட்பட
ஆமாதித்தது. வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு
சும்பந்தி வீட்டிற்குப் போனான்.

★

அின்ற மாலை அப்பு ஆபீஸிலிருந்து
திரும்பியபோது முன்கட்டு ஊஞ்சலுக்
கருகே அதிசயம் காத்திருக்கக் கண்டான்.
காழு அம்மான் காலை கீட்டிக் கொண்டு
சிரித்த முகத்தடன் உட்கார்த்த கொண்
டிருந்தான். அப்புவின் தலையைக் கண்ட
தம், "மல்லி, காபி கொண்டுவா!" என்று
ஆக்குரபித்தான். மல்லி, 'சலக் சலக்'
என்று கை விரையல்களைக் குறுக்கிக்
கொண்டு காப்பியும் கையுமாகப் பிரசன்ன
மானான்.

அப்புவை வாய் நிறக்க விடாமல் காழு
மேலே பேசிக்கொண்டு போனான்:

"அப்பு! கல்ல வேளையாக ஆபீஸிலிருந்து
சிக்கிரமாய் வந்தவிட்டாய். காளைக்கு கான்
கன்னுக்கு இருக்கிறது என்று மல்லியை
அவன் அம்மா 'என்னெய் குடிக்க'
அழைத்துக்கொண்டு போக, ஆறு மணிக்கு
வாப் போகிறானாம். சந்தோஷமாக உன்
பெண்டாட்டிக்கு விடை கொடுத்த
அனுப்பு! ஆமாம், சொல்லிவிட்டேன்,
அவன் பாவம், சிறிச! என்னத்தைக்
கண்டான்.....?"

"அம்மா! நீ தப்பிப் பிற்றவன்!" என்று
அப்பு மட்டுமல்ல; மல்லிகாவும் சேர்ந்த
தான் சொன்னான்.

பாவம், சிறிசு!

நவீனன்

ஏனோ தெரியவில்லை; காழு அம்மாளுக்கு அன்ற பட்ட வென்ற வந்தது. அதுபடி வயது ஆடு விட்ட தன்னாமை உணர்ச்சி அன்றதான் பிரதிபலித்தது.

“அப்பாடா!” என்ற ஆஸ்வாச மூச்சொன்றை விட்டபடி சற்றைப் படுத்தச் சிரமிகாரம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற தோன்றிற்று.

ஆனால் மனசு கேட்கவில்லை. சற்றைப் போனால் அருமையிப் பிள்ளையாண்டான், சைக்கிளைத் தட்ட வென்ற ரேழி வரை தன்னிக் கொண்டு ஆயிரவிலிருந்து வந்த விடுவான். அவனுக்கு மனமறித்த, சுவை அறித்த சாப்பாடு போட வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பொறுப்புக்களைக் கவனிக்கக் காழு அம்மாளிடமிருந்து ‘சார்ஜ்’ வாங்கிக் கொள்ள காட்டுப் பெண்ணொருத்தி, குறுக்கி யினுக்கிக் கொண்டு எங்கிருந்தோ வந்த குதித்த விட்டாள்.

வீடு பூராவும் “மல்லி!” என்னும் மல்லிகாவாக ‘மணம்’ வீசினாள், அந்தச் சிறிசு. இருந்தாலும் காழு அம்மாளுக்குப் பொறுப்புத் தன்மை போய்விட்ட வில்லை.

“பாவம், மல்லி என்ன இருந்தாலும் சிறிசு. அப்புலின் மனமறித்த சாப்பாடு போட அவளுக்குத் தெரிய வேண்டுமே! சந்தர்ப்ப மறித்து அவளுக்குச் சிக்குவது செய்வத் தெரிய வேண்டுமே.....” காழு அம்மாளுக்குச் சதா இந்தக் கவலைதான். தனக்குடித் தனம் போட்டு வருவதும் இரண்டாகியும் கவலை என்னமோ தவிர விட்டுப் போனபாடியில்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் “பாவம், சிறிசு” என்று சொல்லிக் கொண்டே பிராணனைக் கையில் கெட்டியாகப்

பிடித்துக்கொண்டு, வீட்டுக் காரியம் ஆக வளவையும் காழு அம்மாள் இயந்திரம் போலச் செய்து வந்தாள்.

அப்பு, ‘அம்மாவின் சபாவம் இது’ என்ற பேசாமல் இருந்தான். மல்லிகா மனநிற் குள் சிரித்தக் கொண்டு, வீட்டை வெறுமனே கதறி வந்தாள்!

அன்று இரவு மாசியார் தன்னை அன்போடு அழைத்தது, “மல்லி! என்னமோ தெரியவில்லை. என்னை அறியாமல் உடம்பு அசதியாயிருக்கிறது. இன்று அவளுக்கு நீயே சாப்பாடு போடு. உடத்து அவமாளியில் புதிதாக யாக்காய்த் தொக்கு ஊதகாய் போட்டு மூடி வைத்திருக்கிறேன். மறந்து விடாமல் எடுத்தப் போடு. அப்பு

வுக்குத் ‘தொக்கு’ என்றால் பிராணன்!” என்று கிரிப்பினைக்குச் சொல்வது போலச் சொன்னபோது, மல்லிகாவுக்குச் சிரிப்புத் தான் வந்தது. தான் பத்தாவது வரையில் படித்துத் தெரி ‘சாடியிகேட்’ வாக் கியதற்கும் மாசியாரிடம் சாப்பாட்டுச் ‘சாடியிகேட்’ பெறுவதற்கும் சம்பந்த மில்லை என்ற கினைத்துக் கொண்டாள்.

மேல்மூச்சு எழ மூச்சு வரக்க மேல் யாடிக்குக் காழு அம்மாள் ஏறி வந்து அரை மணிகூட ஆடு இருக்காது. இதே சமையத் கட்டுத் தாழ்வாரத்தில் தோரணமாக இருந்தது. அப்பு இரைத்த கொண்டிருந்தான். மல்லிகா அழுது கொண்டிருந்தாள். அதுபட்டதும், அழுததையும் இரண்டாகக் கலந்த காழு அம்மாள் காதில் ‘கெண்டின்’ வென்ற ரீங்கார மிட்டது. அப்பு, அதட்டும்படி அப்படி என்ன

அரிச்சந்திரன் !

அக்கி (குறக்கு விசாரணையில் சாட்சிக் காரணப் பார்த்து) — நீ இப்பொழுது உண்டில் பிரமாணம் செய்த விட்டாய். பொய்யை போக்கடாத, ஜாக்கிரதை! இப்பொழுது சொல், உண்டி ஒட்டுவது தானே உன் தொழில்?

சாட்சி:—இல்லை.

அக்கி:—இல்லையா? பின்னே உன் தொழில் உன்ன?

சாட்சி:—உன் மயில் கட்டியிருக்கும் மாட்டை ஒட்டுவது!

★

ஒகோ!

உபாத்தியாயர்:—ஈழம், ஆதம் காலம் எவ்வளவு?

ஈழ:—பன்னிரண்டு!

உபாத்தியாயர்:—சரியாய்ப் பார்த்துச் சொல்லு!

ஈழ:—ஒன்பது...இல்லை...பதினென்று.

உபாத்தியாயர்:—என் பத்தாக இருக்கக் கூடாத?

ஈழ (உபாத்தியாயர் முகத்தைப் பார்த்து விட்டு):—ஊம்...என்ன ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர்களே! ஐந்தாம் ஐந்தாம் அல்லவா பத்த?

★

தலை பொம்மை!

அம்மா:—நீங்கள் குழந்தைக்கு உடையாத பொம்மை உங்கித் தந்த வடினம் போதும்!

அம்மா:—என்ன அதையும் உடைத்த விட்டாளு?

அம்மா:—தரை உடைக்க வில்லை; அதைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் உடைத்த விட்டான்!

அநுமதி வேண்டாம்!

கிற வினாட்டி (கைதியிடம்):—உன் மதக்கன் யாராவது உன்னைப் பார்க்க வருகிறார்களா, அப்பா?

கைதி:—ஒருவரும் வருவதில்லை, எஜமான்!

கிற வினாட்டி:—என், குப்பரின் டெண்ட் யாரையும் அனுமதிப்பதில்லையா?

கைதி:—இல்லை, எஜமான்! என் மதக்கன் எல்லோரும் இங்கேயேதான் இருக்கிறார்கள்.

★

புரியாது!

அம்மாவும் பின்னையும் மனிதக் குரங்கு ஒன்றைப் பார்த்தார்கள்.

பையன் (அம்மானைப் பார்த்து):—என் அம்மா, இந்தக் குரங்கு மான மாதிரி யிருக்கிறது அல்லவா?

அம்மா (கோபத்தடன்):—ஈ முட்டான்! அப்படி யெல்லாம் சொல்லக் கூடாத தெரியுமா?

பையன்:—என் அம்மா? என் சொன்னத குரங்குக்குப் புரியாதே!

★

அப்படியா?

மனைவி:—குழந்தை பிறந்த ஒரு மாதம் ஆகிறதே! அதைப் போய்க் கார்ப்பொரோஷன் ஆபீஸ் பதிய வைத்த விட்டு வந்தீர்களா?

கணவர்:—ஐந்த மைல் சுற்ற வட்டாரத்தில் அந்த ஆபீஸ் இருக்குமானால் என் போய் சொல்லக்கூட வேண்டுமா? அதன் குரல் கேட்டிருக்குமே!

★

பயன் இல்லை!

தோட்டக்கி சாரிபிளாஷ் (கோபமாக):—ஓய், இதைன்ன இடவியா, மண்ணைக் கட்டியா?

தோட்டக்கி:—உங்களுக்கு ருசியினால் கண்டு சிபக்க முடியவில்லையா?

அவி:—இல்லை, அதனால்தானே கேட்கிறேன்?

தோ:—அப்படியானால் என் சொல்லுவதில் உங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்?

கைவை வளர்க்கத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தீநிழாக் குதூகலம்

பிராவசி காலாந்தெதி இலங்கையின் இரண்டாவது சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாட பிரமாதமான ஏற்பாடுகள் கட்டி வருகின்றன. இந்தியக் குடியரசு தினத்தைக் கொண்டாடவும் பிரமாதமான ஏற்பாடுகள் கட்டி வருகின்றன. இந்தியக் குடியரசு தினத்தைக் கொண்டாட தோட்டங்கள் தோறும் இங்கிடத் தொழிலாளர் மிக விரிவான தோரணத்தில் ஏற்பாடுசெய்து வருகிறார்கள். பண்டித அடுத்த முப்பது நாற்பது தினங்கள் வரையில் இலங்கை திருவிழாச் கோலாகலத்தடனை விசங்கும்! இதற்காகத் தூர திசைகளிலிருந்தும் பல பத்திரிகை நிருபர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

இது என்ன கூத்து?

தேர்ப்பரித் தோட்டத் தகராறு தூதிர்ப்பு வசமாக இரண்டும் திரைவில்லை. பட்சபாதமற்ற அரசாங்க விசாரணைச் சபையினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பைத் தோட்ட முதலாளி பிடிவாதமாக ஏற்க மறுப்பதினால் தேர்ப்பரித் தோட்டத்தில் மறபடி வேலை நிறுத்தம் கடக்கிறது. அவர்களை ஆசரித்த மன்றம் பல இடங்களிலும் வேலை நிறுத்தங்கள் கடக்கின்றன. இதனால் தொழிலாளர் மிகந்த கஷ்ட சவுடங்களுக்கு உள்ளாகி வருகிறார்கள். இதில் ஒரு விசேஷமான சிலைமை என்ன வென்றால், தொழிலாளர் பக்கத்தில் தான் சிபாய் மிருகத்திர தெர்ப்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து தீர்ப்புச் சொல்லியுள்ள பொழுதினும் அந்தத் தீர்ப்பை அழல் கடத்த அரசாங்கத்திற்குச் சக்தியில்லை. தொழிலாளர் தகராறுகளில் கட்டாய மந்திபஸ்தத்திற்குச் சட்டத்தால் இடவல்லியென்று சொல்லி சர்க்கார் தங்க ளுடைய பொறப்பைத் தட்டிக் கழித்தது வருகிறார்கள். கட்டிடமென்ற உணர்வுகளை அழல் கடத்தச் சட்டம் இராகிட்டால் புதிதாக ஒரு சட்டத்தை என் இயற்றக்கூடாது? சிபாய்மான சமரசத்திற்கு வர மறுக்கும் முதலாளிகளைக் கட்டாயப்படுத்த ஒரு சட்ட மியற்ற வேண்டுமென்ற பாலிவேண்டிய புது எம் எஸ். சுப்பையா என்ற ஆர்திய அங்கத்தினர் கொண்டு வந்த தீர்மானம் பல மாதங்களாகவும் விவாதத்திற்கு எடுக்கப் படாமல் இருந்து வருகிறது.

மிகப் பெரியது. மிகவும் கொண்கியபாறு

மகிழ்ச்சி தரும் வசனமேயுடையது

அகிலாக நுதைத்து அழிய உயிர்ப்பாடு உண்டாக்கும்

Tearose
TOILET SOAP

தி பம்பாய் போப் பாட்டரி
பம்பாய்

சுதாரிதம்: 1994

— ஏற்றுநகன் —

தெய் திந்த ஏஜன்ஸிஸ்
29, பந்தி ரெது, தி. க. மதாஸ்

சுட்டமிஸ்கை! சக்தியிஸ்கை!

ரஜனி

கொழும்பு, ஜன. 6

இம்மாதம் இலங்கையின் சரித்திரத் திகே மிக முக்கியமானது. இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு, பாகிஸ்தான் பொக்கிஷ மந்திரி ஜனாபு குலாம் முகம்மது, பிரிட்டிஷ் வெளிகாட்டு மந்திரி டெலின், சாய்ராஜ் உறவு மந்திரி கோடல் பேக்கர், மற்ற காமண்டெல்த் காரிகளின் மந்திரிகள் முதலிய பல வெளிகாட்டு மந்திரிகளும் கொழும்பில் கூடுதலாக. இக்கடிதம் பிரசுரமாகும்பொழுது காமண்டெல்த் மகா காட்டின் அலுவல்கள் முடிந்த விடம். ஆகியாக் கண்டதிலே பாலும் கம்யூனிஸ்துக்கு அணைபோட்டுத் தடுப்பதான இந்த மகா காட்டின் இலட்சியம்.

மேற்படி மகாநாடு கடக்குப் போது கம்யூனியஸ்டு ஆதிக்கத்திலுள்ள அலுவல்களைத் தொழிற்சங்க சம்பேளணம் கொழும்பில் ஒரு சமாதான காங்கிரஸைக் கூட்டுறது. அதற்கு, தற்சமயம் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்துள்ள பிரஞ்சு அணு சக்தி சிபுனர் பரொபஸர் ஜொலியட் கூரி என்ற பிரஞ்சு விஞ்ஞானியும், பரொபஸர் பெர்னஸ் என்ற பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞானியும் வருகிறார்கள். சமாதான காங்கிரஸ் கிரீவாடிகன் ஆர்ப்பாட்டங்கள் கடத்தக் கூடாதென்றும், கூட்டங்களில் ஒலி பெருக்கினை உபயோகிக்கக் கூடாதென்றும் போலீஸார் தடையுத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனர்.

இந்த மகாநாடு முடிந்தவுடன் துரோவியாவில் சர்வதேசத் தொழில் மந்தர்பன மகாநாடு ஆரம்பமாகிறது. அது மாதக் கடைசி வரை கடக்கும்.

நடு அழியில் தடை

சுண்டியில் சென்ற பத்த வருட காலமாகச் சொந்தத்தில் ஹோட்டல் வைத்த கடத்தம் ஒரு இந்தியர் தமது மனைவியையும் குழந்தையையும் அழைத்த வர இந்தியாவுக்குப் போனார். குடும்பத்தடன் மண்டபத்துக்குச் சென்ற வரம் வந்த பொழுது அவருடைய மனைவி இலங்கையில் ஏற்

கெனடெ ஐந்த வருட காலம் வசித்ததற்கு டி. ஆர். ஏ. சர்வபிரகட் இவ்வாறதால், மனைவியையும் குழந்தையையும் இலங்கைக்கு அழைத்தட் போகக் கூடாதென்ற 'இமிக் ரோஷன்' அதிகாரி தடுத்த விட்டார். ஹோட்டல் முதலாளி எவ்வளவோ விவாதித்துப் பார்த்தும் பயன்படாமல் அவர் குடும்பத்தை மண்டபத்திலேயே விட்டு விட்டுக் கொழும்புக்குத் திரும்பினார். இங்கு இந்திய ஹை கமிஷனர் காரியாலயத்தின் தலையிட்டினும் குடும்பத்துக்கு வசதிப் பரிமிட்டு வாங்கிக் கொண்டு குடும்பத்தை மறப்படி அழைத்த வருவதற்காக மண்டபத்துக்குப் போக கோர்த்தது. அன்றைய தினமே வேறு சிலரும் குடும்பத்தை மண்டபத்தில் பரிசுவிக்க விட்டு இலங்கைக்குத் திரும்பியதாகக் கூறப்படுகிறது.

நல்ல பலன்

இந்தியத் தொழிலாளரின் கையைப் பலப்படுத்த இந்திய காங்கிரஸ் மாஜி தலைவரான ஸ்ரீ பஸ், தொண்டமான் கொஞ்ச காலமாக ஒரு புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். தொழிலாளரிடையில் வர்க்க பேதலியில்லுடென்றும், இந்தியராயினும் சிங்களவர் எனினும் தொழிலாளி தொழிலாளர்தான் என்றும், சிங்கள—இந்தியத் தொழிலாளர் பாஸ்பா கட்டிடம் ஒத்த தைத்தால் அரிய பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கலா டென்றும் ஸ்ரீ தொண்டமான் கூட்டத்தார்க்குக் கூட்டம் பேசுவது கல்ல பலன் அளித்தது.

சமீபத்தில் இந்திய காங்கிரஸ் கடத்திய பலவேலுமத்தத்தங்களில் சிங்களத் தொழிலாளரும் வலிந்த கொண்டனர். ஸ்ரீ தொண்டமான் உறுவதைப் போல இந்திய—சிங்களத் தொழிலாளரிடையில் சேச உறவு பலப்பட்டு விட்டனும் இந்தியத் தொழிலாளரின் உரிமைகளில் கைவைக்கும் தைரியம் சர்க்காருக்கு ஏற்படாதது. ஸ்ரீ தொண்டமான் முயற்சியைப் பின்பற்றி மற்ற இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர்களும் தொழிலாளரின் ஒத்த

வேண்டி:—காலையில் அவரும் ஊருக்குப் போகவேண்டுமாம். இதற்குள் உனது பதிலும் அவரிடம் சேரவேண்டும்! ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்: எடுத்தேன் ஒரு தானை. உணர்ச்சி வேகத்தில் பாராவென்று எழுதினேன். “தங்கன் இஷ்டம். என் பாக்கியம்—லலிதா” இதை மறுமுறையும் படித்தக் கொண்டேன். ஒரு சிறிய கவசில் அதைத் திணித்த, யாருக்கும் தெரியாமல் அவருடைய கோட்டுப் பையில் போட்டு விட்டேன்.

“போய் வருகிறேன் மாமா! அதை, போய் வாட்டுமா?”

இது அவர் போகும்போது கேட்ட கடைசிக் கேள்விகள். இதைவெல்லாம் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தக் கொண்டிருந்தேன். அந்த சமயம் என் அண்ணா என் அதைப் பக்கம் வந்தார்.

அவரும் கடைசியாக என் தலையின் வாசற்படியில் கின்றுகொண்டு “கோபால்! கடிதம் போடு” என்று கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார். அவரது கண்கள் என்னோ என்னையோ பார்த்தன! என் மனதம் காரணமில்லாத கலக்கத்தில் ஆழ்ந்தது.

இந்த வாரத்தின் எழு நாட்களில் எத்தனையோ விதமான கவலை, சந்தேகம், ஆதரவு, காதல் எல்லாம் தன்னுலியன்ற மட்டும் என் மனதை ஆட்டி வைத்தன.

ஆனால் கடைசியாக என் பெற்றோர்களுக்கும் இப்பொழுது எனது கல்யாண ஏற்பாட்டையும் முரையாகக் கவனிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். எல்லோரையும்விட என் பெரிய அண்ணாதான் என் கல்யாண விஷயத்தில் அதிகச் சிரமம் எடுத்துக் கொள்கிறார். ஒரு சமயம் அவரிடம் சென்று ஒன்றமே அறியாதவரைப் போல் “அண்ணா! உனக்குத் தான் அதிக வேலை பாவம்!” என்றேன்.

அவர் மனதிற்கு என் கேள்வி கிண்டலாகப்பட்டதோ என்னவோ. “என்ன லலிதா, சொல்லுகிறாய்?” என்றார்.

“காதலின் முடிவு எப்படி அண்ணா?” என்றேன்.

அண்ணா இந்தக் கேள்வியை என்னிடம் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை. சற்று ஆயாத்த போனார். எனினும் சமாளித்தக் கொண்டு “மூன்ற வருஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கல்வ முடிவையே பார்த்த விட்டேன்” என்று பதில் அளித்தார்.

‘இதைத்த காதல்’ படத்தின் கதா காயகனின் காதல் சடேறவில்லை. காதலினால் கஷ்டம்தான் அடைந்தான். ஆனால் என் கதையில் அதே முகநூலையுடைய கதா காயகனின் காதல் சடேறி இப்ப வாழ்வு எய்தியதற்குக் காரணமாயிருந்த என் அருமை அண்ணாவும்—எனினாலும் வாழ்க என்று என் மனதிற்குள்ளே ஆயிரம் முறை கூறினேன்!

ஒரு வேண்டுகோள்!

போதும் போதும்
கரும் போதும்
அவர் என்னைப்
பார்த்தாரா என்ற
எண்ணம் ஏன்?
எனக்கே விசங்க
விஸ்ஸ. ஏதாவது
என்னைக் கேட்க
மாட்டாரா என்ற
ஆவல் என்னை
ஆட்டி வைத்தது.
மாலை, தோட்டத்
தில் பூப்பறித்தக்
கொண்டிருந்தேன்.
பின்னல் யாரோ
வரும் காலடிச்
சத்தம்! திரும்பி

“அன்புள்ள
வலிதா! இதை
உனக்கு எழுதி
தை ஒரு சமயம்
குந்தமாகப் பட
லாம். சுருக்கமாகச்
சொல்லி விடு
கிறேன். உனது
பெரிய அன்னுவம்
காலும் கெடுக்கென
பத்தவை விட
ஆபத்த உண்பர்கள்.
பல தடவை அவர்
எக்கன் விட்டற்கு
வந்தது உண்டு.
என் தங்கை
கனிஞ் சுவருடைய

எனன்; ‘அவர்’ தான். என்னையே உதரப்
பார்த்தக் கொண்டிருந்தார். சற்ற விவசிப்
போய் விடலாம் என்ற எண்ணினேன்.
அதற்குள் “வலிதா, சொன்கியமா? என்
தங்கைக்கு உன்னைப் பார்க்க வேண்டு
மாம்...” இப்படி உரக ஏதோ உளறிவிட்
டார். மூன்று வருடங்களாகக் காத்தக்
கொண்டிருந்த வாய் இன்ற சற்ற தைரி
யத்தடன் இதையாகிலும் பேசுந்தே!
ஆச்சரியத்தான்.

விவாயுள் :—இன்ற காலை தோட்டத்தக்
குழாயில் தண்ணீர் எடுத்த வாக்சென்றேன்.
அவரோதான் மறபடியும்—அவர் கையில்
ஏதோ ஒரு காகித மடிப்பு இருந்தது.
“வலிதா! இதோ இந்தக் கடிதத்திற்கு நீ
அவசியம் பதில் எழுத வேண்டும்! குற்ற
மாகத்தோன்றினால் உடனே மிழித்தவிட்டு
என்னை மன்னித்த விடு!” என்று மூச்சுத்
திணைக் கூறிவிட்டு என்னைப் பார்க்காமலிவ
டிவலிட்டார்! ஏன் அவருக்கு இவ்வளவு
பயம்? எனக்கே தெரியவில்லை!

இருப்பில் தண்ணீர்க் குடம், கையில் கடித
மடிப்பு, அதை ஒச்ச்கவோ, எறித்த
விடவோ தெரியவில்லை. அப்படியே என்
அதைக்கு அவசரமாக எடுத்த வந்தேன்.
யாரும் பார்க்கவில்லைதான். இருந்தாலும்
எனக்கு இது பிடிக்கவில்லை! என்ன
விபீதம்! இதெல்லாம் கம்மைப் போன்ற
கோமையான பெண்களுக்கு அழகா? இவ
ரிடம் ஏன் இந்தக் கடிதத்தை வாக்கிடுனும்?
இதனுள் என்ன எழுதி இருப்பாரோ!
என்ற பல சந்தேகங்கள் எழுந்தன. ஆனாலும்
மார்பு படபடக்க, கைகள் கடிதத்தைப்
பிரிக்க, கண்கள் படிக்கத் தொடங்கி
விட்டனவே! இதுவும் என்னை அறியாமலா?

குணத்திற்குத் தன்னையே ஒப்படைத்த
விட்டான். இதவிஷயம் உனது அன்னு
வுக்கும் புரண திருப்பிதான் என்பதைப்
பின்ப அறித்த கொண்டேன். பெற்
ருேர்கள் இது விஷயத்தில் தங்க
மாட்டார்கள் என்பதம் எக்களுக்குத் தெரி
யும். ஆனால் உனக்குக் கல்யாணம் ஆன
வொழிபத் தான் சந்தோஷமாக இருக்க
முடியாத என்று உன் அன்னு கூறிச் சமர்
மூன்று வருடங்களாகி விட்டன. இன்னமும்
கனிஞ் சுவரோபே கினைத்த உருகுமென்.
கேபாவின இது விஷயமாகக் கேட்கும்
போதெல்லாம் ‘என் அருமைத் தங்கைக்கு
முதலில் வழி சொல்லு’ என்ற ஒரே பிடி
வாதமாக இருந்த வருமென். வலிதா, உன்
மனதைச் சற்ற திடப்படுத்திக் கொள்.
அதே மூன்று வருடமாக கான் உன்னையே
கினைத்த வருகிறேன். சிறிது யோசனை
செய்து பார்! உனதுபதில் எனக்குச் சாத
மாக இருந்தால் இன்னி ஆத்மாக்கள் தங்கள்
வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்ற விட்டதாக
ஆனந்தம் அடையும். அவை: காலும்
எனது அருமைத் தங்கை கனிஞ் சுவர்தான்!

இப்படிக்கு,
துரை.”

கடிதத்தை முடிப்பதற்குள் என் கண்
களில் இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் உருண்
டோடின. அது ஆனந்தக் கண்ணீரா?
எனக்கே தெரியாத! பெரிய அன்னுவின்
பெருந்தன்மைகைப் பற்றி கினைக்க கினைக்க
எனக்கு ஒன்றிரை புரிகவில்லை! ஆளம்!
மறத்த போய் விட்டேன். கடிதத்திற்குப்
பதில்! இதைப்போன்ற கடிதத்திற்குப்
பதில் எழுதி எனக்குப் பழக்கமே இல்லை.
எழுதியும் ஆகவேண்டும்!

விடுமா? ஏதோ இந்தச் சந்தேகம் அடிக்கடி என் உணர்வில் எழுதினது?

தங்கட் பூதமம்:—இருள் என்பது எப் போதமே இந்த உலகத்தைச் சூழ்ந்திருப்பதில்லை. அது போனதும் விவரிச்சம் தானாகவே வருகிறது. என் பயமும் கேசாக மறைந்து கம்பிக்கை எழு ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

எதிர்பாராத விதமாக அவரிடமிருந்து— என் கெடுகைச் சார்ந்த அவரோதான்— என் அண்ணாடக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. ஏதோ காரியமாக காளை இங்கு அவர் வரப்போகிறாராம். கடிதத்தின் முடியில் அவர்—“சென்-லலிதா செனக்வியமா?”... என்று கேட்டிருந்தார். அது அப்படி ஒன்றும் பிரமாணமான விஷயமல்ல. அவர் மூன்று இங்கு வந்திருந்தபோது காள் பதின்மூன்று வயதச் செய்தான். ஆகவே சாதாரணமாகவிதான் அவர் விசாரித்திருப்பார். இத்தாலும் இடபொழுது அந்த வார்த்தையைக் கொம்பவும் அந்தப் பாவத்தோடு இருப்பதாகத் தோன்றியது.

தங்கட் பூதமம்:—காணும் அம்மாளும் காலை டபனுக்குப் பலகாரம் தயாரித்தக் கொண்டிருந்தோம். அப்பா இன்னும் பக்கைரிலேயே இருந்தார். அண்ணன்மார் எல்லோரும் “பேட்டிட்டன்” விளை பாடச் சென்றிருந்தனர். வசலில் தபாங்காரன் உடந்த குரலில் “அம்மா! தந்தி” என்றான். என் தாயார் பதறிப்போய் அப்பாவை அழைத்த வந்தான். என்னையறியாமல் என் வாய் “எல்லா சேதியாக இருக்கவேண்டும்

ஆண்டவனே!” என்ற முணுமுணுத்தது. இதற்குள் அப்பா சாவதானமாக, “தாராஜ் வருகிறானாம்! காலை வண்டியில் கொப்பாலை டேஷனில் சந்திக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்!” என்ற சொன்னார். என் தாயாருக்கு அளவற்ற சந்திராவம். ஆனால் என்ன? ஒரு வித பிரேமை! அதோடு ஏதேதோ பெரிய யோசனைகளும் தோன்ற ஆம் பித்தன. இரண்டு காட்களாக யாண்ப்

பந்தி எண்ணிக் கொண்டிருந்தேனோ அவரோ இந்த வருவா!...கான் சகஜமாகப் பழகலாயா? இல்லை சமத அறையிலேயே இருக்க வேண்டும்? முன்போல் என்னைப் பார்ப்பாரா? பேசுவாரா? கானும் பதில் அளிக்க முடியுமா? பெற்றோர்களின் மனப்பான்மை என்ன? அவர் அப்பாடி! எத்தனை கேள்விகள்? எல்லாம் சேர்த்து ஒரே மனக் குழப்பமாகத்தான் இருந்தது.

பூதங்கீதமம்:—அதோ ‘பூட்ஸ்’ சப்தம் கேட்கிறது. ஆம்! அவர்தான் அண்ணாவுடன் என்ன வேடிக்கை! தப்படியே அந்தச் “செனத்த காதல்” படத்தின் கதாநாயகனின் சாயல்! கொஞ்சமும் விததியாசமில்லை! அம்பரகம் டார்த்த விட்டான்.

“உ, தரை! செனக்வியமா? அம்மாவையும் அழைத்த வருவதானே! உன் தங்கை செனக்வியமா?”

என்னது? இவருக்கு ஒரு தங்கையும் உண்டா? இவ்வளவு காள் எனக்குத் தெரியாதே!

“லலிதா, காப்பியெல்லாம் தயாராக இருக்கிறதா?” இது அண்ணாவின் கேள்வி. “தயார் என்று சொல்லுமா?” என்ற அம்மாவிடம் தான் சொன்னேன். என்னென்றால் பக்கத்தில் அவர் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவர் அண்ணாவின் பக்கத்தில் இருந்தாலும் அவரது கண்கள் வீட்டையே ஒரு சுற்றச் சுற்றி விட்டன. அந்தக் கண்கள் டாடாத் தேடுகின்றன? பாதி சாத்திய ஜன்னலிடம் என் முகம் அக்கண்களுக்கு அகப்படலா போகின்றன?

ஒருவர் வாரிச் சென்ற வந்தால் தான் போதமே, காம் கம்மா சற்று இளப்பாறவிடமாட்டோமே! எல்லா வந்தையும் பன்முறை விசாரித்தாயிற்று. ஒரு வழி பாகக் காப்பியும் ஆயிற்று! அவரவர்கள் ஆசைக்குப் போய் விட்டனர். பெரிய அண்ணா மட்டும் மூன்று காலைக்கு விடி எழுதி அனுப்பி விட்டார்.

என்று மில்லாத அலங்காரம் எனக்கு இன்று எதற்கு?

ஏழுநாட்கள்

புதுராயன்

1960

ஆமாம்! ஏன் அதையில் உட்கார்த்திருத்த ஏனக்கு கன்னு கக்கேட்டத, ஏன் சகோதரர்களின் வாழப்பிரதிவாதம் கன். ஒருவர் காதல் என்பதே ஒரு அசட்டு யனப் பிரமை என்ற வாதித்தார். இன்னொருவர் “காதல் எப்போதும் காலமுடான டாதையிலேயே செங்கிறத” என்றார். “காதலின் முடிவும் சோகமானதான்” என்ற முடித்தார் ஏன் முடி அன்னு.

இதைக் கேட்டதும் ஏன் யனம் கலங்கியத. அப்படியானால் ஏன் காதலும்..... சோகத்தில்தான் முடியுமா? இதவும் அழித்த விட

கேண்டயதானா? என்று எண்ணியதும் ஏன் ஓடுக பொருமிடத.

சனிக்கிரமை:—வழக்கமான விதி அது. சனிக்கிரமை என்னும் ஏன் சகோதரர்கள் சனிமாவருப் போய்க்கொள்கன். தன் தம் சினம்பி கிட்டார்கள். ஆனால் கிட்டில் தம்மாவும் அப்பாவும் தீவ்காதலால் என்னைப் பற்றிய கவலை ஏற்பட்டத. கடைசியில் காணும் ஒருவழியாகக் சினம்பி கிட்டேன்.

டம் நிதி பாலையல் இருந்தாலும் கதை என்னுப் புரிந்தத. “அழிந்த காதல்” “செந்த காதல்”—இப்படி ஏதையோராகம் உண்டு. அந்த கையில் சேர்ந்தத அது. ஆனாலும் படத்தின் முடிவு என்னை ஒரு கையில் கொஞ்சம் உறுக்கிவிட்டத. காதலர்களின் முடிவு மிகவும் ஸ்தாபம்! என்னவோ சொல்ல முடியாத ஒரு ஏக்கம் என் யனசெல் பட்டிந்த, ஏன்?

காணத்ததை கணைத்தால் சிரிக்கத்தோன்றும். ஆனாலும் அப்போது அது என்னை கதைத்த விட்டத. படத்தின் கதாநாயகன் ஏறக்குறைய ஏன் கணைவிலேயே பறித்திருந்த ஒரு மனிதரின் ஜாடையாகவே இருந்தான். அவன் காதல்—படத்தில்தான்—மன்னுவிவிடுத. அவன் கட்டிய ஆசைக் கோட்டைகள் அழிந்த விட்டன. அவன் காதல் செந்த காதலிலே பறக்கிறத! ஒருகால் ஏன் காதலும் அப்படியாகி விடுமோ! இது அசட்டுத்தனத்தான். இருந்தாலும் யனசு வேகமாக அடித்தக் கொண்டத.

சுமந்திரகிரமை:—சனிக்கிரமைபார்த்த படத்தின் கிரகான விமர்சனம் ஏக்கம் கிட்டில் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தத.

அப்படியொன்றும் கான் கன் முடித்தன யாகக் காதல் கொண்டவிலே. அவர் ஏக்கன் குடிப்பத்தக்கு சொம்ப வேண்டியவர். ஏன் பெரிய மன்னுதின் ‘காசேஜ்’ கன்பர். தக்கமானவர் என்று ஏக்கன் அப்பாவே சொல்லியிருக்கிறார். மூன்று வருஷத்தக்கு முன் அவர் இக்கே கத்திருந்தார். அவர் ஏக்கன் கீட்டு கிருத்தினர் என்ற கணைவே தோன்றவிலே எனக்கு. ஏதையோ வருஷக்கன் கன்னுக் பழையதபோலவே இருந்தத, அவர் கட்டி கொண்ட மாதிரி, களக்கமந்தவர். கககல என்ற சிரித்தப் பழகும் அவர் ஏன் ஓடுகிலே ‘ஜம்’ என்ற உட்கார்த்த கிட்டார் அப்படியே! க்தியாக ஒரு தூடம் பெற்ற கிட்டார் போலும்.

அவர் ஏக்கன் தாத்தப் பந்த என்ற கட்டச் சொல்லிக் கொண்டாகன். இருந்தாலும் கான் எப்படியப் போர் ஏன் பெற்றிருக்கீடம் “அவரைக் கல்யாணம் செவது வைக்கன்” என்ற சொல்வது? எனக்கு காகரீகத்தின் அந்தத் தனவு வருவாதருள் ஒரு சமயம் அவருக்குக் கல்யாணம் ஆகி விடுமோ என்ன? உ! இதை கணைத்தாலே எனக்குப் “பகிர்” என்றத. அவர் இப்பொழுது ஏக்கே இருக்கிறாரோ?

சனிமாக் கதாநாயகன் அவர் மாதிரியே இருந்தான். அவன் காதல் அழித்தவிட்டத. ஒருகால் ஏன் காதலும் அப்படியாகி

திராத கடிக்காரத் தொல்லை !

திராத கடிக்காரத் தொல்லை—ஓதைத்
தெருவிலே எறித்தாலும் எடுப்பார்க லில்லை !

சின்ன முள் கண்ணா கண்ணு—அது
சிறிலும் நகராது பொழுதோடினாலும்
என்னப்பன் என்னய்ய வேன்று—அதை
இடம் மாற்றி மணி பார்த்துச் சரி செய்ய வேண்டும்.

பெரிய முள் அநியாது சூது—அது
பிறத்தனே என் கடன் சுற்றத் தானென்று
துரிதமாய் என்களைக் காட்டி—ஏதும்
துயரப்படாமலே பொழுதெல்லாம் ஓடும்.

இரு முள்ளும் ஒருவளை நினைத்தால்—நின்ற
இடம் விட்டு நகராமல் பிடிவாதம் செய்யும்.
பொறுமை இழந்திடும் உன்னம்—சாவி
போதாதே வேன்று வேகமாய் கொடுப்பேன்

'ஏர் ஸ்பிரிங்கு' பழுதாடுப் போகும்—உடனே
'இருதம்பி' என்று மெயின் ஸ்பிரிங்கும் உடையும்
'பாசிதோ' தான் மட்ட மில்லை—என்று
'பாவன்ஸ் வீலு'மோர் ஜாண் புரியும்.

காணு பதார் பக்கம் போவேன்—அதைச்
சரி செய்து கொள்ளவோர் கடை தேடிக் கொடுப்பேன்
ஐந்தாறு முறை சிப்பைர் ஆச்சு—என்
ஆஸ்தியில் பாதி கரைத்தெங்கோ போச்சு !

மாமனார் கொடுத்த பரிசு—என்
மானத்தைச் சாயத்தில் ஏளத்தில் விடுத்து
போதாத குறைக்கென் மேலே—என்
பெண்டாட்டிக் கெத்தனை உரிசுக்கு உரிசு

மனைவியின் தொல்லை போதாதோ?—என்
மாமனார் வஞ்சத்தை தானில்லாம் தீர்க்கக்
கேடிகாரப் பரிசும் ஏதற்கு—என்னை
கேவனப் படுத்தி வேடிக்கை பார்க்க !

(திராத)

—காட்டுர்க் கண்ணன்

திருந்தால் கூட அதையெல்லாம் மறந்து விடத் தீர்மானித்தான்.

ஆகவே, மறுவாரம் கல்யாணத் துக்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தார்கள். பிச்சன் பதினாறு மைல் தன்னியுள்ள ஒரு ஊருக்கு ஜவுளி எடுத்து வரப்போனான்.

ஜவுளி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி அந் காலையில் காங்கு மணிக்கு வந்து சேரும் ரயிலில் இறங்கி ஊரை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். கல்ல இருட்டு. ஸ்டேஷனுக்கு அருகிலேயே ஒரு உருவம் அவனிடம் நெருங்கி வந்து "மேற்கே போகும் வண்டி வர நேரமாகிவிட்டதா?" என்று கேட்டது. வேறு யாருமில்லை மாலையம்மான் தான் அது.

பிச்சன் உடனே தெரிந்து கொண்டான்; திரிக்கென்றது அவனுக்கு. அப் போதுதான் கொஞ்சம் மூன்றாம் அவ ணைத்தாண்டி ஓர் ஆண் உருவம் போனது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

"மாலையம்மா, இந்த நேரத்திலே இங்கே எப்படி வந்தாய்?" என்று பதற் றத்தோடு கேட்டான்.

"மச்சான், நான் பாயி!" என்று சொல் லிக்கொண்டு அழ ஆரம்பித்தான்.

"அழாதே மாலையம்மா, ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே. என்னிடம் ஒளிக்காமல் சொல்லு. என்னும் செய்ய முடிவிறதைச் செய்கிறேன்."

"இல்லை, மச்சான்! மயிலாண்டாளைத் தான் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தேன். நான் வருஷமே என்னைக் கட்டிக் கொண்டதாகச் சொல்லி

யிருந்தான். அப்புறம் வியாபாரம் அது இது என்று ஊர் ஊராக போய் விட் டான். இப்போ நான்.....நான்....." என்ற போது அவன் கா குழறியது வாய்க்கதை சரியாக வெளி வரவில்லை.

"கம்மா சொல்லு அழாதே, மாலை யம்மா" என்று தைரியமுட்டினான் பிச்சன்.

"நான் தாயாகப் போனேன்!" பிச்சன் இதை எதிர்பார்த்தான்!

"மாலையம்மா, ஒன்றுக்கும் கவலைப் படாதே! நன்னே போனது மயிலாண்டா ன்தானே?"

"ஆமாம்."

"சரி, இந்தச் சமாசாரத்தை நான் யாரிடமும் சொல்ல மாட்டேன். நீ என்னை கம்பு. என்னமோ உங்கள் இரண்டு பேருக்கும் முடி போட்டிருக் கிறது. சரி நீங்க எங்கே போகத் தீர் மானித் திருக்கிறீர்கள்?"

"செம்மலை தேயிலைத் தோட்டத் துக்கு" என்றான்.

"சரி, போங்கள். நீ ஊரிலே ஏதாவது நடக்கும் என்று ஒன்றுக்கும் கவலைப் படாதே. போ" என்று சொன்னான். சட்டென்று ஒரு போரண உடுத்தி ஐ அவனுக்கு இதுவரை தோளில் சுமந்து கொண்டிருந்த ஜவுளிப் பொட்டலத்தை அவிழ்த்து. அந்நேரம் மேலிருந்த பட்டுப் புடையை எடுத்து, "இந்த மாலை யம்மா! இது உனக்கு என்ற நான் ஆராய்ந்து பார்த்து எடுத்தது. அது உனக்குத்தான்" என்று மனக் திருப்தி யோடு அவனிடம் கொடுத்தான்.

பஞ்சம் ஏது?

சர்க்காரப் பஞ்ச விசாரணைக் கமிட்டி கூடிய சீக்கிரம் அதன் அலுவல்களை ஆரம்பிக்கலாம்.

சர்க்காராக்காவது, பஞ்சமாவது! இல்லவல்ல இல்லை.

சங்கவனவு பெரிய சம்சாரி குடும்பத்தைச்
 7ராக டடததவான் என்று தவசரு
 1ப் பித்தை இருப்பதாகவும் வெளி
 ிட்டான்.

வெவெ பிச்னது பெற்றோர்களும் உற
 சின்களும், நெடுங்கான் குடும்பத்தார்
 1தாப்புத் தாவாரத்திலிருந்து திரும்பி
 -தும், பெண் கேட்கச் செலுக்கன்.
 நெடுங்கானுக்கு சன்னுற இந்தக் குடும்
 ரத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொள்ள
 வேண்டுமென்று ஆகாச. அதை வெளிப்
 படைவாகவே சொல்லி உடனே துப்புக்
 கொண்டு விட்டான்.

பிச்னதுக்கு இந்தச் சேதி தெரிந்தது
 முதல் அடக்கமுடியாத சந்தோஷம். இன்
 ன்னெரு விதத்திதழ் அகனுக்குக் குதா
 கவும், உன்னாசியேயே பெண் கெட்டது
 விட்டதலும் வேகை ஜோலிகைப்
 போட்டுண்டு அகனுக்குள்ள பாயனு
 விட்டுக்குப் போக வேண்டாமல்வவா?

அதுவும் ஒருவாரம் கழித்துப் பிச்ன்
 குடும்பத்தார் தச்சனுக்குள் 'கேளுக'
 வேன்று ஏதோ டேசிக்கொள்ள ஆம்
 பித்தார்கள். கடைசியில் அது பிச்ன்
 காத்தும் வந்து விழுந்தது அதாவது
 மாணியம்மாளுக்கும் அதே ஊரிலுள்ள
 பயிலாண்டாவி கெட்டனுக்கும் கிளேகம்
 உண்டென்று. பிச்ன் பவம் சங்கட
 மடைந்தது. 'மாணியம்மாள் அப்படிப்
 பட்டவளா? சோம்படம் ஈவல் பெண்
 னாக நடந்து கொண்டானே, ஒருவேளை

இது விண் புரளியோ' என்றெல்லாம்
 பவம் கலங்கினான். அந்த அவதூறு
 அப்படியே மங்கி மறைந்துவிட வேண்டு
 மென்று தெய்வத்தை வேண்டிக்
 கொண்டான்.

ஆனால் காணுக்கு கான் அது வலுத்தது.
 பயிலாண்டான் ஒரு வேலாக்குக்காரப்
 பவம். வெள்ளையோடிப் பண்டாரமாகத்
 திரிடவன். வடல் வேலை என்றால் அவ
 னுக்குப் பிடிக்காது ஊரில் கொஞ்ச கான்
 கடை உண்ணி வலுத்திருந்தான். அப்
 புறம் புடவையியாபாரம் என்று சொல்லி
 ஊர் ஊரார்த் திரிந்தான். ஆனால்
 கேட்டாக்காரன். ஒன்று அவனைப்பற்றி
 சொல்ல வேண்டும். யாருடனும் வம்புக்
 குப் போகமாட்டான். யார் உண்டது?
 மாணியம்மாள் தன் பணத்தை அவனுக்குப்
 பறிக்கொடுத்திருக்கலாம்.

பிச்ன் குடும்பத்தார் நெடுங்காவிடம்
 போய் இதைப்பற்றிப் பேச்சுக் கொடுத்
 தப் பார்த்தார்கள். அவன் இது விண்
 பழி என்றும் ஊர் சொல்லத்தை அவர்கள்
 நம்பிக் கல்யாணத்தை கிறுத்த வேண்டா
 மென்றுப் கேட்டுக் கொண்டான்.

வெவெ பிச்ன் குடும்பத்தார் கல்யாண
 ஏற்பாடுகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.
 பயிலாண்டான் ஊரைவிட்டுப் போய்
 விட்டதாகப் பேச்சு பிறந்தது. பின்பு
 அது வாஸ்தவம் என்றும் தெரிய வந்தது.

பிச்ன் பெருமூச்சு விட்டான். வந்த
 அவதூறுப் பேச்சில் ஏதாவது உண்மை

ரிமய்க் காதல்

[ஷண்முகவேல்]

மனையடிவாரத்திலுள்ள நஞ்சாயில் ஒரு முன்று ஏக்கரா நிலம் பயிர் செய்ய வந்தியாகக் கிடைத்தது பிச்சனுக்கு. ஊரை விட்டுச் சுமார் ஐந்து மைல் தூரம் தள்ளி யிருக்கும். ஏறும் சீரும் எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு பென்று வேலை செய்ய வேண்டும். நடுகைக்கானாலும் அறுப்புக் கானாலும் நாலைந்து நாள் அங்கேயே குடும்பத்தோடு தங்கி விட்டால் காரியத்தைச் சேம்மையாக முடித்துவிடலாம். தண்ணீரைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. காலரால் மடை திறந்து மூடிவிடலாம். உரமே தேவை யில்லை. நிலம், 'கறிர் உழக்கு நெல் காணும்' செழுமை யுள்ளது.

பிச்சனுக்கு, தானே வரும் இந்த நிலத்தை விட்டுவிட இஷ்டமில்லை. எனவே குத்தகை விஷயங்களை உடனே எழுதி முடித்து விட்டான். இதற்கு மறு நாள் நிலத்தைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வர ஒரு மண் வெட்டியோடு மட்டும் அதிகாலையில் புறப்பட்டுச் சென்றான். அன்றே கொஞ்சம் வேலை ஆரம்பித்துவிட எண்ணி இடிந்த வரப்பு களைச் சீர் செய்தான். வாய்மடை அருகில் குவிர்த மணல் திட்டிகளை வாரி எரித்தான். இடிந்த ஓடைகளைச் செப்பனிட்டான். வேலை செய்த உற்சாகத்தில் நேரம் போனது தெரியாமல் உச்சிவேளை நிறும்பி விட்டது. மணி இரண்டுக்கு மேலிருக்கும். சுய உணர்ச்சி வந்தபோது நல்ல பரி உண்டாகி யிருந்தது. சரி, இன்று வேலை இவ்வளவுதான்; புறப்பட வேண்டியது தான் என்று மண் வெட்டியைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு ஊர் நிறும்பினான்.

பரி அதிகமாக இருந்ததால் நடை தளர்ந்தது. சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்துக்கு இப்புறம் ஒரு குடிசையும் தோப்பும் தென்பட்டது. அவனுடைய ஊரைச் சேர்ந்த நெடுங்கான் குடும்பத்தினர் அங்கே வந்து தங்கி அந்தத் தோப்பிலார் அதைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களிலும் பாடுபடுவார்கள். குடிசைக்குமேல் ஒலை இடுக்கு வழியே புகை வந்து கொண்டிருந்ததால் நெடுங்கான் குடும்பம் அங்கே இருக்கிறது என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டு தோப்புக்குள் நுழைந்து குடிசையை அடைந்தான்.

பிச்சன் சத்தம் கொடுத்ததும் குடிசைக்குள்ளிருந்து மாணியம்மாள் வந்தாள்.

“யாரு? மச்சானா?” என்ன மச்சான், இவ்வளவு தூரம்? தோளிலே மம்பட்டி!

இங்கே பக்கத்திலே பயிர் ஏதாவது சொல்றீங்களா?” என்று.

பிச்சன் விஷயத்தைச் சொன்னான். ரொம்பவும் களைப்பாக இருப்பதாகவும் தண்ணீர் சாப்பிட்டு விட்டுப் போக வந்ததாகவும் கூறினான்.

மாணியம்மாள் அவன் முகத்திலிருந்து —களைத்துப் போயிருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொண்டாள் “தண்ணீரா, ஏன், நாள் சாப்பாடு போட்டால் மாட்டேன் என்று சொல்லுனீர்களோ?” என்று முகம் மலர்ந்து சொல்லி விட்டு ஒரு பாத் திரத்தில் பழையது வட்டித்து. பயற்றத் துகையலோடு கொண்டு வைத்தான். பிச்சனுக்கு மற்றவர் விட்டில் சினைவு தெரிந்து அதுவரை கை நனைத்ததாக ஞாபகம் இல்லை. சொந்தக்காரர் விட்டில் கூட ஏதாவது நல்வநான் விசேஷ நாளில் கூடமாட இருந்து காரியங்களைச் செய்து விட்டுத் தன் விட்டுக்குச் சாப்பிட வந்து விடுவான். இது அான் சபாவம். ஆனால் இப்போது பாத் திரத்தில் வட்டித்த உணவை மறத்து மாணியம்மாள் மனது கோகச் செய்ய அவனுக்கு விருப்பமில்லை. எனவே, கைகளைச் சுத்தி செய்துகொண்டு சாப்பிட்டான்.

மாணியம்மாள் நெடுங்கானுடைய தலை மகன். நிறம் கருப்புமில்லை சிவப்பு மில்லை. மாந்துளிர் நிறம். கண்களில் ஒரு அவாதி சோபை, இளமை முறுக்கோடு மாந்தரோல் துள்ளி ஓடி ஆடி வேலை செய்வான்.

மாணியம்மாளைத் தவிர மற்றவர்கள் சற்று தூரத்தில் வேலை செய்து கொண்டு நில்லுார்கள். இன்னும் ஒருவரம் அவ்வது பத்து நாளைக்கு அங்கே வேலை இருக்கிற தென்றும் அப்புறந்தான் ஊருக்கு வரப் போவதாகவும் சொன்னான்.

பிச்சன் அவளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பினான். பின்பு நெடுங்கான் முகவியோடு வேலை செய்து கொண்டு சின்று இடத்திலும் போய்ச் சற்று நேரம் பேசி விட்டு ஊர் வந்து சேர்ந்தான்.

மாணியம்மாளைப் பார்த்தது முதல் பிச்சனுக்கு அவளைப்பற்றியே கிளைப்பு. அப்போது அவன் கவ்யாணப் பேச்சு நடந்து கொண்டிருந்தது. மாணியம்மாளை இவ்வளவு கன்றாக இதுவரை அவன் பார்த்தது கிடையாது. எனவே தன் தாயா ரிடம் மட்டும் மாணியம்மாளைப் பற்றிச் சொன்னான். மாணியம்மாள் வந்தால்

சாஸ்வதி சொன்னாள்: “சரோஜாவுக்கு எப்படியே தலையில் கத்தல் அதிகம் கிடையாது. எங்கள் ஹாஸ்டலில் பல மாணவிகளுக்குக் கத்தல் கீழமாகவும் ஆசனங்களில் இருக்கும். அதைப் பற்றி சொம்பவும் பெருமைப்பட்டிருக்கொள்வார்கள். சரோஜாவும் அடைபட்ட சவுரிகளை வர்த்திவைத்து, மாரி மாரி அணித்த கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதை யாகத் தன் கீண்ட கத்தலைப் பற்றிப் பெருமைபாடுபேரிடக் கொள்வான். சக மாணவர்களுக்கும் இந்த விஷயம் தெரியாது. முதலில் எனக்கே தெரியாது.”

இது வரையில் வண்டிக் கதவண்டியிலேயே கின்று கொண்டிருந்த ஆடுதையில் எறிய மனிதர் என் பக்கத்தில் வந்த உட்கார்த்த கொண்டார். அவரும் சாஸ்வதி மேலே சொன்ன கதையைக் கேட்டார்.

சாஸ்வதி சொன்னாள்: “சரோஜாவுக்கும் வேடி வார்டனுக்கும் எதோ ஒரு சிறு விஷயம் பற்றி வாக்குவாதம் முற்றியது. சரோஜாவைச் சமாதானப் படுத்தி ஒரு முயற்சியில் வேடி வார்டன் அவருடைய தோள் பட்டையைப் பிடித்தான். தோள் பட்டை அவன் வையில் அகப்பட்டதில்லை. சரோஜா ககர்த்த விட்டான். அவருடைய கீண்ட கத்தல்தான் வேடி வார்டன் கையில் அகப்பட்டது”

“...உ...ம்.....” என்றேன் நான்.

என் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த ஆசாமியும் கதையைச் சுவைத்தக் கேட்பது மாதிரி இருந்தது.

சாஸ்வதி சொன்னாள்: “அவ்வளவுதான். சரோஜாவின் சவுரி வார்டன் கையில் இருந்தது. அப்போது சரோஜாவுக்கு வந்த கோபத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே! அடடா! அடடா!” என்றான் சாஸ்வதி.

இதைச் சொல்லி விட்டு சாஸ்வதி தன் பின்னால் எடுத்த முன்னால் விட்டுக் கொண்டான். கை விரல்களால் தடவி விட்டுக் கொண்டான். அவன் பின்னால் சாட்டை மாதிரி கீழமாக மேகம் போல இருண்டிருந்தது.

சாஸ்வதி சொன்னாள்: “சரோஜாவுக்கு உண்மையிலேயே தலை மயிர் சொம்பவும் குறைச்சல்தான். எல்லாம் மாதிரி ஒரு சாண்டான் இருக்கும்!” என்றான்.

திடீராக அப்போதுதான் ஒரு கிமிஷம் கின்று விட்டு வண்டி கிளம்பியது.

“அப்படிதான்?” என்றேன் நான்.

“சரோஜா வார்டனைப் பாத பாத படுத்தி வைத்தவிட்டான். இந்தச் சனியன் விட்டால் போதும் என்று வேடி வார்டன் தானாகவே எஜீகராய்ச் செய்தவிட்டுப் போய்விட்டான்.”

“இந்த மெதுவான ரெயிலையும் இவ்வளவு வேகமாகப் போகச் செய்து விட்டார்களே, சபாஷ்! அந்த உதவிக்கு என் கெற்றி! என் வருகிற ஸ்டேஷன் எசென்ஸ்கள் பேட்டையில் இறங்குகிறேன்” என்றேன்.

நான் சொன்னதைக் காதில் வாங்காமல் சாஸ்வதி சொன்னாள்: “அந்த சரோஜாவை நான் அந்தரங்கப்புகம் பார்க்கவில்லை. என்ன செய்திருக்கிறேன் தெரியவில்லை” என்ற உதித்த தன் தலையில் பின்னால் பின்னால் எடுத்த விட்டுக் கொண்டான்.

என் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த, ஆடுதையில் எறிய ஆசாமி ஏதாவது சொல்ல என்ன வேண்டான் என்று தயங்குபவர் போலச் சிறிது தோள் இருந்தார். பிறகு சொன்னாள்: “அந்தச் சரோஜா என்னைக் கவியானம் செய்து கொண்டான். நான் ஒரு நாவல்தான் ஆராய்ச்சியாளன்” என்ற தம்மையே அறிமுகம் செய்து கொண்டான்.

“அப்படியா? உங்களைச் சந்தித்தது பற்றி சொம்பச் சந்திராவும். சரோஜா சொன்னது சிறுக்கிரமமா? சொம்ப என்னாகச் சரோஜாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆவல்!” என்று விசாரித்தான் சாஸ்வதி.

மேலில் எசென்ஸ்கள் பேட்டையில் கின்று கொண்டிருந்தது.

ஆடுதையை ஆசாமி சொன்னாள் “இன்னமும் சரோஜாவுக்கு அந்த எலி வால் பின்னல்தான்!” என்று.

கெளரிக்கும் சாஸ்வதிக்கும் “எம்மக் காம். வாட்டுமா? நான் இக்கே இறங்குகிறேன்” என்றேன்.

கெளரி உட்கார்த்தபடியே கைகூப்பினான். சாஸ்வதி எழுந்த கை கூப்பினான். அவன் பின்னால் கண்ணடி ஜன்னல் தாழ்ப்பாளிச் சித்திக் கொண்டிருந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை. எழுந்த வேகத்தில் அவன் தலைச் சவுரி ஜன்னல் தாழ்ப்பாளியிலேயே சித்திக் கின்று விட்டது.

சாஸ்வதிக்கும் கையத் தலையிர் அதிகம் இல்லைதான். எலி வாதுக்கும் ஓங்குவம் அதிகம் இருக்கலாம்.

இதை எல்லாம் கவனித்த மாதிரி 70 காட்டிக் கொள்ளாமல் எசென்ஸ்கள் பேட்டையில் இறங்கி நான் என் வழி கடத்தேன்.

போட்டுக் கொண்டானே, சரோஜா...” என்ற சாஸ்வதி சொன்னதம், எனக்கும் அவர்கள் பேச்சில் கலந்துகொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

“அந்த சரோஜாவை எனக்கும் தெரியும். பட்டணத்தில்.....ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கிறாள். படித்தாளே?” என்றேன் நான்.

“ஆமாம்” என்றான் சாஸ்வதி. ஒரு விளக்கு கழித்துச் சிரித்த விட்டிச் சொன்னார்: “ஹாஸ்டலிலிருந்துக்குப் பொதுமை ரொம்ப வேணும் என்ற சொன்ன உக்கிரக் கொடுமை அதிகம் இல்லையே!”

“எனக்குப் பொதுமை எது? நான் கேவலம் ஆன். தலிதம் நான் ஜனவில்தான் அல்ல. எப்பொழுதாவது விஷயம் அகப்பட்டால் மட்டும் நான் எழுதுவேன். இதை வெல்லாமல்விடச் செய்த காரணமண்டு நான் பொதுமை இழந்ததற்கு. அந்த சரோஜாவேடி வார்டனுடன் சண்டை போட்டதெல்லாம் பற்றி அந்த காட்சியில் பற்றி நிகைகளி வெல்லாமல் வெளிவந்தது. வேடி வார்டன் ராஜ்காமாச் செய்த விட்டது வகையில் செய்த வந்தது. ஆனால் அந்தச் சண்டையின் காரணம் பற்றி எதுவும் வெளி வரவில்லை.....” என்றேன் நான்.

“சரோஜாவைத்தான் தெரியுமென்றீர்களே? கேட்டீர் பார்த்திருந்ததானே?” என்றான் சாஸ்வதி.

எது, கம்ம மட்டுமே வான் போல் இருக்கிறதே என்று எண்ணிக்கொண்டே நான் சொன்னேன்: “சரோஜாவைக் கேட்டேனா? கேட்டீர் கேட்டீர் பார்த்தீர். அவள் சொன்னால் தானே! யாரோ ஒருதலைப் கொணர்ந்த வார்டனுக்குப் போட்ட விட்டார்கள்” என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னேன் தலித வேறு எதுவும் சொல்லாமல்போன் என்ற சொல்லிவிட்டான்!”

“சரோஜா நான் அந்த வேடி வார்டனுடன் படாத பாடி படித்த ராஜ்காமாச் செய்திருக்கிற வகைக்கும் கொண்டு வந்த விட்ட விட்டான்” என்றான் சாஸ்வதி. ஒரு விளக்கு கழித்துத் தொடுத்தான்: “விஷயம் என்னவோ ரொம்பச் சின்ன

விஷயம்தான்; அதை இப்போது கினைத்தால் உடச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது” என்றான்.

“சொல்லேன்” என்றான் கேள்வி.

இதற்குள் மெயில் ஆடுதலையில் சித்திரம். எங்கள் வண்டியில் ஹாஸ்டல் ஸ்கூல்களாக ஒரு மணிதான் ஏறிக் கொண்டார்.

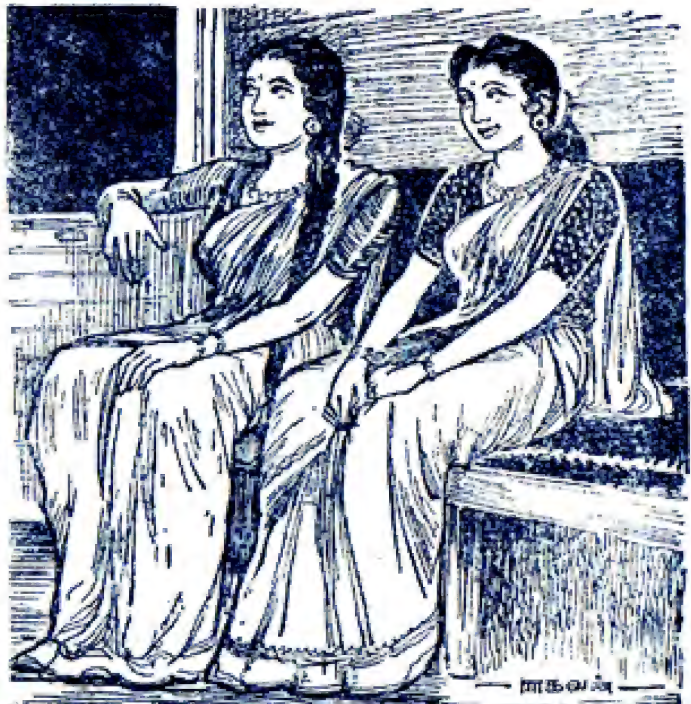
மெயில் ஆடுதலையை விட்டுக் கிளம்புகிற சமயம் அவர் கதவுப் பக்கம் நின்று கொண்டு வெளியே கின்ற யாருக்கோ ஏதோ உத்தரவுகள் கொடுத்திக் கொண்டு இருந்தார். யாரோ உத்தரிகளாகவுவர் என்று எண்ணினேன்.

சாஸ்வதி சொன்னார்: “ரொம்பவும் சின்னக் கதைதான். நான் என்ன கதாசிரியையா? ஐந்தா விஷயக் கதைபை ஐந்து பக்கத்தில் சொல்வதற்கு” என்றான்.

“எது? என் புத்தகம் எதைப்பா படித்திருக்கிற மாதிரியே பேசுகிறீர்களே!” என்றேன் நான்.

என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தபடியே சாஸ்வதி சொன்னார்: “சரோஜாவுக்கும் வார்டனுக்கும் சண்டை எப்படித் தொடக்கியது என்று எனக்குச் சரியாக ஞாபகம் இல்லை! ஏதோ ரொம்பவும் சர்வ சாதாரணமான ஒரு வாக்குவாதம். அவ்வளவுதான்.”

“உங்களுக்கே மறந்து போய்விட்டது என்றால் மிகவும் சின்ன விஷயமாகத்தான் இருக்கவேண்டும்” என்றேன் நான்.

“இதில் கோபப் படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?” என்றுக் கேளரி.

“எங்களைப் பார்த்தால் எவ்வளவோ தேவலை மற்றவர்களை எவ்வளம் விட, என்ற உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது, இவ்வளவா?” என்றுக் சாஸ்வதி.

உண்மையிலேயே அந்தப் பெண் கெட்டிக்காரிதான். அவள் கண்களிலும் செப்பிலும் வார்த்தைகளிலும்தான் எத்தனை கேலி தொனித்தது!

காள் அந்தக் கலியைப் கவனிப்பதற்குப் போவதே சொன்னேன்: “வெறும் கட்டு கட்டுவதற்காகச் சொல்வதில்லை காள். ஆனால் இப்போதெல்லாம் படித்த விட்டப் பட்டம் பெற்றக் கொண்டு வருகிற பெண்களைப் பார்த்த பிறகும் யாருக்காவது பெண் கல்யை ஆரிக்கத் தோன்றுமா?”

“தோன்றுதலான். ஓரளவு வகையில் கீழ்க் சொல்வது உண்மை!” என்ற ஒப்புக் கொண்டாள் கேளரி.

சாஸ்வதியும் கூட ஒப்புக் கொள்ள தான் மயந்தான். “ஆனால் எவ்வளவு யுமே கல்வி கீழ்க்கி விடுமோ? ஓ! விருக்கு.....”

காள் குமகெட்டேன். “கன் படித்தது. கல்வ அறிவு பெற்றவர்க்க் ஒ! சிலர் தவிர வேறு யார் இப்படிச் சித்தினை செய்து பார்க்கிறார்கள்?” என்றேன்.

“ஐயனில்லா ஆ இருக்க வேண்டி மாணவ சபைப் பார்த்தது முடிந்தது செய்து உம் தெரியணும் போலிருக்கு!” என்றுக் சாஸ்வதி.

உண்மையிலேயே அவள் கெட்டிக்காரிதான்.

காள் சித்தி விட்டப் பேசாமல் இருத்த விட்டேன்.

யெண்டி திரு-கோவரம் தாண்டி விட்டது. அந்த இரண்டு பெண்களும் தங்களுக்குத் தமையே பல பதைய சூபக்களைப் பி யாழிக் கொண்டுத் தொட்டுக்கொண்ட. தக

னைத் தெரியுமா? இவனைத் தெரியுமா? அவன் என்ன செய்து? இவன் கல் யானை செய்து கொண்டு விட்டான். அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றன. இப்படி யாக அவர்க ளிருவரும் தங்களுடன் படித்த பல மாணவியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்ட வத் தாங்கள். பனக்காகப் பேசும் மாதிரியும் தோன் தயில்லை; ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை மற்றொன்றை இப்படிப்போகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

காள் மையில் அவத் திருத் புறக்கத்தில் சரி பட்டிருப்பவன் போய் பாரக்கு செய்து தவிர, என் கவன மெல் லாம் அவர்க்க் பேசில் தான் இருத்தது. என்ன கவனமொன்றை பேசு! அடடா! எவ்வளவு தீவிர மாணவிய்! அவர்க்க் பேசில் பத்தினை கதைகளு க்கு விடும் இருத்தது? “எங்கள் தாய்மையில் வாட்டலும் என்னை

சீரோஜாவின் சீவரி

க. நா. சுப்ரமண்யம்

சூம்புகோணத்தில் கான் ரெயிலைப் பிடிக்கும் போது ரெயில் புறப்பட மூன்றாவது நிமிஷங்கள் தான் இருந்தன. அவசர அவசரமாக டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியைத் தேடி டைந்தேன்.

முதலில் கண்ணில் பட்ட இரண்டாம் வகுப்பு வண்டியில் இரண்டே இரண்டு பெண்கள் மட்டும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கடுத்த பெட்டியில் பார்த்தேன். லீட்டிக்கு ஐந்தே பேர் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். நவர் துணியில்லாத பெண்களுடன் பிரமாணம் செய்ய என்னைப் போல் சங்கோஜப் பட்டவர்கள் தான் அன்று ரெயிலேறி இருக்கார்கள் போலும்!

ரெயிலேயே காட்டை “இது பெண்கள் வண்டி யில்லையே!” என்று கேட்டுக் கொண்டு அந்தப் பெண்கள் இருவரும் உடும் தனித்திருந்த வண்டியில் ஏறிக்கொண்டேன். உடனேயே வண்டியும் நின்றபிவிட்டது.

சூம்புகோணம் விட்டவுணைவிட்டு வண்டி கர்த்ததும், அந்தப் பெண்களைக் கவனித்தேன் கான். கான் அந்த வண்டியில் பிரமாணம் செய்வதற்கு அவர்கள் ஆசைப்பட்டிருந்தார்கள். இருவரும் படித்தவர்கள் அவ்வது படித்தக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்றானக்குத் தோன்றியது. படித்தக் கொண்டிருப்பவர்களாய் இராமத என்று எண்ணினேன்—எனென்றால் படித்த விட்டு வாழ்க் கையில் பகுத்த விட்டவர்களிடம் மட்டுமே ராமதாமகக் காணப்படும் ஒரு அடக்கம் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. ஆடை அவர்களாகளும் சற்றே எளிதனவாகவே இருந்தன. அவர்கள் தங்களுக்குள் சற்றே அக்கவே பல விஷயங்களைப் பற்றி ஆர்வமும் தமிழும் கலந்த ஒரு பாஷையில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“எக்ஸ்தும் டீ! நீங்கள் சிதம்பரத்தில் படித்திருக்கீரா?” என்று அந்தப் பெண்ணில் ஒருத்தியைப் பார்த்தக் கேட்டேன்.

இருவரில் பெரியவர் பதில் சொன்னார். “ஆமாம். இவன் மூன்றாவது வருஷம் நுண்ணுமலை சர்வகலாசாலையில் பி. ஏ. படித்தான். கான் பட்டணத்தில் எம். ஏ.

படித்தவிட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். என் பெயர் சால்வதி, இவன் பெயர் கெனரி” என்று தொடர்ந்த கான் கேட்டிருக்கக் கூடிய கேள்விகளுக்கும் சேர்த்தப் பதில் அளித்தான்.

“அப்படியா? தங்களை அறித்த கொண்டதில் எனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமே!” என்று கான் உபசாரமாகச் சொன்னேன்.

“சிதம்பரத்தில் உங்களுக்குப் புத்தகக் கடை இருக்கிறதா, இல்லையா?” என்றான் சிதம்பரத்தில் மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் படித்த மாணவி கெனரி.

“ஆமாம், அதுதான் உங்களை ஏங்கோ பார்த்த மாதிரி யிருக்கிறதே என்று கேட்டேன்” என்றேன் கான்.

“புத்தகக் கடையா?” என்று கேட்டான் சால்வதி.

“ஆமாம், கார் அடிக்கடி தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் கதைகள் கூட எழுதுவார்” என்றான் கெனரி.

அடடா! தேவையே; சும்ம புத்தக இவ்வளவு தூரம் எட்டி யிருக்கிறதே! எனக்குத் திருப்தியாகத்தான் இருந்தது.

“எனக்கும் ஒரு ஜன்னலில்லு ஆகிவிட வேணு மென்றதான் ஆசை” என்றான் சால்வதி.

“ரொம்பவும் சிரமமான தொழில் தான். பொறுமையை ரொம்பவும் சோதித்த விடம்” என்றேன்.

“பெண்களுக்குத்தான் பொறுமை சபாவமாகவே உண்டே?” என்றான் சால்வதி.

அவன் என்னை ஏதோ கேலி செய்கிற மாதிரித் தோன்றிற்ற எனக்கு. காலும் கேலியாகவே சொன்னேன். “இந்த கால்களில் பெண்களுக்கு ஏது சபாவமான குணம், ஏது சபாவமல்லாத குணம் என்பததான் விதிமாகவேயில்லையே! பாம்பு சட்டையை விரித்தவிடுகிற மாதிரி, பெண்கள் தான் தங்களுக்குரிய சபாவத்தை எல்லாம் உரித்த தூ கைவந்துவிடுகிறார்களே!”

“நீங்கள் பெண் கல்வியை ஆசிரிப்பவர் அல்ல என்று தெரிந்தது” என்றான் கெனரி.

“கோபித்தக் கொள்ளக் கூடாது. உங்களை என்று சொல்லவில்லை கான்.”

மாட்டாமல் வீசிட்டு அழத் தொடங்கி
ட்டான்.

குஞ்சம்மானுக்குக் கோபம் தாங்க
வில்லை. பாட்டியை விட்டுக் குழந்தையை
ஆசிரிவதிக்கச் சொல்லலாம் என்று ஆசை
புடன் கூப்பிட்ட சமயம் பார்த்து, ராமு
அப்பாருணம் போலக் குழந்தையை அழ
விட்டு விட்டானே! வீக்கத்தைப் பார்த்த
போது, அவனுடைய கோபம் எல்லா
மீறிப் போய் விட்டது.

"என்னடா அப்படித் தலை போகிற
அவசரம்?" என்று கேட்ட வண்ணம்
அவனுடைய கன்னத்தில் பளாரென்று
ஒங்கி அறைந்தான். ராமு அழுது
கொண்டே போய் விட்டான்.

பிறந்த நான் வைபவ மெல்லாம்
கடந்து, வீடு பழையபடி 'வீடா'யிற்று,
அன்று குஞ்சம்மாள் துளசியை எடுத்துக்
கொண்டு கோயிலுக்குச் சென்றான். கற்றி
லும் ஒரே இருட்டு. இரண்டு பெண்கள்
தங்கைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு
போகவே அவன் உற்றுக் கேட்டான்.

"மூன்று ஒரு நான் விசாலத்தைப்
பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோமே,
ஞாபகம் இருக்கிறதா? அவளுக்கு நேர்
எதிரிடை அந்தக் குஞ்சம்மா, —புதிதாய்
வந்திருக்கிறானே, அவள்தான்! தன்
பெண்ணின் பிறந்த நாளன்று பார்த்து,
பாவம் அந்தப் பிள்ளையைப் போட்டு
எப்படிச் சாத்திவிட்டான், பார்த்தாயா?
கொஞ்சமாவது தயவு தாட்சண்யம்
பார்க்க வேண்டாமா?" என்றான் ஒருத்தி.

"அதுதான் நானும் கேட்கிறேன்.
தன் பெண்ணுக்குக் கொஞ்சம் நெற்றி
யில் புடைத்துப் போய்விட்டதனால், அவ

ளுக்கு அந்தத் தாயில்லாப் பிள்ளையி
னிடம் வந்த ஆத்திரத்தைப் பார்த்தாயா?
தன் பிள்ளையாய் இருந்தால், அப்படி
அடித்திருப்பானா?" என்றான் மற்றவன்.

இச் சொற்களைக் கேட்டபோது, குஞ்
சம்மாவிற்கு மகத்தில் கரியைப் புரிறுந்
போல் இருந்தது. ராமு தன்னுடைய
சொந்தப் பிள்ளைதான் என்று அவர்க
ளிடம் சொல்லி விடலாமா என்று கூட
அவனுக்குத் தென்றியது. இன்னும்
என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்று
கவனித்தான்.

"அந்தக் குஞ்சம்மா பெரிய ஆசாமிடி!
தன் பெண்ணையும், மூத்தான் பிள்ளையை
யும் வித்தியாசமாக நடத்துவதை நாம்
கண்டு கொள்ள முடியாதபடி, மறைத்து
வந்தான். இப்போது போய்க் கேட்டால்
அவன், 'இருவரும் என் குழந்தைகள்
தான்; விளையாட்டுக்காகப் போய் சொன்
னேன்' என்று சொன்னாலும் சொல்லு
வான். எவ்வளவுதான் அவன் ஒளியு
மறைவு பண்ணினாலும், அவன் இருவரை
யும் நடத்துகிற தினுசியிருந்தேதான்
மூத்தான் பிள்ளை; சொந்தப் பெண் என்
பது தெரிகிறதே!"

குஞ்சம்மானுக்கு அங்கு கிற்பதற்கு
எப்படிப் பிடிக்கும்? அக்கம் பக்கம் கூடப்
பாராமல், 'வீர்'ரென்று நடந்து வந்
தான். விட்டுக்கு வந்ததும், வராததுமாக
ரகுவிவிடம் அவன் சொன்னது இது
தான்:—"இந்த ஊரை விட்டு மாற்றல்
கேட்டுப் பாருங்கள். கிடைக்குமானால்,
வேறு எங்கேயாவது போகலாம். எனக்கு
இந்த ஊர் ஒத்து வரவில்லை."

அதுதான் என் லட்சியம்!

"இந்தோனேஷிய சிரசாங்கம் மகத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்டதாய் இராது" என்று இந்தோனேஷியப் பிரதம மந்திரி
டாக்டர் முகமது ஹட்டா கராச்சியில் கூறினார்.

லும், ஒன்றும் குடி முடிவெப் போய் விடாது. "இவன் கம்மிடம் ராமு மூத்தான் பிள்ளை யென்று போய் சொல்லி வந்திருக்கிறான்" என்று கொஞ்ச நாட்களுக்கு அவர்கள் பேசிக்கொள்ளலாம். அதற்குள் ரகுவை வேறு ஊருக்கு மாற்றி விடுவார்கள். அப்புறம் இந்த ஊர் ஸ்திரீகள் என்ன பேசிக் கொண்டால், எனக்கென்ன?" என்று குஞ்சம்மாள் சொல்லிக் கொண்டாள். அந்தப் பெண்களெல்லோரும் தன்னை வானாவப் புகழ்ந்து பேச வேண்டும் என்ற ஒரே ஆசைதான் அவள் கண்ணெதிரே சிந்தது.

அவள் எதிர்பார்த்தபடி ராமு மூத்தான் பிள்ளை யென்ற செய்தி எல்லோருக்கும் தெரிந்து விட்டது. "குழந்தைகளுக்குள் வேற்றுமை தலையெடுக்க வேண்டாம் என்பதற்காக நீ எங்கவிடமே உண்மையை மறைத்து வந்திருக்கிறாயே! என்ன இருந்தாலும், நீ கெட்டிக்காரியடி அம்மா!" என்று அவளை இதர ஸ்திரீகள் மிகவும் பாராட்டினர்.

அன்று வீடே அமர்க்களப்பட்டது. ஹெட் கிளார்க் தான் என்னாலும், ரகு ஒன்றையும் குறைக்கவில்லை. குஞ்சம்மாள் ஒரு புது துல் புடவைகளைக் கட்டிக் கொண்டு, கூட்டத்திற்கும் வாசலுக்கும் மிக மிக்க உற்சாகத்துடன் குழக்கு நெடுக்குமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். ரகுவின் அரையிலும் ஒரு புது வேஷ்டி ஏறி யிருந்தது. குழந்தைகள் இருவருக்கும் — இருவருக்குமேன்? துளசியின் பிரந்த நாளா யிருக்கும் போது, அவளுக்கு இல்லாமல் இருக்குமா? ராமுவுக்கும் பட்டுச் சொக்காய், பட்டு வேஷ்டி!

கூட்டம் சிறையத்தான் கூடியிருந்தது. மாடியில் ரகுவின் ஆபீஸ் நண்பர்கள் குய்மானம் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். கீழே அக்கம் பக்கத்து ஸ்திரீகளின் பேச்சு பிரமாதமாய் இருந்தது. ராமுவுக்குத்தான் அன்று உண்மையில் அதிக வேலை என்று சொல்லவேண்டும். மாடிக்கும் கீழுக்குமாக நூறு கடை யாவது நடந்திருப்பான். துளசி மாடியில்

இருப்பான். அப்பொழுது கீழே யாராவது புதிதாக வருவார்கள். உடனே குஞ்சம்மாள் துளசியை அழைத்துக் கொண்டு வருப்படி ராமுவின் டீம் சொல்வான். சற்றுநேரத்தில், மாடியில் புது அதிதி ஒருவர் வந்திருப்பார். "மில் ரகு எங்கேயார்?" என்று அவர் அன்பு ததுப்ப விசாரிப்பார். உடனே துளசியைத் தூக்கிக்கொண்டு ராமுமேலே சொல்வான். இப்படி மாடிக்கு வந்து சின்று கொண்டிருந்த அவனுக்குக் கீழே யிருந்து குரல் வந்தது — "ராமு, துளசியைக்கொண்டு வா. பாட்டி போக வேண்டுமாம்."

ராமு துளசியைத் தூக்கிக் கொண்டு விடுவிடுவென்று இதற்கெல்லாம் அவனுடைய அகராதத்தைக் கவர் கண்டதா, என்ன? குழந்தைகள் தலை கவரில் பலமாக நோதிக் கொண்டது. துளசியின் பெற்றியில் கழகிதாடி போலப் புடைத்துக் கொண்டு விட்டது. 'வீல்' 'வீல்' என்று குழந்தை வலி பொறுக்க

"இந்தக் காலத்தில் அவன் தவறிப் பிறந்த ஒரு உத்தமி" என்று ஒருத்தி முத்தாய்ப்பு வைத்தாள் போல் முடித்தாள். குஞ்சும்மாளுக்கு இதைல்லாம் கேட்பதற்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. "அட்டை அப்பா, சோம்ப கலபமாக 'உத்தமி' என்று பட்டம் பெற்று விட்டானே! கல்ல பெயர் எடுப்பது மிக மிகக் கஷ்டம் என்று சொல்வார்கள். அவனோ சாதாரணப் பெயர் அல்ல, 'உத்தமி' என்றே பெயர் வாங்கி விட்டானே! இதில் என்ன பிரமாத அதிகாரம் இருக்கிறது? காள் கூடத்தான் உத்தமி என்று இவளில் பட்டம் பெற்று விடலாம். நானும் அவருக்கு இளையானாக வாழ்க்கைப் பட்டவன்தானே? என் மூத்தானும் தன் குழந்தை போன்றை எனக்கு வைத்து விட்டுப் போயிருந்தானானால், நான் அதை அன்புடன் வளர்க்க மாட்டேனா? இதில் உத்தம் குணத்திற்கு என்ன இருக்கிறது?"

தன் மூத்தான் தனக்கு ஒரு குழந்தை வையும் வைத்து விட்டுப் போக வில்

லையே என்று குஞ்சும்மாளுக்கு வருந்தமாய் இருந்தது. மூத்தான் மகன் இருந்தால், அவனைக் கொண்டு, தான் 'உத்தமி' என்ற பெயர் எடுத்து விடலாமே என்று அவளுக்கு ஆசையாக இருந்தது. அவர்களைக் காரும் தன்னை வாயா ரப்புகளும்படிச் சொப்பியவன் டும் என்று குஞ்சும்மாளுடைய மனம் துடியாய்த் துடித்தது.

அவளுக்கு ஒரே ஒரு யோசனை தோன்றியது. அவளுக்கு இன்னொரு குழந்தைகள் இருந்தார்கள். மூத்தவன் ராமுவுக்கு ஏழு அல்லது எட்டு வயதிற்கும்கூட. அடுத்தவன் துணி அவளுக்கு இன்னும் ஐந்து வயது கிரம்ப வில்லை. ராமுவை மூத்தானுடைய பிள்ளை யென்று ஒரு பொய்யைச் சொல்லி வைத்து விட்டால், அப்பறம் கோயிலில் எவனுக்கோ கிடைத்த பெயரும் புகழும் தனக்கும் கிடைக்கும் என்று குஞ்சும்மாள் தீர்மானித்தாள்.

அவளுக்குச் சூழ்நிலையும் சாதாரணம் அமைந்திருந்தது. அவள் இளையன் என்பது வன்னொய்யே அடிகருக்குத் தெரிந்திருக்கும். "சாமுமூத் தானுடைய பிள்ளை என்று

இதுவரை நீ சொன்னதே இல்லையே? உன் பிள்ளை யென்று தானே சொல்லி வந்திருக்கிறாய்?" என்று எவனாவது கேட்டால், 'ஆமாம், இப்பொழுது வாய் தவறி வந்துவிட்டது அவனை மூத்தானுடைய பிள்ளை யென்று சொல்லிக் குழந்தைகளைப் பிரித்து வைக்கக் கூடாது. 'மூத்தான் பிள்ளை' 'என்பெண்' என்று அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வித்தியாசம் தெரிய வேண்டா யென்று தான், நான் இதை மறைத்து வருகிறேன். உங்களுக்குக் கூடச் சொல்லி வைக்கிறேன். அவர்கள் எதிரே இதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம்" என்று சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்லி விடலாம். உண்மை எது என்பது குஞ்சும்மாளுடைய பிறந்தகத் தார்களுக்குத் தானே தெரியும்? சொந்தக் காரர்களிடமும், தன் ஊர்ப் பெண்களிடமும் இக்கப் பொய்யைச் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் ராமுவைப் பிராவிக்கப் போனது, வந்தது எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? அப்படித் தவறி ஒரு கால் குட்டு வெளிப்பட்டு விட்டா

முத்தாள் மகன்

ர.வேங்கடரத்னம்

சுவாமி புறப்பாடு ஆரம்பமாகிச் சீழண்டைப் பிராகாரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது. அங்கு ஏகப்பட்ட கூட்டமாய் இருக்கும் என்று நினைத்து அநேகர் தெற்குப் பிராகாரத்தில் நின்று காத்துக்கொண்டு இருந்தனர். குஞ்சம்மாளுக்குத் தெரிந்த தெருப் பெண்கள் பலர் அங்கு கூடி யிருந்தனர். அவளை அறியாமலேயே அவனுடைய கால்கள் அவளை அங்கு இழுத்துச் சென்றன.

அவர்கள் எல்லோரும் எதைப் பற்றியோ மிகக் தீவிரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஆகையால் அவர்களில் யாரும் குஞ்சம்மாளைக் கவனிக்கவே இல்லை. குஞ்சம்மான் தானாக அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் போய் நின்றுள். 'உண்மையாகவே ஏதோ பெரிய விஷயத்தைப் பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இல்லாவிட்டால் நான் பக்கத்தில் வந்து சிற்பதுகூடத் தெரியாமல் இவர்கள் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்களா?' என்று அவன் தன்னைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டான்.

'என்ன விஷயம்?' என்று விசாரித்து, அவர்களது சம்பாஷணையில் தானாகச் சேர்ந்து கொள்வதற்கும் அவனுக்குச் சங்கோசமாய் இருந்தது. என்ன இருந்தாலும், ஏழெட்டு மாதச் சிநேகம்தானே? அந்த ஊர் தாலுகாக் கச்சேரி ஹெட் கிளார்க்காக அவனுடைய கணவன் மாற்றலாகி வந்து இன்னும் சரியாக எட்டுமாதம்கூட ஆகவில்லை. அவர்கள் எல்லாரும் ரொம்பக்காலத்துச் சிநேகிதம் கொண்டவர்கள். சிறு வயதிலிருந்தே ஒன்று ஆடிப்பாடிச் குதித்து விளையாடிப் பெரியவர்களானவர்கள். அவர்களுக்குச் சரிசமமையாக அந்தக் கோஷ்டியில் குஞ்சம்மான் இருப்பது சாத்தியமா? அவர்களில் பலர் அந்த ஊரிலேயே ஸ்திரமாக இருப்பவர்கள். ஒருத்தியின் அகமுடையான் செட்டியார் மனிகையில் கணக்கு எழுதுகிறான் என்றால், இன்னொருத்தியின் புருஷன் இதே ஊரில் முப்பது வருஷமாக முனிசிபல் ஆபீஸில் குமாஸ் தாவாக இருப்பவன். இந்தமாதிரி ஒவ்வொருவருக்கும் வேலை.

குஞ்சம்மாளுடைய புருஷனுக்கு குறிப்பாக ஒரு ஊர் என்று கிடையாது. சர்க்கார் எங்கெங்கெல்லாம் அவளை மாற்றுகிறார்களோ, அத்தனையும் அவனுடைய ஊர்தான். இந் நிலைமையில், அவன் தன்

வாயைத் திறவாமல் அவர்களுடைய பேச்சுக்குக் காது கொடுத்தவாறு நின்றான்.

"அவனைப்போன்ற ஸ்திரீயை நான் இதுவரை பார்த்ததே இல்லை. கொஞ்சம் கூடப் பட்சபாத மென்பதையே அவளிடத்தில் நான் கண்டது இல்லை. இரண்டையும் இரண்டு கண்ணாகத்தான் வைத்துப் பாதுகாக்கிறான். கொஞ்சம்கூட வித்தியாசமே பாராட்டுவதில்லை" என்று சொல்லி ஒருத்தி நிறுத்தினாள்.

உடனே அடுத்தவர் ஆரம்பித்து விட்டான். "அதுதான் எனக்கும் அதிசயமாய் இருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் அப்படிப்பட்டவன் ஒருத்தி இருப்பது ரொம்ப அபூர்வம்."

குஞ்சம்மாளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர்கள் பேசிக்கொண்ட அதிசயமான விஷயம் என்னவாக இருக்கும் என்று யோசித்தான். — இரண்டையும் இரண்டு கண்ணாய்த் தான் பாவிக்கிறானாம்! இரண்டு என்ன? இரண்டு புரியா, அல்லது சிறுத்தையா என்று அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. மீண்டும் பேசிக் தொடர்ந்தது.

"எவ்வளவோ பத்திரிகைகளெல்லாம் படிக்கிறோமே, கதைகளில்கூட இப்படிப்பட்டவன் எவனும் வருவதில்லை. மூத்தாள் வைத்து விட்டுப்போன பிள்ளையை இளை யான் வந்து படுத்துவதாகவாசிக்கிறோமே யொழிய, மாதிரிக்குக்கூட நல்லவன் என்று இளையாளாக வருபவனை யாரும் சொல்வதில்லை. இவன் அதிசயப் பிரகிருதி தான்!"

"ஆமாம். கோபித்துக் கொள்வதென்றால், தன் பிள்ளையைத்தான் திட்டுகிறான். ஆனால் ஒருநாள்கூட அவன் தன் மூத்தாள் பிள்ளையை ஒரு வார்த்தை கோபமாகச் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. தன் குழந்தையைவிட மூத்தாள் மகளை எவ்வளவு ரீரும சிறப்புமாகத்தான் வளர்க்கிறான்."

"அதுதான் நான் சொல்கிறேனே,— அவன் ஒரு விசித்திரமான மனுஷி. எங்கேயாவது மூத்தாள் வயிற்றுப் பிள்ளையை இளையான் வந்து இவ்வளவு அன்பாகக் கவனித்துக் கொள்வதாக நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?"

"என்னைக் கேட்டால், அவளை 'என்னி பிடி'வில் தான் கொண்டு போய் வைக்க வேண்டும். அவளைப் பார்த்தாவது, திருந்த வேண்டியவர்கள் திருந்தலாம்."

படித்துப்பார்!

மூன்றுவது இளவரசன்

ஒரு அரசனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாகிறது. மூன்று கேள்விகளுக்கு விடைகள் தெரியாமல் திண்டாடுகிறான். கடைசியில், அவனுடைய கடைசிப் புதல்வன் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு அதைக் கண்டுபிடிக்கிறான். அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகத் தான் அடையப்பா, அவன் எங்கெல்லாம் போய் எவ்வளவு சிரமப்படுகிறான்!

குமரித் தீவு

இதையும் ஒரு வீர ராஜகுமாரன் கதை. கடல் கடந்த, வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் இருந்த ஒரு தீவை அவன் அடைகிறான். அங்கு வீரச்செயல் புரிந்த, அக்காட்டு இளவரசியையும் மணந்தகொண்டு வெற்றி முழக்கத்துடன் சொந்த காட்டுக்குத் திரும்பி வருகிறான்.

சாநாத்

பெரிசத்த புண்ணிய கௌத்திரங்களில் ஒன்று சாநாத். அதன் பெருமையை விளக்கி எழுதப்பட்ட ஒரு சிறு பிரயாணக் கட்டுரை இத்தல்.

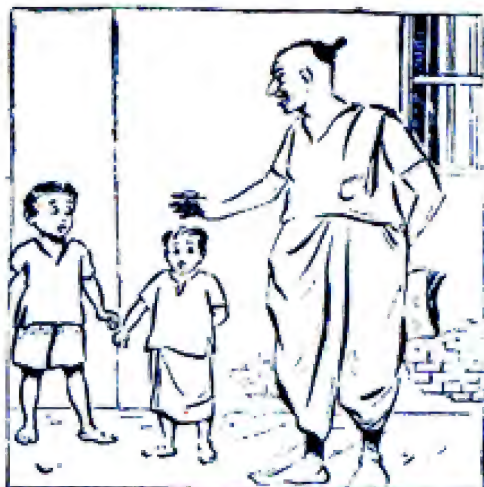
இந்த மூன்றாம் சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்டவை. முதல் இரண்டு புத்தகங்களையும் எழுதியவர்: காரா காச்சியப்பன்; மூன்றாவது புத்தகத்தை எழுதியவர்: அரு. வீரப்பன். ஒவ்வொன்றின் விலையும் அனா இரண்டேதான். பிரசுரம்: கலை பிரசுரம், ராமகர், தேவ கோட்டை.

உயிரோவியம்

சூல்வாரி மாணவி கற்பகத்துக்கு டடராஜன் தமிழ்ப்பாடம் சொல்லித் தருகிறான். பாடம் படித்த கற்பகம் அவன் இதயத் தடிப்பையும் படிக்கிறான். ஒரு வகையொருவரின் அறியாமல் மெய்யன்புகொள்ளுகின்றான். கற்பகத்தின் தந்தை அவனைச் சந்திரசேகரனுக்கு மண முடித்தக் கொடுக்கிறார். மணம் முடிந்த பிறகு "என் உயிருக்கு என்றும் நீங்கள் உரியவர். ஆனால் இந்த உடலுக்கு அவர் உரியவர்" என்று கூறித் கற்பகம் டடராஜனின் மண முடித்ததைத் தணிக்கிறான். இதை மறைவி

லிருந்து கேட்ட சந்திர சேகரன் பிரமிக்கிறான். டடராஜனிடம் அவனுக்குள்ள மதிப்பு பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது. கற்பகம் டடராஜனின் உள்ளக் கோவிலில் உயிரோவியமாகத் திகழ்கிறான்.

இக்காலகத்தில் ஆசிரியர் வாழ்க்கைச் செக்லை அவரிடம் அம்பலப்படுத்துகிறார். காதல் ஒரு புறம், சமூகக் கட்டுப்பாடு ஒரு புறம்; பெற்றோர்பாலுள்ள கன்றியுணர்ச்சி ஒரு புறம், சமூகநாய ஒழுங்குக்காகவும் குடும்ப கௌரவத்துக்காகவும் தன் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்யும் துணிவு ஒரு புறம்; -இப்படி அலை மோதும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஓர் உயிரோவியத்தைச் செத்திர்த்திருக்கிறார் ஆசிரியர் காரண-தூதர் கண்ணன்; பிரசுரம்: ஜீவோதயம் பிரசுரம், செனாவுட்டா ககரம், சென்னை 24. விலை ரூ. 2-0-0.

தகப்பனார்:—என்னிடம் ஐந்து மாம்பழங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டை உன் அண்ணனுக்குக் கொடுக்கிறேன். ஒன்றை உன் தங்கைக்குக் கொடுக்கிறேன். பாக்கி என்னிடம் எவ்வளவு இருக்கும்?

பையன்:—ஒன்றுகூட இராது.

தகப்பனார்:—அது எப்படி?

பையன்:—பாக்கி இருக்கும் இரண்டையும் தான் தான் எடுத்துக் கொண்டு விடுவேனே!

கதைக்கு எப்படித்
தேர்ந்தது என்பது
எனக்கு விளங்க
வில்லையே' என்றும்.
இதற்குப் பானு பதில்
கூறினான் :

“இவ்வளவுதானே! அதை தான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் கடைசியாகப் புறப்படும் பொழுது ஒரு கிரவியை என்வரிடம் கொண்டு வந்துவிட்டீர்களே, ஞாபகம் இருக்கிறதா? அவன் தனக்கு ஏதோ தோய் என்று பாசாங்கு செய்தானே! அவன் தான் உங்கள் தந்தை விடம் கமது கவி பாண விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறினான்.

பாகம் எவ்வளவு?

ரங்காரதனுக்கு முறைபா ராமு, கோபு, சோம, ஜெ, ரகு என்று ஐந்தாயினைகள் இருந்தார்கள். ராமு எல்லாரையும் விடச் சின்னவன்; ரகு எல்லோரையும்விடப் பெரியவன். திபாவளிச் செலவுக்காக அவர்களுடைய தகப்பனர் அவர்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 30 கொடுத்தார். ஆனால் பிரித்தக் கொடுக்கும் பொழுது, சின்னவனுக்குச் குறைவாகவும் பெரியவனுக்கு அதிகமாகவும் வயதக் கிரைய்படி கொடுத்தார்.

ராமு, கோபு இருவர்டுமும்	இந்தத்த ரூ. 8
கோபு, சோம இருவர்டுமும்	இந்தத்த ரூ. 10
சோம, ஜெ இருவர்டுமும்	இந்தத்த ரூ. 12
ஜெ, ரகு இருவர்டுமும்	இந்தத்த ரூ. 18

அப்படியானால் தனித் தனிபாக
ஒவ்வொரு வரிடமும் எவ்வளவு
இருக்கும்? விடை அடுத்த இதழில்.

ஏதோ இருக்கிறது. உங்கள் தந்தை ஏதோ அநிசயப் பொருள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். அதை என்னால் கொண்டு வந்து தரமுடியுமோ என்று சந்தேகப்படுகிறீர்கள். உங்கள் மீது எவ்வளவு அன்பு நான் வைத்திருக்கிறேன் என்பதை இன்னும் நீங்கள் உணரவில்லை. நீங்கள் விரும்புவது எதுவா யிருந்தாலும் அதை சிறையிலேயே வைக்கக்கூடாத்திருக்கிறேன்.”

கிடைக்கக் கூடாத
பொருளைப் பற்றி
எப்படித் தேட்பது

அவள் ஒரு மந்திரக்காரி. உங்கள் சிலையை அறிந்துவர உங்கள் தந்தை பால் அனுப்பப்பட்டவள். ஆனால் உங்கள் கவலைக்குக் காரணம் வேறு

சரியான ஆடு!

முதலாவது உட்க மகா யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, பிரீட் டிஷ் பிரதம மந்திரியாக இருந்தவர் லாய்ட் ஜார்ஜ். அவர் ஒரு பேரிய காஜதந்திரி. சோந்த முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் உன்னத நிலைமைக்கு வந்தவர். ஒரு குறை அவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது, அவருடைய அரசியல் எதிரி ஈன்ஸ் ஒருவர் அவரை அமைதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்

அவரை நோக்கி, “மீஸ்டர் ஸாய்ட் ஜார்ஜ்! உங்களுடைய தகப்பனார் கழுதை வண்டிதானே ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார்?” என்று கூட்டத்தின் மத்தியில் எழுத்து கேட்டார்.

நிதிதும் வெட்கப்பட இல்லை. சற்று நேரம் அமைதியாக யோசித்து விட்டு அவர் கூறியாவது: "சபையோர்களே, கேள்வி கேட்ட தி ல் யாதொருவிதமான தவறும் இல்லை. சரியான கேள்விதான். என் நகப்பணுக் கழுவை வண்டிதான் ஓட்டிக்கொண்டு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் நான்கு அந்த வண்டியை விற்று வேகு கான மாகி விட்டது. கழுவைதான் கதி என்ன

ஆச்சு என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அது இன்னும் உயிரோடிருக்கிறது என்பதை இப்போதுதான் தெரிந்து கொண்டேன்!"

அவன் முடிவு செய்
ததற்கு மறுநாள்
அஹமத் இளவரசன்
தன் தந்தையிடம் விடை பெற்
றுச் செல்ல வந்
தான். தன் மகனைப்
பார்த்துச் கல்தான்
கூறினான்:—

“என் அருமை
மகனே! உனக்கு
வாய்த் திருக்கும்
அதிர்ஷ்டத்தை
எனக்குத் தெரிவிக்காமல் இருந்தது

பற்றி எனக்கு வருத்தம்தான். ஆனால்
ஒரு தேவமாதா உனக்கு மனைவியாக
வந்திருப்பதும், அவள் மூலம் நீ ஏராளமான
பொருளும், புகழும் பெற்றிருப்பதையும்
அறிந்து ஆனந்த மடை
கிறேன். நான் எவ்வளவோ சக்தி
வாய்ந்த அரசனாயிருந்தாலும் உனக்கு
இவ்வளவு உயர்ந்த பதவி கிடைக்கும்
படி என்னால் செய்திருக்க முடியாது.
என்னால் அளிக்க முடியாததை நீ
அடைந்தது பற்றி நான் மகிழ்ச்சி
அடைகிறேன். எனினும் இவ்வளவு
கீர்த்தி பெற்ற பிறகும் என்னிடத்தில்
நீ என்றும்போல் பிரியமான யிருக்கிறாய்
என்பதை உலகம் அறிய வேண்டும்.
உன் விகவாசத்தை நிரூபிப்பதற்காக
நீ ஒரு காரியம் செய்யவேண்டும் என
நான் விரும்புகிறேன். மிகவும் விலை
பெற்ற ஒரு வஸ்து எனக்குத் தேவையாக
இருக்கிறது. அதை நீ அடைவது
பிரமாதம் அல்ல. உன்னுடைய மனைவி
உன்னிடம் உண்மையாகவே ஆசை
புள்ளவளாயிருந்தால் நான் கேட்கும்
வஸ்துவை எப்படியாவது அவள்
உனக்கு வரவழைத்துத் தருவாள்.
எனக்கு ஒரு கூடாரம் வேண்டும்.
அந்தக் கூடாரம் ஒரு மனிதன் கையில்
ஏந்திப் பிடிப்பதற்குத் தகுந்ததாக
இருக்கவேண்டும். ஆனால் நான் விரும்பினால்
என்னுடைய குதிரை, ஒட்டகை
மனிதப் படை எல்லாம் அதனுள்
அடங்கும்படி விரியும் சக்தி யுடைய
தாக யிருக்க வேண்டும்.”

தன் தந்தை சொன்னதைக் கேட்
டதும் அஹமத் திகைத்து விட்டான்.
இந்தக் காரியத்தை எப்படிச் சாதிப்

பது என்று கவலை
கொண்டான். தன்
மனைவி தன்னிடம்
அன்பாக இருக்கி
றாள் என்பதை
அவன் அறிவான்.
ஆனால் அவள் சக்தி
எவ்வளவு, இந்தக்
காரியம் அவளால்
ஆகுமா - என்பது
அவனுக்குத் தெரி
யாது. மேலும்,
சக்தி இருந்தாலும்
தன் தந்தை கேட்
பதைத் தருவதற்கு

அவன் இஷ்டப்படுவாளா என்பதும்
அவனுக்குத் தெரியாது. தன் மனதில்
என்ன சந்தேகம் இருந்தாலும் அதைத்
தன் தந்தை அறிவதை அவன் விரும்ப
வில்லை. ஆகையால் அவன் தந்தை
யிடம் கூறினான்:

“தந்தையே! தாங்கள் கேட்டதைப்
பற்றி என் மனைவியிடம் தெரிவிக்கி
றேன். ஆனால் நிச்சயம் கிடைக்கும்
என்று வாக்களிக்க நான் விரும்ப
வில்லை. ஒன்றுமட்டும் கூறுகின்றேன்.
உங்கள் ஆசையை நிறைவேற்ற
முடியாவிட்டால், இனி தங்கள் முன்
தலை காட்ட மாட்டேன்.”

இவ்வாறு கூறி விட்டு, தான் திட்ட
மிட்டிருந்ததற்கு முன்னதாகவே தன்
தந்தையின் அரண்மனையை விட்டு
அஹமத் புறப்பட்டு விட்டான். தனது
மனைவியின் மாளிகைக்குத் திரும்பிய
வுடன், கவலை நிறைந்த முகத்துடன்
ஒரு ஆசனத்தில் சாய்ந்து கொண்
டான். இளவரசன் முகவாட்டமா
யிருப்பதை வேலை யாட்கள் கண்டு
கவலையுடன் தங்கள் ராணியிடம்
தெரிவித்தனர்.

தன் கணவனின் நிலை அறிந்த ராணி
பாணு ஓடோடியும் வந்தாள். கவலை
யின் காரணம் என்ன வென்று கேட்
டாள். தனக்கு ஒருவிதமான கவலையும்
இல்லை என்று இளவரசன் கூறினான்.
ஆனால் பாணுவக்கு திருப்பி ஏற்பட
வில்லை. இனிய மொழிகள் கூறி
கடைசியில் தன் மனதில் இருப்பதை
இளவரசன் கூறும்படி செய்தான்.

உடனே அஹமத் “அருமை பாணு!
கமக்குக் கவியாணம் ஆனது என் தன்

வற்றை யெல்லாம் விரிவாக விளக்கினான். இந்த அபாயத்தை எப்படித் தவிர்ப்பது என்று யோசனை கூறும் படி அவர்களைக் கேட்டான்.

கல்தானின் மந்திரிகளுக்கு ஏற்கெனவே அஹமத் இளவரசனிடம் அளவு கடந்த பொருமை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொண்டு, எப்படியாவது அவனை மாய்த்து விடுவதென்று முடிவு செய்தனர். உடனே கல்தானிடம் கூறினர்: "பிரபோ, நம் அதிர்ஷ்ட வசத்தின் விளைவாக தற்சமயம் அஹமத் இளவரசர் நமது அரண்மனையிலேயே இருக்கிறார். அவரை உடனே பிடித்துச் சிறைப்படுத்த உத்தரவிடுங்கள்."

கிழவிக்கு இந்த யோசனை பிடிக்கவில்லை. அவள் கல்தானை நோக்கிக் கூறினாள்: "அரசே! மன்னிக்க வேண்டும். தங்களுடைய மந்திரிகள் கூறிய யோசனை தவறானது. அஹமத் இளவரசரை பலாத்காரமாகச் சிறைப்படுத்தினால் அது நமக்கு நன்மையன்று. அது மட்டுமல்ல. அது மிகவும் முட்டாள்தனமான காரியமுமாகும். அவருடன் வந்திருப்பவர்கள் யாவரும் மந்திர சக்தி வாய்ந்தவர்கள். இளவரசரைச் சிறைப்படுத்தினால் அவர்கள் உடனே ராணியிடம் போய் நடந்த

தைச் சொல்லி விடுவார்கள். அவளுக்கு உண்மை தெரிந்தால் தங்கள்மீது கோபம் கொண்டு பழி வாங்கிவிடுவாள். அஹமதிற் குத்திங்கு விளைவித்தால் உங்களுக்கே அதிகத் தீமை சம்பவிக்கும். தேவமாதர்கள் சாதாரணப்பெண்களை விடச் சக்தி

வாய்ந்தவர்கள். ஆகையால், நான் ஒரு யோசனை கூறுகிறேன். அஹமத் இளவரசர் வரும்போதெல்லாம் ஏதாவது அதிசயப் பொருளையோ, வீலை உயர்ந்த நகையையோ கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள். தங்கள் விருப்பத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று இளவரசர் கேட்டால், தேவமாதின் உதவி இருக்கையில் எல்லாம் எளிதில் நிறைவேறும் எனக் கூறுங்கள். இளவரசரும் நீங்கள் சொல்லுகிறபடியே நடப்பார். அவரை என்ன கொண்டு வரச் சொல்லலாம் என்பதற்கு நான் ஒரு யோசனை கூறுகிறேன். நம்முடைய படை அனைத்தும் அடங்கக்கூடிய முறையில் ஒரு சிறு கூடாரம் வேண்டும் என்று கேளுங்கள். தன் மதிப்பையும் தன் மனைவியின் மதிப்பையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக இதைக் கட்டாயம் கொண்டு வருவார். இதைக் கொண்டு வந்தவுடன் இதையும்விட அதிசயமான மற்றொரு பொருளைக் கொண்டு வரும்படி சொல்லுங்கள். இப்படிக்கேட்டுக்கொண்டே போனால் அவர் மனைவி சக்தி இழந்து விடுவாள். அப்பிறம் நீங்கள் சொல்வதைச் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். அந்த நிலையில் இளவரசர் உங்கள் முன் வர வேட்கப்படுவார். அப்பிறம் அவர் தன் மனைவி

யுடன் எங்காவது கண்காண இடத்தில் காலத்தைக் கழிப்பார். அவரால் உங்களுக்கு எவ்விதத் தொல்லை யும் ஏற்படாது."

இதைக் கேட்ட கல்தான் கிழவியின் யோசனைப்படியே நடப்பது என்று முடிவு செய்தான். அவ்விதம்

7. தந்தையின் வேண்டுகோள்

வித விதமான நகைகளையும், நாணயங்களையும், வைர வைரோரியங்களையும் கண்ட கிழவிக்குப் பேச நா எழவில்லை. ஆகையால் மௌனமாக ராணிக்குத் தரையோடு தரையாகத் தலை வணங்கினாள்.

பானு அவளைப் பட்சமாகவே வர வேற்றாள். அவள் புறப்படுமுன் அரண்மனையின் பிற பாகங்களையும் அவளுக்குக் காட்டும்படி தன் தோழிகளுக்குக் கட்டளை யிட்டாள். அவளை முதலில் வரவேற்ற இரண்டு தேவமாதர்கள் மீண்டும் அவளை அழைத்துச் சென்று அரண்மனையைச் சுற்றிக் காட்டினர்.

கிழவிக்கு அரண்மனையின் பல பாகங்களையும் பார்க்கப் பார்க்க ஒரே ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஒரு அறை முந்திய அறையைவிட ஆடம்பரமாயிருந்தது. ஒரு மண்டபத்தைவிட அடுத்த மண்டபம் இன்னும் பல மடங்கு பிரகாசமாக இருந்தது. பானுவின் அரண்மனையைப் பார்த்துக் கிழவி வியந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த தோழிகள், "பாட்டி! நீங்கள் இதுவரை பார்த்ததெல்லாம் எங்கள் ராணியின் சேர்த்துக்களில் ஒரு சிறு பகுதி. அவளுக்கு இன்னும் எத்தனை யோ அரண்மனைகள், எவ்வளவோ ஆடை ஆபரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கணக்கிடவே முடியாது" என்று கூறினர். இதைக் கேட்ட கிழவிக்கு ஆச்சரியம்மேலும் அதிகரித்தது.

எல்லா அறைகளையும் காட்டி விட்டுத் தோழிகள் கிழவியை இரும்புக் கதவைத் தாண்டி வெளியே கொண்டுவந்து விட்டனர். வெளியே வந்தவுடன் அந்தக் கதவு இருக்குமிடத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள விரும்பினாள். அந்தக் கதவின் அடையாளம் தெரிந்தால்தானே மறுபடியும்

அங்கு வந்து தன் மாய வேலையைச் செய்யலாம்? ஆனால் கதவு அவள்கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை.

இந்த ஒரு குறை இருந்தாலும்கிழவிக்குத் தன் பிரயாணத்தைப் பொறுத்தவரை திருப்திதான். மிகச் சந்தோஷத்துடன் அவள் குகையிலிருந்து புறப்பட்டு கல்தான் முன்போய்ச் சேர்ந்தாள். அவளிடம் நடந்த வற்றையெல்லாம் ஒன்றுவிடாமல் சொன்னாள். கிழவி சொன்ன விவகாரங்களைக் கேட்ட கல்தானுக்கு தேவமாத பானுவிடம் பொருமை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் இந்தியாவின் கல்தானா யிருக்கும் தன்னிடம், ஒரு பெண் இவ்வளவு பணம் படைத்தவளா யிருப்பதா என்றுதான் பொருமை. மந்தரக் கிழவி, பானுவின் அழகு, ஆடம்பரம் முதலியவற்றைப் பற்றிச் சொன்னதுடன் நிற்கவில்லை. "அரசே, அவள் பணக் காரியா யிருந்தால் நமக்கென்ன? அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அவள் நமது இளவரசரை மயக்கித் தன் மாய வலையில் சிக்க வைத்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்றுதான் கவலையடைகிறேன். அதுவும் போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டாலும், இளவரசருக்கு உதவி புரிந்து உங்கள் சிம்மாசனத்தைப் பறித்து அவளையே இந்தியாவின் கல்தானாக முடிசூட்டி விட்டால் என்ன செய்வது என்று கவல்கிறேன்" எனக் கூறிவிட்டுத் தன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

கிழவி சொன்னதைக் கேட்டு கல்தானுக்கு பயம் உண்டாகிவிட்டது. தனது சிம்மாசனம் பறிபோய்விடும் என்றே எண்ண ஆரம்பித்து விட்டாள்.

உடனே அவள் மந்திரிகளையும் ஆலோசகர்களையும் வரவழைத்தாள். அவர்களிடம் மந்திரவாதிக் கிழவி கூறிய

பீருக்கும் சிபுணர்கள் கையாண்டு சித்
ரணப் படுத்துவதுதான். இளம் வித்
வான்கள் இந்தத் தந்தைக் காட்டி
துக்கு ஏற்றவர்களா? ஏற்றவர்களா
பீருத்தால் அவர்களை இளம் வித்வான்கள்
என்று சொல்லலாமா? சொன்ற வருஷம்
ஆவத்தூர் சகோதரர்கள் பாலக்காடு
மணி சுயர் மிறுதங்கத்துடன் சில
பல்லவிகளைத் திருஷ்டாந்தப் படுத்திக்
காட்டியார்கள். அத்தகைய கச்சேரிகள்
"டெமான்ஸ்ட்ரேஷன்" (Demonstration)
கச்சேரிகள் என்று கூறப்படலாம்.
இந்த வருஷம் நடந்த இளம் வித்வான்க
ளுடைய கச்சேரிகள் தங்கள் யோசன
ையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு
செய்த சிறுபணக் கச்சேரிகள்தான்.

பேலும் இவைகள் நடந்த சமயம்,
இடம்-இவை இரண்டும் அந்த வித்வான்
களுக்கு மிகவும் அசௌகரியமானவை.
சில நாள் சந்தைப் போட்டி நடந்தவுடன்
அதே மேடையில் நடந்தது. அந்த சமயம்
சபையில் ஏற்படும் ஆரவாரமும், அமர்க்
களும், ஜனங்கள் போவதும் வருவதும்,
அந்த இளம் வித்வான்களின் உற்சா
கத்தை வேறேருடே அறுத்துவிடும் எவ்.ப
தில் சந்தேகம் இல்லை. இப்படி அவர்
களைக் கஷ்டப் படுத்துவதையிட இந்தக்
கச்சேரிகளை சிறுத்தி விடுவதே மேல்.

அதிகாரம் உண்டா?

இனத்தோறும் காணியில் வித்வத்
சபையில் நடந்த சந்தை சர்க்கைகள்,
உபச்சியாசங்கள், பிரதர்சனங்கள் முத
பவை வழக்கம் போலவே இருந்தன.
சர்க்கைகளின் தீர்மானங்கள் எவ்வளவு
தூரம் அனுபவ சாத்தியமா யிருந்தன,
பிரயோகத்தில் கொண்டுவரப் பட்டன
என்பதுதான் புரியவில்லை. முன்னமே
பல கூட்டங்களில் அவை அலசி ஆராய்ச்சி
செய்யப்பட்டிருந்த உசேனி, பந்துவரணி
முதலிய ராகங்கள் மறுபடியும் சர்க்கைக்
குள்ளாயின. பலன் என்ன? இந்தகைய
தீர்மானங்கள் எல்லா சந்தை வித்வான்க
ளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அனுஷ்டிக்
கப்பட்டு வருகின்றனவா, அனுஷ்டிக்கும்
படி செய்ய ஏதாவது முறைகள் கையா
னப்படுகின்றனவா, அல்லது அப்படி
அனுஷ்டிக்கும்படி வித்வான்களைக் கட்டா
யப்படுத்த அகாடமிக்குத் திறமண்டா,
அதிகார மண்டா என்றிரு கேள்விகள்
ஏற்படுவது நியாயமே யாம்.

ஸ்ரீ வி. எஸ். ஜார் கருதிரீனய
மாகச் செய்த பிரசங்கம் எவ்வளவு
தூரம் அனுஷ்டானத்துக்கு யுத்தமா
யிருந்தது என்பது தெரியவில்லை அவர்
கூறிய விஷயங்கள் கௌரவமானவை.

மிகச் சிரமம் எடுத்துக்கொண்டு பற்பல
ஆராய்ச்சிகள் செய்ததின் பலனை எடுத்
தக் காட்டினார். ஆனால் வட இந்திய
சந்தைத்தைப் பற்றிக் கூறினது ஒப்புக்
கொள்ளத் தக்கதாக இல்லை. ஸ்ரீ சதன்
ஜங்கர் செய்த பிரசங்கம் மிகவும் ருசிகர
மானதாகவும் ஞானமும் அனுபவமும்
சிதைந்தும் இருந்தது. மஞ்சக்குடி சாமச்
சந்திர பாகவதர் காளைவில் ஒரு மழுங்
கிப் பான சில தியாகராஜ தேர்த்தன
களின் உண்மையான சொகுபத்தைச் சம்
பிரதாயமான ரீதியில் பாடிச் காட்டினது
அழகாக இருந்தது. தேவகோட்டை
நாராயணப்பங்கார் வீணையில் கமக வழி
களை வாசித்துக் காட்டியதும், ரவீசங்கர்
ஸ்தார் வாசித்ததும், டைகர் வரதாச்
சாரியார் மந்தரஸ்தாயி சஞ்சாரங்
களின் அழகை சிறுபித்துக் காட்டி
யதும் மெச்சத் தகுந்தவை. சில சமயங்
களில் அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்
படும்போது வார்த்தைகள் கொஞ்சம்
கசரகரமாக இருந்தது இயற்கைதான்.
மந்தர ஸ்தாயி சஞ்சாரத்தைப் பற்றி
விமர்சனம் நடந்த சமயம், அதில் பங்
கெடுத்துக் கொண்ட ஒரு வித்வான்
கொஞ்சம் அளவு கடந்து வார்த்தைகள்
உபயோகப் படுத்தினதாகக் கேட்போர்
களுக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் தலைமை
வகித்த முடிக்கொண்டான் வேங்கடர
மய்யர் அவர்கள் அவ்வப்போது பேசின
விஷயங்களும், விவாதத்தில் பங்கெடுத்
துக் கொண்டவர்களுடைய அபிப்பிரா
யங்களை விவாக்கியானப் படுத்தியதும்,
விவாதங்களை மெரசப் படுத்தியதும்
பாராட்டத் தக்கவையா யிருந்தன.

அழுதாயோ, ஜாக்கிரதை!

குறத்தி (கன் அழுவிற குழந்தை
யைப் பார்த்து):—இனிமேல் நீ
அழுதாயானால் உன்னை அவரிடம்
பிடித்துக் கொடுத்துவிடுவேன்!

சீங்கீத சர்ச்சைகள்

[இசை ரசிகள்]

இந்தக் காலத்தில் சந்தேகம் மிகவும் விரிவடைந்து சர்வ ஜனங்களும் கையாளவோ அனுபவிக்கவோ கூடிய முறையில் பரவி யிருப்பது ஒருவிதத்தில் சந்தோஷப் படக்கூடியதா யிருந்தாலும், சந்தேகக் கலையின் உண்மையான பாதுகாப்புக்கு அது தடையாக நிற்கிறது. அக் கலையின் முக்கிய நோக்கங்கள் மாக அடையும்படி நேருகிறது. மேற்படி கலைக்கு உள்ள பெருமையும் மஹிமையும் குறைந்து வருகின்றன என்பதை இந்த வருஷத்து சந்தேக அகாடமி விழாத் தலைவர் ஸ்ரீ முடிசொண்டாடல் வெங்கடராமய்யர் வற்புறுத்திச் சொன்னார். சந்தேகத்தின் லக்ஷண லக்ஷயங்களை அதை அப்பியசெத்து, குருகுலவாசம் செய்து நன்றாக உழைத்துச் சரியான வித்வத்தைச் சம்பாதித்தவர்கள் மாத்திரமே சின்னயிக்க முடியும்; அரைகுறையாக நுனிப்புல் மேய்ந்தவர்களும், ரசிக்கமட்டும் அறிந்தவர்களும், சந்தேக விவாதங்களில் இறங்குவது நல்லதல்ல. ஒரு மின்சார யந்திர அமைப்பைப் பற்றித் தீர்மானம் பண்ணுவது மின்சார சாஸ்திர விபுணர்ச்சுடைய அல்லது மின்சார விளக்கையும் விசிறியையும் மற்ற மின்சார விசுத்திரங்களையும் அனுபவிக்கும் பொது ஜனங்களா? இது கை தூக்கி ஒட்டு எடுத்துத் தீர்மானிக்கப்படக் கூடிய விஷயம் அல்லவோ!

மேலும் சந்தேக ஞானம் ஒருவருக்கு ஏற்படுவது பாடம் கற்றுக் கொள்வதால் மட்டுமல்ல. கற்றுக் கொள்வதால் நமக்கு ஏற்படும் ஞானம் ஒரு பாகம்தான்; பல பாகங்கள் சேர்ந்தால்தான் சரியான சந்தேக ஞானம் ஏற்படுகிறது. பிறவி வாசனை ஒரு முக்கியமான பாகம்; கற்றுக் கொள்வது மற்றொரு பாகம்; கேட்டுக் கேட்டு வருவது இன்னொரு பாகம்; நல்ல குரலோடு பழகி அதிலிருந்து அடையும் பச்சுவம் வேறொரு பாகம்; பிறருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் பரிபச்சுவம் ஒரு பாகம்; இவ்வளவையும் தன் அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் மேருகு வேறொரு பாகம். இவ்வளவும் சேர்ந்து தான் சரியான சந்தேக ஞானம் ஏற்படும்.

சமீப காலத்தில் விதபாலயங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் சர்வகலாசாலைப் பரீட்சைகளிலும் பாட விஷயப்பட்டிகைகளிலும் (Syllabus) சங்கீத இயக்ஷணம் (Theory)

என்ற பெயருடன் கிளம்பி, அளவிற்கு அதிகம் வியாபித்து, கலைச் சந்தேகத்தை மேதன் ஆட்சியில் உட்படுத்தப் பார்க்கிற நிலைமையைக் குறித்து ஸ்ரீ முடிசொண்டான் நன்றாகச் சத்தியுடன் பேசி யிருக்கிறார். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். சந்தேகக் கலையின் உயிரைப் பாதிக்கக் கூடிய ஒரு காரியம். வித்வான்களும் சனீகர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஆலாசித்துத் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம். சந்தேகம் ஒரு அற்புதமான கலை. அந்தக் கலை முறைகளை எடுத்துச் சொல்வது சாஸ்திரம். பாஷை முக்கியமா, பாஷையைப்பற்றி சிந்தாரணம் செய்யும் இலக்கணம் முக்கியமா? இந்த விஷயத்தில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை; அபிப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது. ஆனால் சமீப காலத்தில் இந்த சங்கீத இயக்ஷணம் (Theory) என்கிற சாஸ்திரம் பூதம்போலக் கிளம்பி இருக்கிறது. கலை யையே விழுங்கி விடுமோ என்று பயப்படும் ரீதியில்கூட அது பலப்பட்டு வருகிறது. லக்ஷணத்தைக் குறைகூறுவதாக கினைக்கக்கூடாது. லக்ஷண ஞானம் வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதற்கு ஒரு அளவு உண்டு. அதற்கு மிஞ்சினால் கலையின் கலைத் தன்மையைப் பாதிக்க நேரிடலாம். உண்மையான லக்ஷணம் லக்ஷயத்தோடு கலந்தே நிற்கும். அப்பியாசத்தோடு கூடிய லக்ஷண ஞானமே உயர்ந்தது; அதுவே உபயோகமானது.

தீருஷ்டாந்தக் கச்சேரிகள்

சீந்தே அகாடமி விழாவில் முந்திய வருஷங்களில் மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரைக்கும் இளம் வித்வான்களுடைய கச்சேரிகள், பெரிய கச்சேரிகள் நடக்கும் மேடைமீதலேயே நடப்பது வழக்கம். அதைப்பற்றிப் பல புகார்கள் இருந்து வந்தன. இந்த வருஷம் அந்தக் கச்சேரிகளை டிக்கட் வாங்காமல் கேட்கும்படியாக சந்தேக சர்ச்சைகள் நடக்கும் இடத்திலேயே ஒரு "ணி கோத்திற்குத்" "திரஷ்டாந்தக் கச்சேரிகள்" என்கிற புதுப் பெயருடன் ஏற்பாடு பண்ணி யிருந்தார்கள். இப்படிச் செய்ததின் நோக்கம் நன்றாக விளங்கவில்லை. திரஷ்டாந்தக் கச்சேரிகள் என்பது பலர் அறியமுடியாத நுட்பமான கடினமான விஷயங்களை அந்த விஷயத்தில் பண்டிதர்கள்

சௌந்தரியவதி டி. ஆர்.
ரஜினி தன் சருமத்தை வசீகர
மாக வைத்துக்கொள்ள
லக்ஸ் டாய்லட் சோப்
பை விரும்புகிறார்.

"நான் எப்போது தும் லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பை உபயோகிக்
கிறேன். இந்த கலபமான
முறையினால் நான் என் சருமத்
தை மாசற்றதாகவும் மழமழப்
பாகவும் வைத்துக்கொள்ளு
கிறேன். மேலும் இந்த சோப்
மனோஞ்சகமான பரிமளமுடை
யது." என்று கூறுகிறார் இந்த
அழகிய நட்சத்திரம்.

★ இனிய மனத்துடன் கூடிய
இந்த வெண்மையானதும்
சுத்தமானதுமான சோப் உங்கள்
சருமத்தையும் வசீகரமாக
செய்யும்!

இனிமர் நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

அல்லவா! ஆகவே உனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்படுவது இயல்பு தான். ஆனால் ஒரு விஷயம் மட்டும் நீ கண்ணாடிகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல வீணத்தின் மீது வெற்றி கொள்ளுவது தான் மனிதனுடைய பிறந்த ஒவ்வொருவனின் கடமையும் ஆகும். இன்று கடவுளாகப் பார்த்து, 'வாழ்க்கையிலே மென்மையான வேண்டும் என்றால், உலகத்தாருடைய ஆசாபாசங்களுடன்

போரிட வேண்டும்' என்னும் ஒரு மாபெரும் உண்மையை எனக்குப் போதித்திருக்கிறார். நான் செயலில் இதற்குப் போகிறேன். ஆகவேதான் நான் சித்திரலேகாவுக்குத் திகைப்பு அளிப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

விசாலதேவன் குறையை புரிந்து, "குருதேவர் சொல்வது மிகவும் நியாயமானவாற்றை. இன்று இரத்தினிக்குள் குடிசை ஒன்று தயார் செய்துவிட வேண்டியதுதானே?" என்று கேட்டான்.

விசாலதேவனின் குறையும், குந்தலான கேள்வியும் குமாரிகியின் உள்ளத்திலே கோபக் கணலைக் கிளறி விட்டன. அவன் உடல் 'வெட வெட' வென்று கலங்கத் தொடங்கியது. அவன் விரைப்பாக கிமிர்ந்து கின்று, "வேண்டாம், வேண்டாம்! குடிசை தயார் செய்ய வேண்டாம். சித்திரலேகா என்னுடைய குடிசையிலேயே தங்குவான். விசாலதேவா! என் பலவீனத்தைப் பரிசாசம் பண்ண உனக்கு இவ்வளவு கொஞ்ச அழுத்தமா? நான் உனக்கு, உன்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் என்பதை மறந்து விடாதே! என்று சிறி விழுந்தான்.

குமாரிகியின் ரொத்திராகாரமான உருவத்தைக் கண்டு விசாலதேவன் கடுகடுக்கிப் போய் விட்டான். உடனே குமாரிகியின் காலடியில் விழுந்து, "குருதேவா! சிறியேனுடைய பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும். குடிசை தயார்செய்யப் போக எனக்கு அதுமதி கொடுங்கள்" என்றான்.

"வேண்டாம், வேண்டாம். நீ சித்திரலேகாவுக்குக் காக்குடிசை தயார் செய்ய வேண்டாம். போ! என்முன் கில்லாதே! எனக்குச் சந்தியாவந்தனத்துக்கு கோமாளி விட்டது" என்று சிம்மம்போல கர்ஜித்தான் குமாரிகி. விசாலதேவன் வெலவெலத்துப் போய் அங்கிருந்து வெளியேறினான். குமாரிகி சித்திரலேகாவிடம் "எடுத்த தெல்லாம் கனவு போலத் தோன்று

கிறது. என்னாலேயே இவற்றையெல்லாம் சம்ப முடியவில்லை. ஆயினும் உட்க வேண்டியது என்னவோ எடுத்த விட்டது. கிணத்தால் பயமாகத்தானிருக்கிறது. சிற்சில சமயம் அச்சம் மீறி மயிர்கூச்சல் கூடுகிறது. தியூன் மினையாடப் புறப்பட்டிருப்பது போன்ற உணர்ச்சி எழுந்து உன் எத்தை அழுத்திறது" என்றான்.

சித்திரலேகாவின் வதனத்திலே இனிமையான தாண்டவமாடியது. "ஸ்வாமி! என்னிடம் தாங்கள் பயப்படுவானேன்? நான் புலியா, கரடியா, கடித்து விழுக்கி விடுவதற்கு? உங்களுடைய சாந்நியிலோ தவத்திலோ உங்களுக்கு இடையூறு ஒரு காலும் நிற்க மாட்டேன் என்ற உங்களுக்கு உறுதிமொழி அளிக்கிறேன். நான் தங்களைக் காதுவிக்கிறேன். காது என்பதற்குச் சர்வபரித்தியாகம் என்பதை நான் பொருள். தாங்கள் சுகம் என்னுடைய கையே காணும் சுகம் என்று என்னுடைய தங்களுக்குக்கிட்டும் இன்பத்தையே காணும் என் இன்பமாக பாவிப்பேன்!" என்றான்.

"சரி! அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லி விட்டுக் குமாரிகி தன் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். "நீ உனக்காக ஒரு தர்ப்பாசனம் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். தர்ப்பை வேண்டுமென்றால், நீ விசாலதேவனிடம் கேட்டு வாக்கிக் கொள்ளலாம். எனக்குச் சந்தியாகாலத்துச் சமயத்துக்கு கோமாளி ஆகிவிட்டது!" என்று சொல்லிக் குமாரிகி கண்களை மூடிக்கொண்டான். (தொடரும்)

என்னால் தடுக்கவும் முடியாது. காதலுக்குப் பதில் காதலை எதிர்பார்ப்பது சியாயமா யிருக்கலாம். காதலுக்குப் பதில் காதல் கிடைக்கும் என்று கம்புவதிலும் தவறில்லை. ஆனால் அந்த கம்பிக்கையை வெற்றியுறும் படி செய்வதற்காகப் பாடுபடுவதுதான் சியாயமற்ற செயலாகும்” என்றான் குமாரகிரி.

இதைக் கேட்டதும் சித்திரலேகாவின் மூகம் சுண்டிவிட்டது. ஆனால் அடுத்த கணமே அவள் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு விட்டாள். அவள் கம்பீரமான— மிகவும் கம்பீரமான குரலில், “தங்கன் சொல்வது ரொம்ப சியாயமான வார்த்தை, யோகி! இந்தத்தடவையும் கான் சொன்னது தான் தவறு. கான் காதலின் தணியாத வேட்கையைத் தணித்துக் கொள்வதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறேன். கான் காதலிக்கும் தெய்வத்தின் பாத ஊளிகளைச் சிரமேற் கொள்ளுவதற்காகவும் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்வதற்காகவும் இங்கே வந்திருக்கிறேன். உங்களுடன் இரண்டறக் கலந்து உங்களிலேயே லயித்த விடுவதற்காக கான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். லேவை, பக்தி, தன்னைத்தானே மறந்து விடுதல், தணியாத வேட்கை இவையெல்லாம் காதலின் அறி குறிகள். கான் இந்த உண்மையை, கம்பிக் கையும் கடமை யுணர்ச்சியும் உள்ளத்தில் குடிசெய்திருந்த அந்தக் காலத்திலேயே என் விவாகத்தின் பொழுதே கண்டேன். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் கான் அந்த உண்மையின் வாஸ்தவமான மகத்துவத் தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. இப்பொழுது மறுபடியும் அந்த உண்மையைக் கண்டேன். ஆகவே தான் தங்களை காடி வந்திருக்கிறேன்” என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் குமாரகிரி கம்பீர மாகி விட்டான். ‘காமத்தைவிலக்கிக் காதல் கொள்ளுவது சாத்தியமான காரியம்தானா?’ என்னும் கேள்வி அவனுடைய மனதிலே எழுந்தது. அவனுடைய மகத்தான சாதனையும் கம்பிக்கையும் “இல்லை” என்று பதில் அளித்தன. ஆனால் அவனுடைய உள்ளம் மட்டும், “அட முட்டான்! உண்மைக் காத லில் காமத்தக்கோ, வேட்கைக்கோ இடம் ஏது?” என்று இடித்தக் கூறியது.

“எனக்கு யோசிக்கச் சிறிது அவகாசம் கொடு, அம்மா! மிகச் சிக்கலான பிரச்சினை இது!” என்றான் குமாரகிரி.

சித்திரலேகா குமாரகிரியின் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டாள். “தங்களுக்கு அவ

காசம் கொடுக்க எனக்கு அவகாசம் இல்லையே, ஸ்வாமி! ஆகவேண்டியது அனைத்தும் ஆகிவிட்டதே! கான் மிக மிக முன்னேறி விட்டேன். இனி பின் கோக்கிச் செல்லுவது கடக்காத காரியம். கான் இந்தக் குடிசையில் தங்கி விடுவதென்ற திட்டமான தீர்மானத்தடன் வந்தவிட் டேன். இங்கிருந்து திரும்பிப் போகும் கோக்கம் என் உள்ளத்தில் கடுகனவுகூட இல்லை” என்றான்.

அதற்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் குமாரகிரி, “ஐ என்ன, கடத்தே வந்திருக் கிறாயா?” என்று கேட்டான்.

“இல்லை, ரதத்தில் தான் வந்தேன்”

“ரதம் எங்கே யிருக்கிறது?”

“ராஜ வீதிக் கருகிலே அதை விட்டு விட்டு வந்தேன். இவ்வளவு கோம் அது வீட்டுக்குத் திரும்பிக்கூடப் போயிருக்கும்” என்றான் சித்திரலேகா.

குமாரகிரி அண்ணாது மேலே பார்த்தான். “கடவுளே! இதுவும் உன் திருவிளையாடலா? உன் சித்தம் இதுதானா? அவனன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது என்ற சொல்லுவது பொய் ஆகுமா? உன் திருவுள்ளப்படியே கடக்கட்டும்” என்று மன துக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். அடுத்த கணம் காலடிகளில் விழுந்த கிடந்த சித்திரலேகாவைத் துக்கி சிறுத்தி, “எல்லது, அம்மா! அப்படியானால் கான் உனக்குத் திகை அளிக்கிறேன். உலகத்தில் உள்ள ஆசாபாசங்களுடன் கான் போரிடவேண்டும் என்பததான் பகவானின் திருவுள்ளம் போலும். அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று சொல்லிவிட்டுக் குமாரகிரி விசால தேவனுக்குக் குரல் கொடுத்தான்.

விசாலதேவன் வந்ததும் குமாரகிரி அவனைப் பார்த்து, “விசாலதேவா! சித்திரலேகாவுக்காக ஐ ஒரு குடிசை தயார் செய்ய வேண்டும்” என்று ஆக்ஞாபித்தான்.

விசாலதேவனின் வதனத்திலே வியப் புணர்ச்சி தோன்றியது. அவனுக்குத்தான் சகல விஷயங்களும் முன்பே தெரியுமே! அவன் சித்திரலேகாவை வணக்கி, “அம்மா, உன் வாவு எல்லாவு ஆகுக!” என்றான். பிறகு குமாரகிரியைப் பொருள் புதைத்த பார்வையுடன் ஒரு முறை கோக்கினான்.

விசாலதேவன் பார்த்த அந்தப் பார்வையின் கோக்கத்தைக் குமாரகிரி புரிந்து கொண்டான் “அப்பா, குழந்தாய்! உனக்கு ஆச்சரியமா யிருக்கிறதா? ஐ என் பல வீணத்தை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டாய்

யான காரியம்!" என்று பித்தரினான். உடனே அவன் எழுந்தான். எழுந்த பித்தனைப் போல குடிசைக்குள் போய் இங்கும் அங்கும் கடக்கத் தொடங்கினான். சித்திர வேகா நெய்யாகச் சமைந்த மொணைமேரு வாக உட்கார்ந்திருந்தான். குமாரசிரி சிறிது கோம கழித்த மறபடியும், "உணராளி! உண்மையைச் சொல்லு. என் உன்னிடம் பொய்ச்சொல்லில்லை. உன்னிடம் ஒன்று கேட்கிறேன். கேட்கும் கேள்விக்கு உண்மையை ஒளிக்காமல் பதில் சொல்லு. நீ எதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறாய்? உண்மையாகவே நீ மெய்யறிவு பெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா? உண்மையிலேயே நீ சுதேவாகலனை உதறித் தள்ளத்தான் வந்திருக்கிறாயா? உன்னால் இது முடியக் கூடிய காரியமா? சொல்லு! என் மொணையிருக்கிறது? என் வாய் நிறக்கவில்லை! இப்படி வாய் அடைத்த உட்கார்ந்திருப்பானேன்?" என்று கேள்விக்கு மேல் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டே போனான். அதை விளத்தும் அவனுக்கே சிரிப்பு வந்த கிட்டது. "நீ உண்மையைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. உன்னால் பொய்யும் சொல்ல முடியவில்லை. நீ இப்படி மொணை சாதித்துச் சிலை போல உட்கார்ந்திருப்பதே 'இல்லை' என்பதற்கு அடையாளம்தான்!" என்றான்.

சித்திரவேகாவின் மோக சித்தனை கண்டதது. அவன் குமாரசிரியை எறிட்டுப் பார்த்தான். அவனுடைய கண்கள் குமாரசிரியின் கண்களுடன் கலந்தன. அவன் மிகவும் அடக்கமான குரலில், "யோகி! தன் வெற்றி தோல்வியைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், தாங்கல் ஒரு தடவை உண்மையைச் சொல்லிப் பிடுக்கித்தீர்க்க. காணும் உங்களிடம் உண்மையைப் சொல்லவேண்டும். என் உங்களுடன் காதல் புரிவதற்காக வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

"என் வாகம் அப்படியானால் பொய்க்க கில்லை. கல்வது. நீ காதல் புரியவா வந்திருக்கிறாய்? அதுவும் என்னையா? யானையும் எப்பொழுதும் காதலித்தறியாத என்னைக் காதலிக்க வந்திருக்கிறாயா? 'காதல் என்னை' என்ன கில்லை?" என்று கேட்டுக் கொண்டே காதலிக்க வந்திருக்கிறாய்? போய்! போய்! நீ சொல்வது மிகவும் வீரத்திரமாக இருக்கிறதே! சரி, அது போகட்டும். என் உங்களிடம் இன்னொரு விஷயம் கேட்கிறேன். காதல் புரிவது என்னுடைய! அது எப்படிப் புரியவேண்டும்? என் இத்த வகை மனிதனிடத்தில் காதல் தாருகவே

உற்பத்தியாகிறது என்றல்லவா எண்ணி வந்த கிட்டேன்! மனிதன் கண்ணு கட்டிக் கொண்டு காதல் புரிடக் கிளம்புகிறான். அப்பறம் காதலிக்கிறான் என்ற விஷயம் மெல்லாம் எனக்குத் தெரியாமற் போய் கிட்டதே!" என்று சொல்லிக் குமாரசிரி சிரித்தான். அவன் சிரித்த அந்தச் சிரிப்பில்தான் என்ன வந்தது! என்ன கேவி! அதைக் கண்ணுற்ற சித்திரவேகா திகைத்துத் துணுக்குற்ற கிட்டான்.

"யோகி! என் சொன்னது சரியல்ல. என் என் உன்னத்து உணர்ச்சிகளைச் சரியாக வெளியிட முடியவில்லை. என் உங்களைக் காதலிக்கிறேன். இந்த விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும். அதுவும் வெகு கால்களாகவே உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்களும் என்னைக் காதலிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் என் உங்களை காடி வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது என் என் அந்தாங்க அபிப்பிராயத்தைச் சரியாக வெளியிட்டு விட்டதாக கண்க்கிறேன்" என்றான் சித்திரவேகா.

"நீ என்னைக் காதலிக்கிறாய் அல்லவா! அதுவே யதேஷ்டம். என் இந்த விஷயத்தில் உன்னை ஒருபொழுதும் தடுத்ததில்லை"

தான் இருந்தது. பட்டாண ஆடைகளை உடுத்தி, ஜூவரிய கர்வத்தில் பூர்த்தி வித விதமான ஆபாசங்கள் அணிந்த மினுக்கி மயக்கும் செத்திரவேகாவின் எழிலுருவத்தைத் தான் அதுவரை குமாரி பார்த்திருந்தான். இம்மதான் முதன் முதலாக அமைதியை உருவெடுத்த அவளுடைய கணை சொட்டும் ரூபவாசனயத்தைக் கண்டான். செத்திரவேகாவின் வெளிநிய மெலிந்த முகத்தில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தக் கொண்டிருந்த சான்றியின் ஒளி அவளுடைய போசையைத் திராவிட்டு மறைத்தவைத்திருப்பது போலிருந்தது. மந்திர வசப்பட்டவன்போல் குமாரி செத்திரவேகாவின் எழிலைய கெருகேரம் வரை பருகிக் கொண்டிருந்தான். பிறகு அவன் மெதுவான குரலில், “உன ராணி!” என்ற அன்பின் அழைத்தான்.

செத்திரவேகா தன் முடிய கண்களை மெதுவாகத் திறந்து, “ருகு தேவா! சயாதி கண்கள் எழுந்தாதி கிட்டதா, என்ன?” என்ற மிகப் பரிவடன் கேட்டான்.

“ஆம், எழுந்தாதி கிட்டதா. என், உன ராணி! நீ இங்கே எந்தெங்கே வந்தாய்?”

“ருகு தேவரிடம் நீங்கள் பெறுவதற்காகத்தான் வந்தேன்!”

“உனக்குத் தீமை அளிக்க என்னும் இயலாது என்ற என் மறத்தக் கூறியது உனக்கு கிணை இருக்கலாமே!”

“ஆம், கிணை இவ்விதம். இருந்தாலும் தங்களை உம்பித்தான் வந்திருக்கிறேன். என் தியாகம் செய்து கிட்டேன். இம்மதான் என் ஜூவரியம் அனைத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு வந்து கிட்டேன். எனது என் திருத்த சகலத்தையும் என் தியாகம் செய்துவிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறேன். ஆனால் என் என்னும் அகந்தை மட்டும் இன்னும் என்னை விட்டு அகன்ற பாடிவலை. அதையும் என்னுடன் கூடவே எடுத்தக் கொண்டோன் தங்களை காடி வந்திருக்கிறேன். அந்த அகந்தையைப் போக்க வேண்டியது தங்கன் கடமை, தங்கன் தம்மம்” என்னுள் செத்திரவேகா.

“முடியாது! உனராணி, முடியாது!” செத்திரவேகாவின் அகன்ற கிண்ட மான் விழிகளுக் கெதிரே குமாரி மிரண்டு போய்கிட்டான். “முடியாது, உன ராணி! முடியாது. இது உடக்கவே உடக் காதுகாரியம். உனக்குத் தீமை அளிக்க என்னும் இயலாது” என்ற உடக்கக் கத்தி னுள். அந்தக்கணம் அவன் தன் கிணை மறந்த வெறி பிடித்தவன் போல, “உனக்குத்

தீமை அளிப்பதென்ற ஆரம்பித்தான் அது எதில் கொண்டு போய்கிட்டான், செரியமா? விழ வேண்டியது தான்! கீழே விழ வேண்டியது தான்! வங்கே? கீழே, கீழே, கீழே, தற்போது எத்தனையும் தான் யக் கீழே விழ வேண்டியது தான்! உனக்கு உன்னை யும் தெரியும், என்னை யும் தெரியும். அதுவும் என் குகத் தெரியும். உன்னை உயரத் தூக்கி விடுவது மிகவும் கடினமான காரியம்; காண் கீழே விழுந்த விடுவது எவ்வளவோ கடின

சீத்திரலேகா

ஸ்ரீ பகவத் சரண் வர்மா

மொழிபெயர்ப்பு. ரா.லீ.

பதினாறாம் அத்தியாயம்

சோ த னை

சீத்திரலேகா சிங்கார வீரத்திற்குச் சென்ற முதன் முதலாகத் தான் அணித் திருந்த ஆபரணங்கள் அனைத்தையும் கழற்றி வைத்தான். பிறகு குங்கும வர்ணப் பட்டுப் புடவை ஒன்றை எடுத்த உடுத்திக் கொண்டான். அன்று அவன் தன் தலையைக் கூட வாரிப் பின்னிக் கொண்டவிலில்லை. ரதம் வதற்குள் வாசலில் வந்து அவனுக்காகத் தயாராகக் காத்திருந்தது.

சீத்திரலேகா பீஜகுப்தனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். பிறகு பணிப் பெண்ணைக் கூப்பிட்டு, 'தான் சாயத்திரத்திற்குள் திரும்பி வரவில்லை யென்றால் இந்தக் கடிதத்தைப் பீஜகுப்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பு' என்று உத்தரவிட்டான். அதற்குப் பிறகு அவன் தன் குடும்பப் பொறுப்பை, கம்பிக் கருக்குப் பார்த்திராமன் தன் பணிப்பெண்ணுத்தியிடம் ஒப்படைத்தான். அதைக் கண்ட பணிப்பெண்ணுக்கு ஆச்சரியம் எங்கெவிலில்லை. தவள் வியப்பு மிகுதியினால் சீத்திரலேகாவையே உற்றுப் பார்க்கலானாள். 'ஆச்சரியப் படுகாணேன், சுயனா? தான் கொஞ்ச நாட்களுக்கு இந்தச் சுக போக வாழ்க்கையிலிருந்து விலகியிருக்க விரும்புகிறேன். தான் திரும்பி வருகிற வரை நீதான் இந்தக் குடும்பத்துக்கு ஏது

மானி. புரிந்ததா?' என்றான். அதற்கு மேல் அதிகமாக அவன் தன் பணிப் பெண்ணிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

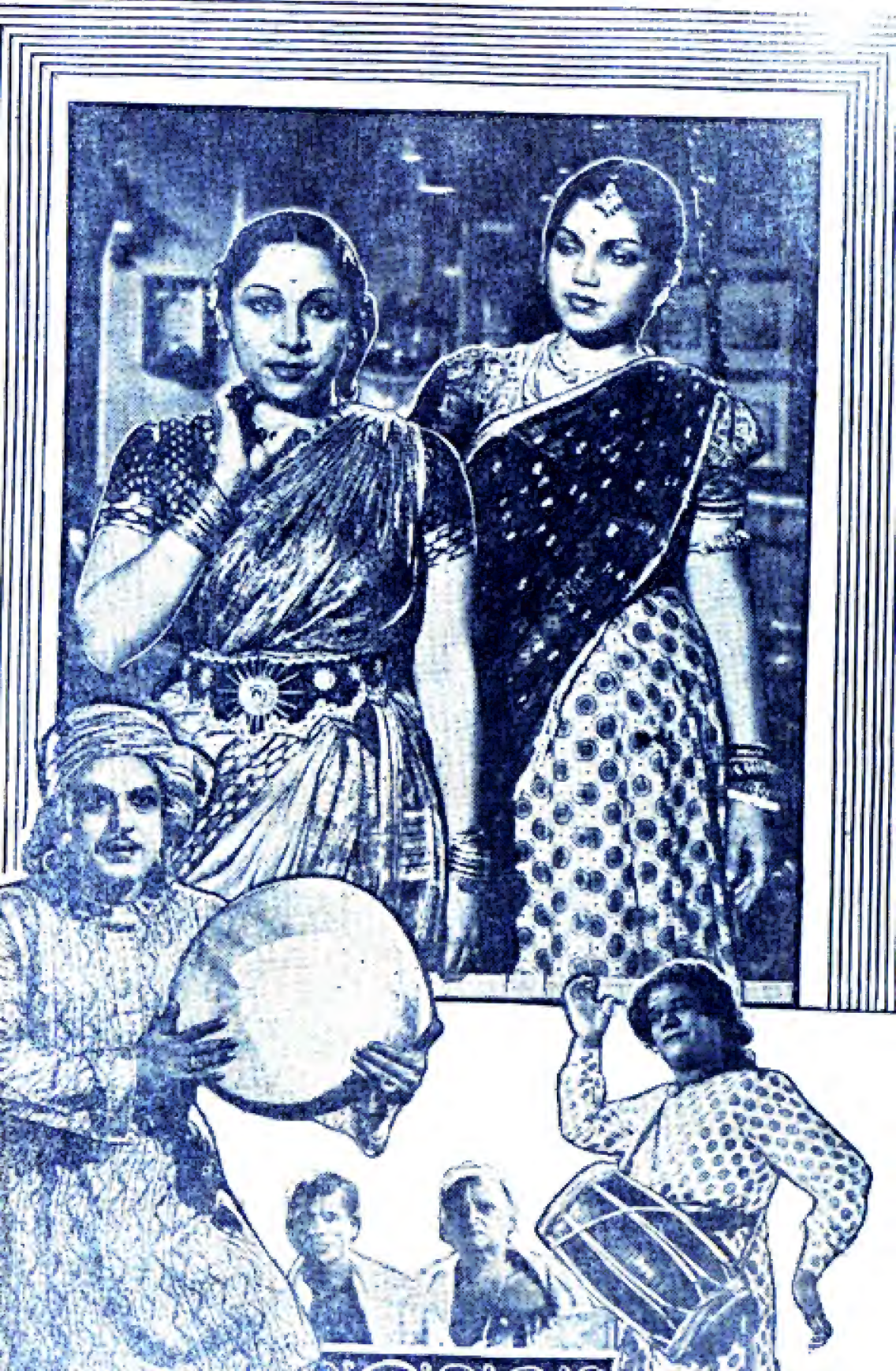
அடுத்த கணமே அவன் 'வீர்' என்ற வாசற்புறம் வந்தான். தனக்காகக் காத்திருந்த ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு அவன் குமார சிரியின் குடிசைக்குப் பிரயாணமானான். ராஜ வீதியைக் கடந்ததும் சீத்திரலேகா ரத சாரதியை கோக்கி, "ரதத்தை இங்கேயே கிறத்திக் கொள். இன்னும் இரண்டு ஜாமத் தக்குள் தான் திரும்பாவிட்டால் நீ ரதத்தைத் திருப்பி ஒட்டிச் சென்ற விடலாம். அப்புறம் எனக்காக நீ காத்திருக்க வேண்டாம்" என்று சொன்னான்.

சீத்திரலேகா குமாரசிரியின் குடிசையை அடைந்தபொழுது அவன் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். சீத்திரலேகா அவன் அருகில் அமர்ந்த கொண்டாள். கிட்டத் தட்ட ஒரு ஜாமம் கழிந்த பின்னர்தான் குமாரசிரி சமாதிக் கலந்த எழுந்தான். அவன் கண்களைத் திறந்ததும் திறக்காததாக எதிரே சீத்திரலேகா உட்கார்ந்திருப்பதைக் கவனித்தான். சீத்திரலேகா கண்களை மூடிக்கொண்டு ஏதோ சித்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். அவனுடைய உடலில் ஒரே ஒரு ஆடை மட்டும்

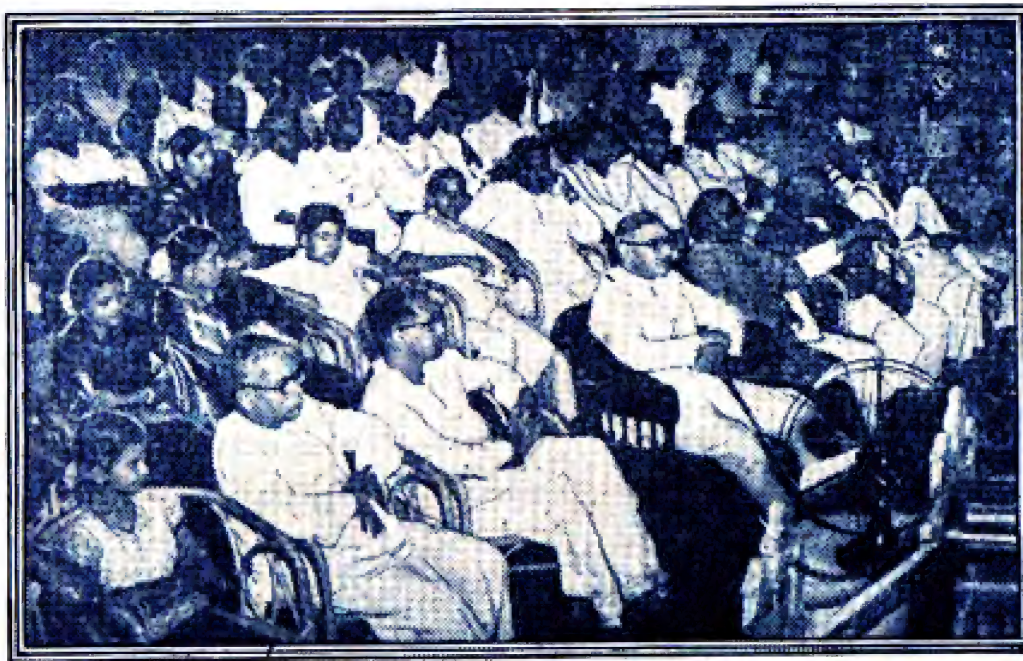
..... அப்படித்தான் ஸ்ரீ பி. ஏ. சின்னப்பா
 வழக்கம்போல் பாடி விருக்கினார்! ஆடி
 விருக்கினார்! குறித்துக் குறித்துப்பேசி விருக்
 கினார்! மத்தளமும் கொட்டி விருக்கினார்!
 இவ்வளவு மகிழ்ச்சி, பாம்பாட்டி வேஷம்
 ஆண்டு மருடி ஊதிப் பாதுமதியைப் படம்
 எடுத்து ஆடவும் செய்திருக்கிறார்! மத்
 தளம் இப்படித்தான் கலையானது என். என்.
 விருஷனின் ஹார்வர்டு நூலகமும் ஸ்ரீமதி
 நாராயணன் கோலாகலமும் சேர்த்திருக்கின்
 றனவாம். இத்தகைய படம் சென்னைக்கு
 அப்போது வரும் என்று ஆவனூடல் எதிர்
 பார்க்கப்படுவதில் வியப்பில்லை அல்லவா?

ஸரீஸரிமா உடைகத்தில் யுகங்கள்
நிமிஷங்களின்போல் ஓடி விடு
கின்றன. வட இந்தியாவில்
ஒரு காலத்தில் சாத்தா ஆர்ப்பே
யின் யுகமா விரிந்தது. பிறகு
கண்ணப்பாணாவின் யுகம் நடத்
தது. தமிழ் நாட்டிலே செ
காவுத்துக்கு முன்பு டி. ஆர்.
சாஸ்திரியின் யுகம் நீண்ட
யது; திண்டிவனம் பாணாதி
யின் யுகம் தடைபெறுகிறது.
எந்தப் பழைய நட்சத்திரம்
போனாலும் சரி. எந்தப் புதிய
நட்சத்திரம் வந்தாலும் சரி,
[நீ] டி. ஏ. கண்ணப்பாவின் ஒளி
மட்டும் தமிழ் ஸரீஸரிமா உடை
மங்காது பிரகாசித்துக் கொண்
டிருப்பதைக் காண்கிறோம். சரீ
மதியும் [நீ] டி. ஏ. கண்ணப்பா
வும் அபாரமாக நடத்திவரும்
தாய்த் தெரிய வருகிறது.....

நாடகத்துக்குத் தலைமை வகித்த கவர்னர் பவந்தக் மகாராஜா, மராமத்து இயக்கப் பத்திரிகைப் பத்திரிகை, ககாநா மத்திரி பத்திரிகை, சபாநாயகர் கனம் சிவசண்முகம் பிள்ளை முதலியவர்கள் அமர்ந்திருப்பதைப் படத்தில் காணலாம்.

தாய் தடுத்த விட்டுஞர். பொங்கலும் கோபத்தை யெல்லாம் தாய் அன்பு காணமாக அடக்கிக் கொள்கிறார் மனோகாரன். அந்த இடங்களில் எல்லாம் மனோகாரனாக கடித்த ஸ்ரீ டி. கே. வண்ணமுதலியின் கடிப்பு உச்ச சிவையை அடைகிறது. காம் கடைகம் பார்த்திருக்கும் என்னும் சிவையை மறந்து விடும்படி செய்து கம்மையும் கடைக கடிப்புக் கொண்டு வந்திருப்பதை விட்டுகிறது.

தன்னைக் கொண்டு விடும்படி உத்தரவிட்ட தன் தந்தையைப் பார்க்கக் கோபா வேசமாக காண சபைக்கு வருகிறார் மனோகாரன். அப்பொழுது அவனைச் சந்தியாவில் பிணத்தால் பல பொய்கள் பிடித்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனோகாரன் தன் தந்தையின் வாதாடிச் சந்தியையை அமர்த்தக் கொண்டு அரசனை கோக்கிப் பாயம் போது மயிர்க்கூசு உண்டாகிறது. அந்தக் காட்சியைத்தான் இந்த இரவு அட்டையில் மதித்திருப்பது வெளியிட்டிருக்கிறதும்.

மேலே வட்டத்தில் இருப்பவர்கள் மனோகாரனின் தந்தையான பருஷோத்தம மகாராஜா, நாதி உலாந்த சேனையின் பையலில் மயிர்க்கூசு தம் தம்பத்தினி ராணி பத்மா வதியைப் பதினாறு வருஷம் பார்க்காமல்

இருந்த விட்டுஞர். வழக்கத்தக்கு விரோதமாக ராணி பத்மாவதியுடன் அய்க்த காண சிகம் செய்யவேண்டிய சிம்மாசனத்தில் வலந்த சேனையை உட்கார வைத்தக் கொள்கிறார். தம்முடைய மகன் மனோகாரன் சிவச்சேதம் செய்யும்படி உத்தரவிடுகிறார். இப்படி எவ்வளவோ தகராசியைக்கொண்டு செய்தவிட்டுத் தாமும் தஷ்டப்பட்டிருக்கையில் தம் தவறை உணர்கிறார். இந்தச் சம்பவங்களை யெல்லாம் உணர்ச்சியுடன் கடித்த சபாவுப் பெருகிறார் பருஷோத்தம மகாராஜாவாக கடித்த ஸ்ரீ டி. கே. பகவதி. அதிகமாகப் பேசுக வைத்தக்கொள்ளாமல் முகபாவங்களைக் கொண்ட தம் மன நிலையைத் தெரியும்படி கடிக்கிறார்.

விரும்பும் சோகமும் மிளிரும் பக காட்சிகளுக்கிடையே ஹாஸ்யமும் இங்கடத்தில் சிறைய இடம் பெற்றிருக்கிறது. உலாந்த சேனையின் மகன் உலாந்தனாக கடித்த ஸ்ரீ ராமசாமியும், விடகனாக கடித்த ஸ்ரீ சிவதாணுவும் வழக்கம் போல் தம்முடைய குற்றமற்ற ஹாஸ்ய கடிப்பாச் சடையில் 'குபீர்' 'குபீர்' என்று சிரிப்பை வரவழைத்துப் பாசாட்டினைப் பெற்றனர்.

மனோகரனின் காரணிகளை

பகிரதன்

சென்னைக் கடற்கரையில் கட்டப் போகும் காந்தி மகான் ரூபகார்த்த ஸ்தூபி கிதிக்குத் தன்னுடைய காரணிகளாக ரூ. 2,301 அளித்திருக்கிறார் மனோகரன்.

பழந்தமிழ் காட்டின் ராஜரிகம், நாய் அன்பு, வீரத்தின் செம்பு ஆவியவற்றுக் கெவ்வாம் ரூபகார்த்தமாக விசங்கி வருவது "மனோகரன்" என்னும் காதகம்.

அந்தப் பழம் பெரும் காதகக் கதையை அற்புதமான முறையில் கையெழுத்துப் புகழகைத் தவர்கள் ஸ்ரீ டி. கே. எஸ். சீகாதாரர்கள். சென்ற பதினேழுதேதி யன்று காந்திஜி ரூபகார்த்த ஸ்தூபிக்காக மனோகரன் காதகத்தை கடித்த அன்றைய வரும் தொகை ரூ. 2,301-யும் காந்திஜியின் புனிதகிதியில் சேர்த்துப் பெருமையடைந்தார்கள்.

மேற்படி காதகத்துக்குச் சென்னை கவர்னர் பவகர் மகாராஜா தலைமை வகித்தார். சகாதார மந்திரி டாக்டர் ராஜன், மாமத்த இலாகா-மந்திரி கணம் பத்தவத் தைம், காந்தி மகான் ரூபகார்த்த ஸ்தூபி கிதியின் பொக்கிஷதார சபாநாயகர் கணம் செவகன்முதகம் பின்னை முதலியவர்களும் இன்னும் பல பிரமுகர்களும் உற்சாகமாக காதகத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். காதகத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய பவகர் மகாராஜாவை மனோகரனின் தந்தையான பருஷோத்தம மகாராஜா மேடைக்கு அழைத்தச் சென்ற மாலை குட்டி மிழ்த்த அன்றைய வரும் தொகையைப் பத்தியுடன் கொடுத்த காட்சி மதக்க முடியாத காட்சி.

பருஷோத்தம மகாராஜா கிதித் தொகையை பவகர், மகாராஜாவிடம் கொடுத்தவுடன் பவகர் மகாராஜா அதை வாங்கி காதகமேடையிலேயே கிதியின் பொக்கிஷதாரரான கணம் செவகன்முதகம் பின்னையிடம் ஒப்புகித்தார். பிறகு, மகாத்மா ரூபகார்த்த ஸ்தூபியின் அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசினார். "மகாத்மா காந்தி இந்திய மக்களின் இதயங்களில் கோலில் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அதுமட்டும் போதாது? வாழ்க்கைச் சிக்கல்களில் அகப்பட்டவர்கள் அந்த மகானை மறந்து விடும்கோது ரூபகார்த்தஸ்தூபிக்குக் கண்ணால் பார்க்கக் கூடிய ரூபகச் சின்னமும் அவசியம் வேண்டும். அத்தகைய ரூபகச் சின்னத்தை ஏற்படுத்த உதற்குச் சென்னைக்

கடற்கரை மிகப் பொருத்தமான இடம். காந்தி மகானுடைய புனித அஸ்தியை அஸ்திவாரத்தில் இட்டு, ஸ்தூபி அமைப்பது பொருத்தமான ரூபகச் சின்னம். அந்தக் கைக்கரியத்துக்கு இந்த காதகக் கலை ரூபகச் உதவி செய்வ முன்வந்ததை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்" என்று பவகர் மகாராஜா உரையதைச் சபையார் பெரிதும் பாராட்டிக் காண்கவும் செய்தார்கள்.

கிதி முடிப்பைப் பெற்றதக் கொண்ட சபாநாயகர் செவகன்முதகம் பின்னை அவர்களும் மகாத்மா ரூபகார்த்த ஸ்தூபியின் அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசினார்.

"காந்தி மகானுக்கு ரூபகார்த்த ஸ்தூபி கட்டுவது உவசியம் என்ற செல் சினைக்கலாம். அதிர்ப்பட உசமான மகாத்மாவுடன் வாழும் பாக்கியம் பெற்றமக்கு அது அவசியமில்லை. ஆனால் கம்முடைய சந்திய வாருக்குக் காந்தி மகானின் ரூபகார்த்தம் மிகவும் அவசியம். உலகமே கண்டு விவக்கும் கண்ணம் கமக்குச் சந்திரித்ததை உற்சித்த மகானின் ரூபகார்த்த கிதிக்குத் தானாமாய் உதவி செய்யுங்கள்" என்று சாநாயகர் சபையாரைக் கேட்டுக் கொண்டார். காந்திஜி ரூபகார்த்த கிதிக்காக இந்த காதகத்தை கடித்த கிதி தனிதத ஸ்ரீ டி. கே. எஸ். சீகாதாரர்களின் கடிப்புத் திறமையைக் கணம் செவகன்முதகம் பின்னை பாராட்டிப் பேசியபோது ஜனங்களின் உற்சாகமான ஆவாரம் கொண்டதை அறிஞம்படி செய்து விட்டது. கொண்டதைக்குப் பக்கத்தில் கின்று காதகத்தை அனுபவிக்க முடியாமல் தொந்தரவு செய்யும் சயில் இன்னிச் கூடத் தன்னுடைய அளவிலவாத சந்திரித்ததை 'வில' என்ற கத்திக் காண்பித்தக் கொண்டது.

பவகவர்களை வென்ற வெற்றி மாலை குடியுத்த மனோகரனும் அவன் நாய் ராணி பத்மாவதியும் தாதி வஸந்த செனையின் குழ்ச்சியால் பல கிஷ்டங்களுக்கு உண்டாகி ளார்கள். மாண அப்பாவர்கள் கூட கேடுகின்றன. இவ்வளவு இன்னங்களக்கும் காரணமான அந்த வஸந்த செனையைக் கொன்ற பழி தீர்த்தக் கொள்ளத் தகுதுகிக்குள் மனோகரன். வஸந்த செனையை மட்டும் கொல்லக் கூடாது என்று அவன்

டண் டணர்! டண் டணர்!
நல்ல கேதி! நல்ல கேதி!
அழிய படக்க, களாய்ப்பாண கைதக்,
அப்புறான வேட்கைக் கைளம் திறந்த
ஜோன குழந்தைகள் பத்திரிகை
குடியரசு நான் ஜனவரி 28
அன்று என்னை ஊரிலும் என்னை
ண்டாக்கலிலும் கிடைக்கும்

கண்ணன்

விலை

4 அணை

கண்ணன் வெவியிடு

== கண்ணன் ==

மயிலாப்பூர் - சென்னை-4

ஆவியவர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று செய்தி கிடைத்தது.

7உ இரவு மகாத்மா ஆசிரமவாசிகளுடன் உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். பர்தோலியில் பிரயாணம் செய்ததுபோல் ஆனந்த் தாலாகாவில் 12உ பிரயாணம் தொடங்கப் போவதாகத் தெரிவித்தார். பிறகு எல்லாரும் தூங்கப் போனார்கள்.

இரவு 11 மணிக்கு "தந்தி!" "தந்தி!" என்ற கூக்குரல் எல்லாரையும் எழுப்பி விட்டது. காந்தி மகாலும் விழித்துக் கொண்டார். இரண்டு தந்திகள் அவகாபாத்திலிருந்து வந்திருந்தன. பண்டித மோதிலால் நேரு, பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு, பண்டித சாமலால் நேரு, ஸ்ரீ ஐர்த்ஜோசப் ஆவியவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாகவும், உடனே மகாத்மாவின் குமாரர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தியை அனுப்ப வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ மகாதேவ தேவராய் தந்தி அடித்திருந்தார்.

இந்த மூக்கியமான செய்திக்குப் பிறகு தூக்கம் ஏது? பண்டித மோதிலால் ஐக்கிய மாகாணத்தில் இணையிலாத செல்வாக்கு வாய்ந்திருந்தவர். அதிகார வர்க்கத்தாரும் அவரிடம் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே பண்டித மோதிலால் நேருவைக் கைது செய்தது சாதாரண விஷயம் அல்ல. பண்டித மோதிலாலுக்குக் கைது செய்தார்கள் என்றால் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தீவிர அடக்கு முறையைக் கையாளத் தீர்மானித்து விட்டார்கள் என்றுதான் அந்தம்.

ஆகையால், அடுத்தாற்போல் தேச பந்து தாலையும் கைது செய்யலாம். ஏன்? மகாத்மா காந்தியைக் கைது செய்வதும் சாத்தியமேவாகும்.

இந்த எண்ணங்கள் எல்லாம் மகாத்மாவின் மனதில் மின்னல்போலத் தோன்றின. உடனே காந்திஜி என்ன செய்தார் தெரியுமா? ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தியை அழைத்து உடனே அவகாபாத்துக்குப் புறப்படச் சொன்னார், பிறகு "எஸ் இந்தியா"வுக்குக் கட்டுரை எழுத உட்கார்ந்தார். அந்தக் கட்டுரையின் தலைப்பு "கன்பு - பகைமை அல்ல" என்பது. அதிகார வர்க்கத்தின் அடக்கு முறை ஆயுதத்துக்கு கம்முடைய பதில் ஆயுதம் என்பதானே தவிர, பகைமை அல்ல என்ற கருத்துடன் மகாத்மா "எஸ் இந்தியா"வுக்குக் கட்டுரை எழுதினார். ஒருவேளை தம்மைக் கைது செய்துவிட்டாலும் இந்தியப் பொதுமக்கள் அன்பு நெறியையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று அதில் குறிப்பாகத் தெரிவித்தார்.

இந்தியா தேசமெங்கும் எல்லா வித அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் அதிகார வர்க்கம் பிரயோகித்தது.

இவ்விதம் ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைமையில் என்ன செய்வது என்று நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் யோசனை கோரி மகாத்மாவுக்குத் தந்திகள் வந்தன. அதிகார வர்க்கத்தாரின் அடக்கு முறையை எதிர்க்க வேண்டியதுதான் என்று கார்த்திஜி யோசனை கூறினார். பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பு ஆரம்பிக்கும் விஷயம் வேறு; அதிகார வர்க்கத்தின் அடக்கு முறையை எதிர்க்கும் விஷயம் வேறு. முன்னது இந்தியா தேசத்தின் சுதந்திரத்துக்காக; இரண்டாவது ஜீவாதார உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக. அங்கங்கே அமைதிக்குப் பங்கம் நேரும் என்ற பயம் இல்லாவிட்டால் தனிப்பட்ட தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அநியாய உத்திரவுகளை மீறலாம் என்று மகாத்மா தெரிவித்தார். அவ்வளவுதான். தேசமெங்கும் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டது. சில நாளைக்குள் அந்தப் புத்துணர்ச்சி பொங்கிப் பெருகி அலைமோதிப் பரவியது. பம்பாய்க் கலவரம் காரணமாகப் பர்தோலி இயக்கத்தை மகாத்மா சிறுத்தி வைத்ததால் தேசத்தில் உண்டான மனத் தளர்ச்சி பறந்து போய்விட்டது.

டிசம்பர் மாதம் 6-ம் தேதி கார்த்தி மகாத்மா பர்தோலியிலிருந்து சபர்மதி ஆசிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் வந்ததும் லாகூரில் டிசம்பர் 4-ம் தேதி லாலா லஜபதி ராய் கைது செய்யப்பட்ட செய்தி வந்து சேர்ந்தது. லாலாஜியுடன் பண்டித சந்தானம், டாக்டர் கோபி சந்த ஆரியவர்களும் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரிந்தது. லாலாஜிக்குப் பதி லாக ஜனாப் ஆகா ஸப்தார் பஞ்சாப் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டதாகவும், வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதாகவும் லாகூரிலிருந்து வந்த செய்தி கூறியது. எல்லா வற்றிலும் முக்கியமாக லாகூரில் ஒருவித கலவரமோ, குழப்பமோ ஏற்படவில்லை.

இதைப் பற்றி மகாத்மா தமது சகாக்களிடம் சந்தோஷமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, லக்ஷ்மணபுரியிலிருந்து ஒரு செய்தி வந்தது. அங்கே பண்டித ஹரகர்நாத மிஸ்ரா, மௌலானா ஸலாமதுல்லா, ஜனதரி கலிசுஸுமான் ஆகியவர்கள் கைதியானார்கள். லக்ஷ்மணபுரியிலும் அமைதி நிலவியது.

மறுநாள் 7உ வன்று கல்கத்தாவில் ஸ்ரீ ஜிஜேஷ்ரீ லால் பானர்ஜியும், அஸ்ஸாமில் ஸ்ரீ பூக்கன், ஸ்ரீ பர்தோலாய்

பாமோலிவ்வின் அழகு உபாயம் இடா இருக்கிறது

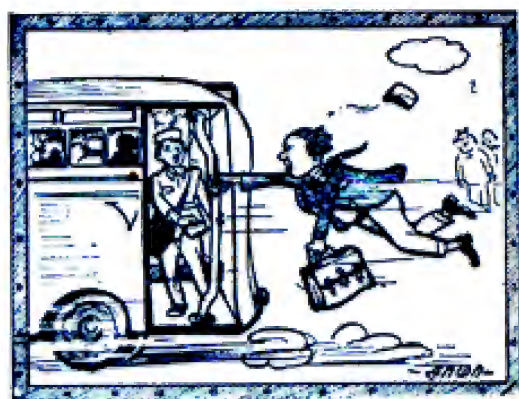
14 நாட்களில் அழகுள்ள

சருமத்தை அளிக்கக்கூடியது!

பாமோலிவ் அழகு உபாயத்தை 1,285 ஸ்திரீகள் பரீகசித்துப் பார்த்தனர். பதினூலை தினங்களில் மூலரில் இருவர்தாம் அழகான சருமத்தைப் பெருவதில் வெற்றி உடைந்தார்கள்.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இது தான்: மூகத்தை 'பாமோலிவ்' சோப்பினால் கழுவுங்கள். குபு குபு வென்று வரும் அதன் கீர்ம் போன்ற நுரையை 60 வினாடிகள் விடாது சருமத்தின் மேல் தடவிக்கொடுத்து மறுபடி மூகத்தைக் கழுவுங்கள். தினம் 3 தடவை இம்மாதிரி 14 தினங்களுக்குச் செய்தால் உங்கள் சருமம் புதிய சோபையுடன் பிரகாசிக்கும்.

“பத்து பேர்தான் நின்றுகொண்டு
வ்ரலாம். உமக்கு இடமில்லை.”

“பரவாயில்லை. நான் பறந்து
கொண்டே வருகிறேன்!”

ஆனால் சபர்மதி ஆசிரமத்துக்கு
மகாத்மா காந்தி திரும்பி வந்தாரோ
இல்லையோ, தோமெங்கும் சிறிதும் எதிர்
பாராத புதிய நிலைமை ஒன்று ஏற்பட்
டிருந்ததாகத் தெரியவந்தது. அந்த நிலை
மையும் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க நிலைமை
தான். தோமெங்கும் தொண்டர் படை
அமைப்பதற்குச் செய்த ஏற்பாட்டின்
காரணமாக அந்த விசேஷ நிலைமை
உண்டாயிற்று. லார்ட் ரேடிங் சர்க்கா
ரின் ஆத்திர புத்தியினாலும் அந்தப்
புதிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

பம்பாயில் வேல்ஸ் இளவரசர் வந்து
இறங்கிய அன்றைக்கு ஆரம்பித்த கலவ
ரம் மகாத்மாவின் மனதைப் புண்படுத்தி
யதல்லவா? அதைக்காட்டிலும் அதிக
மாக, அந்தக் கலவரத்தின் பூர்வாக
மான பரிபூரண ஹர்த்தால் லார்ட் ரேடிங்
வின் மனதைப் புண்படுத்தியது. பம்பா
யில் மட்டுமல்ல; அதற்குப் பிறகு வேல்ஸ்
இளவரசர் சென்ற பெரிய நகரங்களில்
எல்லாம் பரிபூரண ஹர்த்தால் நடை
பெற்றது. நல்ல வேளையாக அங்கேல்
லாம் கலவரங்கள் ஒன்றும் விளையவில்லை.
மகாத்மாவின் உண்ணாவிரதமே எச்ச
ரிக்கையா யிருந்து மற்ற இடங்களில்
கலவரம் நடைபெறாமல் காப்பாற்றியது.

ஆனால் பம்பாய்க் கலவரத்தைப் பற்றி
லார்ட் ரேடிங் அவ்வளவாகக் கவலைப்
படவில்லை. பம்பாயில் ஹர்த்தால் பரி
பூரணமாக நடத்ததையும் இன்னும் மற்ற
இடங்களில் நடந்து வருவதைப் பற்றியுந்
தான் அவருக்கு ஆத்திரம் உண்டாயிற்று.
“வேல்ஸ் இளவரசரை இப்போது வர

வழைக்க வேண்டாம்!” என்று சிலர்
யோசனை கூறியதற்கு மாறாக, லார்ட்
ரேடிங் வேல்ஸ் இளவரசரைப் பிடிவாத
மாக வரச் செய்திருந்தார். வேல்ஸ்
இளவரசர் விஜயம் செய்யும்போது
இந்தியப் போதுமக்களிடையே அருங்கி
யுள்ள இராஜ பக்தி பொங்கி எழுந்த
ததும்பும் என்றும், அதன் பயனாக
மகாத்மாவின் ஒத்துழையாமை இயக்கம்
பறந்து போய்விடும் என்றும் அப்பாவி
லார்ட் ரேடிங் நம்பி யிருந்தார்! அந்த
நம்பிக்கை அடியோடு போய்த்துப்
போகும்படி தேசத்தில் காரியங்கள்
நடந்து வந்தபடியால் லார்ட் ரேடிங்
ஆத்திரம் பொங்கிற்று. அந்த ஆத்திர
த்தை எப்படிக் காட்டுவது, மகாத்மா
வின் வளர்ந்துவரும் சக்தியை எந்த இடத்
திலே தாக்குவது என்று லார்ட் ரேடிங்
துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தார். அதற்கு
ஒரு வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது.

பம்பாயில் நடந்ததுபோல் நடந்து
விடாமல் தோமெங்கும் அமைதியைப்
பாதுகாப்பதற்காகத் தேசியத் தொண்டர்
படைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று
காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி தீர்மானித்த
தல்லவா? அதன்படி தேசத்தின் பல
பாகங்களிலும் தொண்டர் படைகள்
அமைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“தொண்டர் படைகள் அமைப்பது சட்ட
விரோதமான காரியம்” என்று லார்ட்
ரேடிங் சர்க்கார் ஒரு பெரிய வேடி
குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார்கள்.

அமைதியைக் காப்பதற்காகத் தொண்
டர் படைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை
அதிகார வர்க்கத்தார் ஒப்புக் கொள்ள
வில்லை. சர்க்காரை எதிர்க்கவும் சட்ட
மறுப்பு இயக்கத்தைப் பலப் படுத்தவுமே
தொண்டர் படைகள் அமைக்கப் படுவ
தாக அதிகார வர்க்கத்தார் சொல்லி,
தொண்டர் படைகளைச் சட்ட விரோத
ஸ்தாபனங்கள் ஆக்கினர்.

அதே சமயத்தில் வேறு சில அடக்கு
முறை பாணிகளும் அதிகார வர்க்கத்
தின் துணியிலே யிருந்து வெளிவந்தன.
‘இரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டச் சட்டம்’ என்று ஒரு
சட்டம் இருந்தது. அதன்படி ராஜாங்
கத்துக்கு விரோதமான பொதுக் கூட்டங்
களைக் கூட்டக் கூடாதென்று தடுக்கலாம்.
மீறிக் கூட்டம் போட்டால் பலாத்கார
மாய்க் கலைக்கலாம். அல்லது கைது
செய்யலாம். இதைத் தவிரப் பழைய
144-வது பிரிவும் இருந்தது. தனிப்பட்ட
தலைவர்கள் மீது வாய்ப்பூட்டு உத்திரவு
போட இது உதவிற்று. இவ்விதமாக
அந்தப் பிரசித்தி பெற்ற 1821-ம் வரு
ஷத்து டிசம்பர் மாத ஆரம்பத்தில்

பண்டித மோதிலால் நேருவுக்கடத் தங்கள் கவலையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். மகாத்மா தமது கட்சியை எடுத்துச் சொன்னதின் பேரில் ஸ்ரீ வி. ஜே. பி. டேலித் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

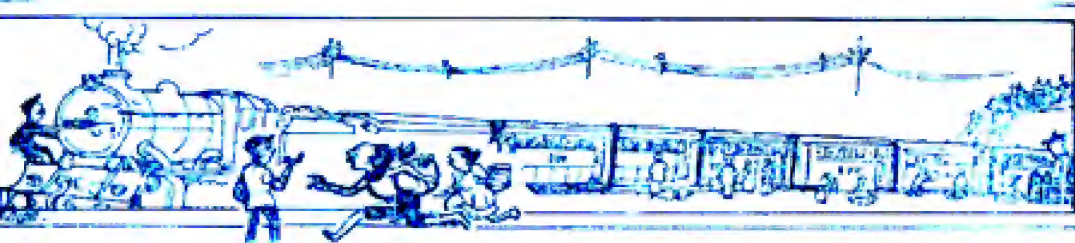
பம்பாயில் காரியக் கமிட்டிக்குக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு மகாத்மா சபர்மதி ஆசிர மத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். ஆசிர மத்திலும் அதிருப்தி கொண்ட ஒரு கூட்டத்தார் மகாத்மாவின் வரவுக்காகக் காத்திருந்தார்கள். அவர்கள் குரத் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த காவிரல் தலைவர்களும் ஊழியர்களுந்தான். அந்த ஜில்லாவில் பர்தோலி — ஆனந்த் தாலுகாக்களில் கலம்பர் 23-ம் தேதியன்று பொதுஜனச் சட்ட மறப்பு ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. பம்பாய்க் கலவரம் காரணமாக மகாத்மா அதை ஒத்திப் போட்டுவிட்டார். “பம்பாயின் குற்றம் காரணமாக எங்களைத் தண்டிப்பானேன்?” என்று குரத் ஜில்லாக்காரர்கள் கேட்டார்கள். மகாத்மா பழையபடி அவர்களுக்குத் தம் கொள்கைகளை விளக்கிச் சொன்னார். “சுயராஜ்யம் குரத் ஜில்லாவுக்கு மட்டும் நாம் கோரவில்லையா? இந்தியா தேசத்துக்கே கேட்கிறோமல்லவா? ஆகையால் இந்தியா தேச மெங்கும் அவியினை பாதுகாக்கப் பட்டால்தான் பர்தோலியில் நான் இயக்கம் நடத்த முடியும்” என்றார். அவ்விதம் இந்தியா தேச மெங்கும் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்காகத் தேசியத் தொண்டர் படை திரட்டும் திட்டம் போட்டிருப்பதைப் பற்றியும் கூறினார். “அந்த வேலை நடக்கிறபடி நடக்கட்டும். அதற்கிடையில் பர்தோலி தாலுகாவுக்கு நான் வந்து சுற்றிப் பார்த்தேன். பொது ஜனச் சட்டமறப்பு ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா சிபர்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்கிறேன்” என்றார்.

மகாத்மா வருவதாகச் சொன்னதே குரத் ஜில்லாக்காரர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்தது. மகாத்மாவும் பர்தோலிக்குச் சென்று சில தினங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். கிராமம் கிராமமாகப் போய்ப் பார்த்தார். அங்கங்கே பார்த்ததும் கேட்டதும் மகாத்மாவுக்குத் திருப்தி அளித்தது. சட்ட மறப்புப் போருக்கு அவர் கூறிய சிபர்தனைகள் பெரும்பாலும் நிறைவேறி யிருந்தன.

பர்தோலி தாலுகாவில் சகல ஜனங்களும் கதர் உடுத்தியிருப்பதை மகாத்மா கண்டு மகிழ்ந்தார். ஒரு கிராமத்திலாவது சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் கடைபெறவில்லை யென்றும், தேசிய பாடாலைகளுக்கே எல்லாப் பிள்ளைகளும் போகிறார்கள் என்றும் அறிந்தார். தாலுகாவில் ஒரு கள்ளுக்கடை கூடக்கிடையாது. எல்லா வற்றையும் அடியோடு மூடியாகிவிட்டது. சர்க்கார் கோர்ட்டுகளுக்கு யாருமே போவதில்லை. தகராறுகளைப் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமாகவே தீர்த்துக் கொண்டார்கள். இவை யெல்லாம் காந்திஜிக்கு மிக்க உற்சாகத்தை அளித்தது. பிரயாணத்தின்போது அங்கங்கே கண்ட சில குறைபாடுகளையும் சிவர்த்தி செய்யும்படி மகாத்மா எச்சரித்தார்.

உதாரணமாக, ஒரு கிராமத்தில் சாதி லிந்துக்கள் ஒரு பக்கமாகவும் தீண்டாதார் இன்னொரு பக்கமாகவும் சிவ்றிருந்தார்கள். மகாத்மா இதைக் குறிப்பிட்டிக் காட்டியதும் எல்லாரும் ஒரே இடத்தில் கலந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

பர்தோலி சுற்றுப் பிரயாணத்தினால் மொத்தத்தில் மிகவும் உற்சாகத்தை அடைந்து மகாத்மா சபர்மதி ஆசிரமத்துக்கு திரும்பி வந்தார். தேசமெங்கும் அமைதி காக்கத் தகுந்த தேசியத் தொண்டர் படையன் அமைக்கப்பட்டவுடனே பர்தோலியில் இயக்கம் ஆரம்பித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை அவருடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது.

என்னின் டிசைவரர்:— கடைசி வண்டியிலே நிறைய இடம் இருக்கிறதே; இங்கே என் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடி வருகிறீர்கள்?

அவாசக்காரர்:— முன்னடி அவசரமாய்ப் போகவேண்டி யிருக்கிறது. ஐயா! தயவுசெய்து என்னினில் கொஞ்சம் இடம் கொடுங்கள்!

இரும்பு தகவலு சாமான்களுக்கு இந்திய தாடெக்கும் மிகவும் பிராபல்யமுள்ள

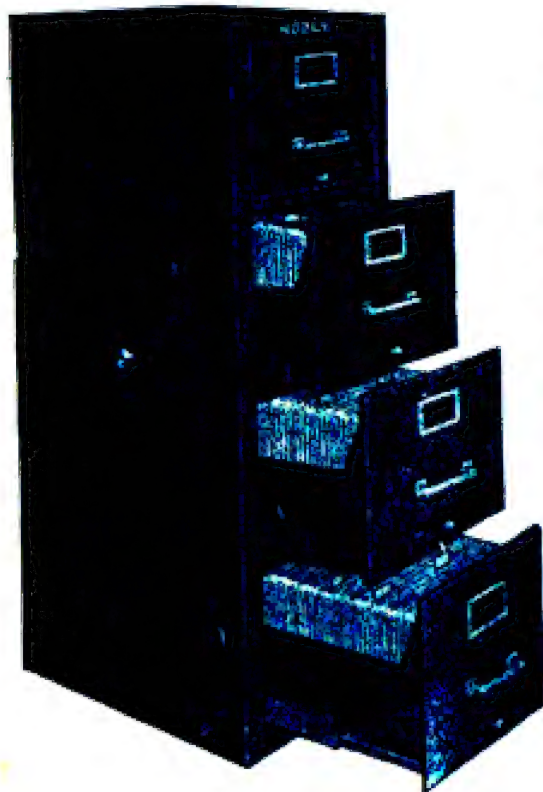
நோபிஸ் ஸ்டீல் ப்ராடக்ட்ஸ்

லிமிடெட்

::

::

பம்பாய்

காலமோ கெட்டுக் கிடக்கிறதது. நீ விபத்திலிருந்தும் திருட்டு பயத்திலிருந்தும் பாதுகாப்பு வேண்டும். குறைந்த செலவில் நிரந்தரமாக இவைகளைத் தருவது பம்பாய் நோபிஸ் ஸ்டீல் ப்ராடக்ட்ஸ் கம்பெனியார் தயார் செய்யும் உறுதியே உருக்கொண்ட இரும்புப் பெட்டிகள், பணப் பெட்டிகள், பித்தளைப் பூட்டுகள், மற்றும் பாங்குகளுக்கும், கடைகளுக்கும், விடுகளுக்கும் வேண்டிய ஸ்டீல் டிராஸ்ட் லாக்ஸ்—இவையாவும் உங்களுக்குத் தேவையான சைன்களில் கிடைக்கும். விவரமான காட்சிக்கு எழுதுங்கள்

★ வீடுகளை அலங்கரிக்க அழகிய நாற்காலிகள், டிராய்கள், சோபாக்கள் ட்ரெஸ்ஸிங் டேபிள்கள், கட்டிகல்கள், அலமாரிகள் முதலியன

★ ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு ஆபீஸ் மேஜைகள், டேபிஸ்ட் மேஜைகள் நாற்காலிகள், சுழல் நாற்காலிகள், பைலிங் கார்ட்டுகள் கௌன்ட்டர்கள் முதலிய பற்பல உபயோகமுள்ள தளவாடங்கள்.

மேன்மை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் தடைபெறும் அகில இந்திய காதி, கதேசி, தொழிற் பொருட் காட்சியிலுள்ள சங்கள் 3, 4 தென்புள்ளடங்களுக்கு ஒரு முறை வந்து பாருங்கள்

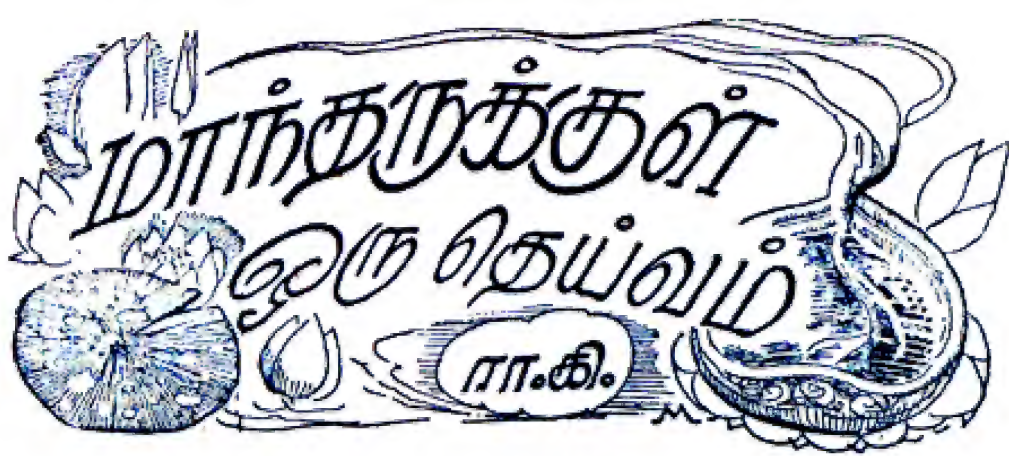
மேன்மை மாகாணம் முழுவதற்கும் பூண வித்பனை எழுந்துகள்

ஸாம்ஸன் & கோ. லிமிடெட்

8-22, பிரிட்லே - த. பெ. 95. 1219 - மதராஸ் - 1

பேர்ஸ் 4521

தந்தி: BARAPASH

30. சிறைகள் நிரம்பின!

பம்பாய்க் கலகங்கள் மகாத்மாவுக்கு ஆகம் வேதனையை உண்டு பண்ணியிருந்தன. ஆனால் அந்தக் கலகங்கள் நிறுத்தப்பட்ட விதம் அவருக்குத் திருப்தியை அளித்தது. போலீஸ் முயற்சியினாலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளினாலும் கலகம் அடக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் மகாத்மாவுக்குச் சிறிதும் திருப்தி ஏற்பட்டிராது. ஆனால் சமூகத் தலைவர்களின் முயற்சிகளினாலேயே கலகங்கள் நின்று அமைதி ஏற்பட்ட படியால் மகாத்மாவுக்கு மீண்டும் சாத்வீகச் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நடத்தலாம் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. ஆனாலும் அதற்கு முன்னால் சில முன்னோக்கிரதையான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கண்டார். நவம்பர் 23-ம் தேதி பம்பாயிலே கூடிய காரியக் கமிட்டியாரிடம் அந்த ஏற்பாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்.

முந்தைய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டத்தில் மாகாணங்களுக்குப் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்புத் தொடங்கும் உரிமை கொடுத்திருந்தது அல்லவா? அந்த உரிமையை எந்த மாகாணமும் உபயோகிக்க வேண்டாம் என்று காரியக் கமிட்டி தீர்மானம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பர்தோலியில் தாம் இயக்கம் தொடங்கும் போது தேசத்தில் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அமைதியைப் பாதுகாத்து வந்தால் அதுவே தமக்குப் பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இன்னொரு முக்கியமான திட்டத்தையும் காரியக் கமிட்டியின் முன்பு மகாத்மா பிரேரேபித்தார். அதாவது தேச மெங்கும் பல தொண்டர் படை ஸ்தாபனங்கள் அப்போது இருந்தன. அந்த ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் ஒரே அமைப்பின் கீழ்

கொண்டு வரவேண்டும். காங்கிரஸ் தொண்டர்கள், கிளாபத் தொண்டர்கள், கால்ஸா (சீக்கியத்) தொண்டர்கள் என்று தனித்தனி அமைப்பா யிராமல் ஒரே அகில இந்திய தேசியத் தொண்டர் படை ஸ்தாபனம் ஆக்கவேண்டும். இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு தொண்டரிடமும் குறிப்பிட்ட சில வாக்குறுதிகள் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வாக்குறுதிகளில் முக்கியமானவை:

1 "தொண்டர் படைத் தலைவர்களின் கட்டளைகளுக்குத் தயங்காமல் கீழ்ப்படிந்து நடப்பேன்.

2 சொல்விலும் செயலிலும் அறிமீரா தர்மத்தைப் பாதுகாப்பேன்.

3 அமைதியைப் பாதுகாக்கும் கடமையைச் சொல்வதில் ஏற்படும் அபாயங்களுக்குத் தயங்காமல் உட்படுவேன்."

இந்தமாதிரி வாக்குறுதி கொடுத்த தொண்டர்களைக் கொண்ட படைகளை நாடெங்கும் அமைத்து விட்டால், பம்பாயில் நடந்ததுபோன்ற கலவரம் வேறெங்கும் உண்டாகாமல் தடுக்கலாம் என்றும், அப்படி ஏற்பட்டாலும் உயிர்ச் சேதமில்லாமல் உடனே அமைதியை நிலைநாட்டி விடலாம் என்றும் மகாத்மா தெரிவித்தார்.

இதை ஒப்புக் கொண்டு காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியார் அவ்விதமே தீர்மானம் செய்தார்கள்.

இந்தக் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தவர்களில் சிலருக்குப் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பை ஒத்திப் போடவதில் அறிஞர் இருந்தது. முக்கியமாக, தோபந்து தாஸாம், ஸ்ரீ வி.ஜே. பட்டேலும் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பைத் தள்ளிப் போடுவதை ஆட்சேபித்தார்கள். வாலா லுப்திராயும்

பண்டித தேரு இளங்கை கட்டுநாயகர் விமான நிலையத்தில் வந்து திரைப்படப்போது பி. பி. வி. நிலையத்தாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 'கைக்கிள்' பேசினார்.

முதல் நாள் மகாநாட்டில் பண்டித தேரு சர்வ தேச சிங்கமையையும், அதற்கும் ஆஸியாவுக்கும் உள்ள தொடர்பையும், ஆஸியாவுக்கு ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி எடுத்துச் சொன்னார். இரண்டாவது நாள் மகாநாட்டில், வறுமை நீங்கினால் மட்டும் கம்யூனிஸ்த் துக்கு அணை போட்டுவிட முடியாதென்றும், கம்யூனிஸ்துக்குச் சரியான மாற்று மருந்து ஆஸியா நாடுகளில் தேசிய உணர்ச்சி உரம் பெறச் செய்வதுதான் என்றும் இந்தியா பிரதமர் மந்திரி குறிப்பிட்டார். மகாநாட்டில் விவாதத்துக்கு வந்த ஒவ்வொரு பிரச்சினைப்பற்றியும் எல்லா மந்திரிகளும் சிபிஸ்தாசுமாகப் பேசினார்கள் என்றாலும், அவைகளைப் பற்றி பண்டித தேரு என்ன சொன்னார் என்பதிலேயே எல்லா மந்திரிகளுடைய கவனமும் பொதுஜனங்களின் கவனமும் ஈடுபட்டிருந்தது.

ஒரு வாரத்துக்கு முன்புதான், பாகிஸ்தான் புத்தத்தை விரும்பினால் அதற்கு இந்தியாவும் தயாரென்று சந்தர்ப்பமேல் முழங்கினார். இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கு மிடையில் புத்தம் ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லா விதமான தகராறுகளும் இருக்கையில் தேருஜியும் பாகிஸ்தான் சிபி மந்திரி ஜுனப்குலாம் முகம்மதும் இங்கு கூடிக்குலாவிச் சிரித்துப் பேசியது எவ்வோருக்கும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. காமன்வெல்த் மகாநாட்டின் முதல் நாள் இருவரும் கலகல வென்று பேசிக் கொண்டு கைகோத்துக் கொண்டே மகாநாட்டு அறைக்குள் நுழைந்தார்கள். பல்வேறு உபசார விருந்துகளிலும் அவர்கள் முகமலர்ச்சியுடன் அளவளாவிக்கலந்து கொண்டனர். இதேபோலப் பிரதமர் சௌநாயகாவும் பண்டித ஜவாஹர்லால் தேருவும் அளவளாவுவதைப் பார்த்தவர்கள் சிச்சயம் வியப்படைந் திருப்பார்கள். இவங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையில் பல பல

ராஜீயத் தகராறுகள் வீரப்பதை அவர்கள் ஒருக்காலும் கம்ப மாட்டார்கள்.

★

தேருஜி தம்முடைய ஆப்த கண்பர் என்றும் அவரைத் தான் பார்த்தேயாக வேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு ஒரு சிங்கை சலவைத் தொழிலாளி இந்திய ஹை கமிஷனர் காரியாலயத்துக்கு வந்தார். அவர் ஒரு காலத்திலே தேருஜிக்கு உடுப்புக்களைச் சலவை செய்து கொடுத்திருக்கிறாராம். தேருஜி வழங்கிய நற்சாட்சிப் பத்திர மொன்றையும் இந்தத் தொழிலாளி வைத்திருந்தார். இவங்கையில் தம் பழைய கண்பர்களை யெல்லாம் தேருஜி பார்க்க விரும்புவதாகப் பத்திரிகைகளில் படித்ததும் அந்தச் சலவைத் தொழிலாளி காட்டுப்புறத்தி லிருந்து ஓடோடியும் கொழும்புக்கு வந்தார். அவர் தேருஜியைத் தரிசிக்க ஹை கமிஷனர் காரியாலயத்தினர் ஏற்பாடு செய்தனர்.

இலங்கையில் நேரு

[நமது விசேஷ நிருபர்]

ரீரஜோபசாரம் என்றால் இதைத் தான் சொல்ல வேண்டும். அன்பும், பத்தியும் கலந்து ஆயிரம் ஆயிரம் ஜனங்கள் அண்ணல் காந்தி மகானின் வாரிசான பண்டித ஜவாஹர்லாலுக்கு இங்கு அமோக வரவேற்பளித்தார்கள். நேருஜி செல்லும் திசைகளிலெல்லாம் ஜன சமுத்திரம் திரண்டு வருவது போல மக்கள் திரண்டு நின்றனர். அவர்கள் முகங்களில்தான் என்ன ஆவல்? என்ன ஆனந்தம்? சிங்கத்தையன்றி வேறு பாலையேயுறியாத நாட்டுப்புறச் சிங்கன வர்களும், "நோனாக்களும்", ஐரோப்பியப் பெண்களும், கைக் குழந்தைகளுடன் தொட்டிக்காட்டுப் பெண்களும் சகல வகுப்பினருமாகப் பல ஆயிரம் ஜனங்கள் நேருஜியைத் தரிசனம் செய்வதற்காக அவர் வரும் பாதைகளில் மண்டை வெடிக்கும் வெய்யிலிலே சாசி சாரியாக நின்றனர். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி அமைதியுடனிருக்கச் செய்வது போலீசாருக்குப் பெரிய பிரச்சனையாகியது. இரண்டு கஜத்துக்கு ஒருவர் வீதம் நின்ற காள்ஸ்டபிள்களும் குதிரைப் படைப் போலீசும் ஒழுங்கை நிலை நிறுத்தியதை விசேஷமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நேருஜி செல்லும் முக்கியமான சில பாதைகளில் ரஸ்தாவின் குறுக்கே ஜனங்கள் வருவதைத் தடுக்க இரும்பு மூள் வேலியும் போட்டிருந்தனர். காமன் வெல்த் நாட்டு மந்திரிகள் பலர் இங்கு வந்திருந்தும் ஒருவருக்காவது இவ்வளவு பந்தேர்பல்தும் ஏற்பாடுகளும் இல்லை. அவர்கள் நடமாடும் இடங்களில் ஜனக் கூட்டத்தையும் காணும். ஆனால் பண்டித நேரு நடுப்பகலில் இந்திய ஹை கமிஷனர் ஆபீஸிற்கு வருகிறார் என்றால் காலை எட்டு மணியிலிருந்தே அங்கு கூட்டம் திரண்டிருக்கும். நேருஜி இவர்கையிலிருக்கும் வரை அவருக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும் பெரும் பொறுப்பை உணர்ந்து இவர்கை அரசாங்கம்தான் இவ்வளவு போலீஸ் பந்தேர்பல்துகளை வயலாம் செய்ததெயன்றி, பண்டிதஜி வெகு அலட்சியமாகத்தான் தம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நடமாடினார். ஜனக் கூட்டம் தாங்கமுடியாத இடங்களில் கட்டுத் தளராத வாலிபன் துள்ளிக் குதிப்பது போல அவர் துள்ளியெழுந்து காரின் கண்ணு மேலேயே உட்கார்ந்து கொண்டார். நேருஜிக்கு அளிக்கப்பட்ட தைப்போன்ற அன்பு சிறைந்த அமோக உபசாரம் இவர்களையில் இதுவரை வேறு

எவருக்குமே சகல வகுப்பினராலும் ஒரு முகமாக அளிக்கப்பட்டதில்லை.

இந்தியத் தலைவர்கள் பண்டிதநேருவை இந்திய ஹை கமிஷனரின் வாசஸ்தலத்தில் எந்தித்துப் பிரஜா உரிமைச் சட்டம், குடியேற்ற வெளியேற்றச் சட்டம், செலாவணிக் கட்டுப்பாடு முதலியவைகளினால் இந்தியர்கள் எவ்வளவு கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இவைகளுக்கு ஏதாவது ஒரு பரிசாரம் செய்துவிட்டுப் போக வேண்டும் என்றார்களாம். அவ்வளவையும் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த நேருஜி. இவர்கை அரசாங்கத்துடன் உத்தியோக தோரணையில் இப்பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசும் எண்ணம் தமக்கு இல்லை யென்று கூறியதாகத் தெரிகிறது. எனினும் அவர் உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் பிரதமர் சோனநாயகாவுடன் பேசி யிருக்கக் கூடும் என்று கருதப்படுகிறது.

★

கிராமன் வெல்த் மகாநாட்டில் பண்டித நேருவின் பேச்சே ஒங்கி நின்றது.

பெரியவர் :—உங்கள் ஆபீஸில் மொத்தம் எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள்?

குமாஸ்தா :—நானு பேர்தான் வேலை செய்கிறார்கள்.

பெரியவர் :—பெரிய ஆபீஸ் என்கிறாய்; நான்கு பேர்கள் நானு இருக்கிறார்கள்?

குமாஸ்தா :—நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை செய்வது நான்கு பேர்கள்தான்!

முதல் சந்திப்பு

①

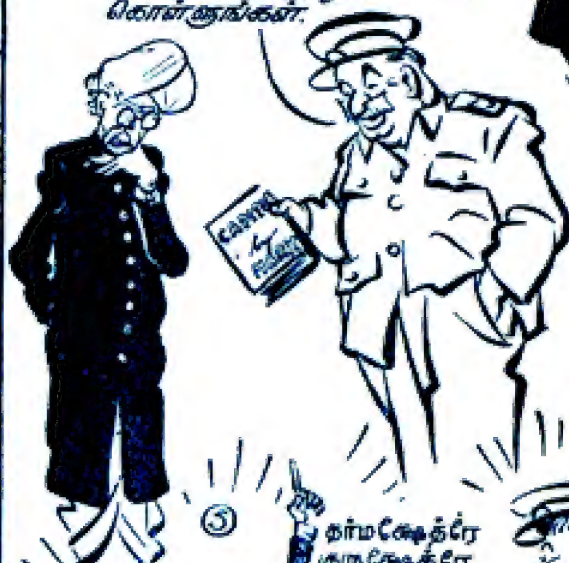

ஹெர்த்
ஸ்டாலின்

② சிகரட், மது, மாமிசம்....
என்றும் சாப்பிடுவதில்லையா?
உங்களை எப்படி உபசரியது?

③...சரி, இந்தப்
பரிசையாவது ஏற்றுக்
கொள்ளுங்கள்.

உங்களை

விராமிப் பழைய புத்தகம்.
சரி திருக்கட்டும், உங்களுக்குக்
கிடைசியப் பற்றி ஒரு விசயத்தை
செய்கிறேன்.

④

உங்களை

தர்மகேத்ரே
குருகேத்ரே
ஸமவேதா
புயுதஸவ:
மாமகா:....!

இந்தியாவின் துதர் பேராசிரியர் சாதகிருஷ்ணன் தோழர்
ஸ்டாலின் முதன் முதலில் சந்தித்ததாகச் செய்தி வந்திருக்
கிறது. அந்தச் சந்திப்பில் இப்படி நடந்திருக்கலாம் அல்லவா?

என்பதே என்னுடைய ஆர்வம். இது நாடு
கடும் அடிவாறு ஒத்துழைத்துத்தான் தீர்
வேண்டும் என்பதையே சரித்திரம் நமக்கு
அற்புதத்திக் காட்டுகிறது.

"இந்த நல்லாறுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும்
முறையில் இந்தியாவோ அல்லது இலங்
கையோ நடந்து கொண்டக் கூடாது.

"இதே கருத்தை, இதே உணர்ச்சியை
இலங்கையும் பிரதிபலிக்கும் என்பது என்னு
டைய நிச்சயமான அபிப்பிராயம். அங்கீகரி
யுள்ள பிரதிபலிப்பையின் வந்தப் பிரதிபலிப்பையும்
அதைத் தீர்ப்பதில் கஷ்டம் இராது.

"இந்த நாட்டிலுள்ள தோட்டக்காரர் பன்
படுதரீ அபிவிருத்தி பெறவந்தற்காகப் பண்பண
ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியத் தொழிலாளர்கள்
இங்கு வந்தார்கள். ஆகவே, அங்கிலாதுடைய
செல்காவும் நிலையற்றதாக இருந்து வருகிறது.

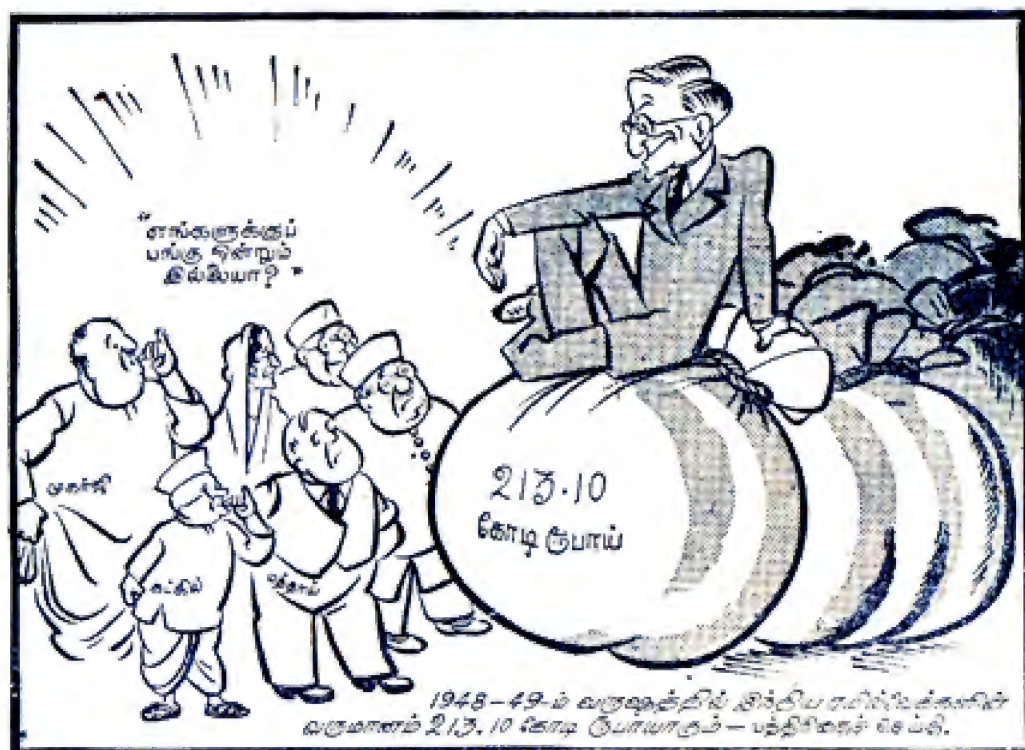
"இந்தத் தோட்டின் அபிவிருத்திக்காக என்
னவனோ பாடுபட்டுவருகிற இலங்கை கருணியுடன்
நடத்தப்படுவதற்கு என்று நம்புகிறேன்."

ஐந்து டன்சம் ஜனங்கள் நிரன்
டிருந்த கூட்டத்தில் பண்டித ஜவாஹர்
லால் நேரு அவ்வாறு கூறியதை ஐந்து
கோடி ஜனங்களுக்கு மேல் பத்திரிகை
களில் வாசித்திருப்பார்கள்.

ஜவாஹர்லால்ஜியின் வேண்டுகோள்
இலங்கைப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ சேன
நாயகாவின் செனியில் விழாமல்
போயிருக்கலாம் என்று நினைப்பதற்
கில்லை. ஏனெனில், ஸ்ரீ சேனநாயகர்
மேடையின்மீது பக்கத்தில் உட்கார்ந்து
மேற்படி பிரசங்கத்தைக் கவனமாகக்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

எனவே காமன்வெல்த் மகாநாட்
யின் நடவடிக்கைகளைக் காட்டிலும்
இலங்கை இந்தியர் பிரச்சினையையே
பண்டித நேரு பரம முக்கியமாகக் கரு
தினர் என்பதற்கு அங்கு கூடியிருந்த
ஐந்து டன்சம் ஜனங்களும் இலங்
கைப் பிரமுகர்களும் ஸ்ரீ சேனநாய
காவும் சாட்சி சொல்வார்கள்!

பங்கு இல்லை யா?

ரெவின்யூக்களுக்குக் கிடைத்துள்ள சுமார் 214 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில்
தங்கள் இலாக்காவுக்குப் பங்கு கிடைக்குமா என்று இந்திய சர்க்கார்
மந்திரிகள் வங்குகிறார்கள்.

கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்க, காமவெல்த் மகாநாடு தானு ஐந்து நாட்களில் எந்தப் பிரச்சினையுத்தான் தீர்க்க முடியும்?

சீனாவில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய சர்க்காரை அங்கீகரிப்பதா வேண்டாமா என்பதுபற்றி காமவெல்த் மகாநாட்டில் காரகாரமான விவாதம் நடந்ததாம். அந்த சர்க்கார் இந்தியாவிலும் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருப்பதைச் சில கடுமையாக ஆட்சேபித்தார்களாம்.

மாதே துவ தலைமையில் அங்கு அமைந்துள்ள அரசாங்கம் சர்வதேச சட்ட திட்டங்களுக்கு முானைதன். தவிர, சீன மக்களின் ஆதரவும் அந்த சர்க்காருக்குப் பூரணமாக இருக்கிறது என்றே தெரிகிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக மார்க்ஸின் சியாய் சீன மக்களின் தம்பிக்கையை இழந்து விட்டார்.

எனவே, சீன மக்களின் ஆதரவு பெற்று அங்கு ஏற்படும் எந்தக் கட்சி சர்க்காரையும் அங்கீகரிக்க வேண்டியது உடை அரசியல் தர்மமாகும்.

பாஸ்தானத்தில் மிகவும் விவாதத்துக்கு இடமான இங்கே சர்க்கார் ஏற்பட்ட சில மணி நேரத்துக்குள் அமெரிக்கா அந்த சர்க்காரை அங்கீகரித்தது ஐராயம் இருக்கலாம். அமெரிக்கா அங்கீகரித்து விட்டது என்பதற்காக அதைப் பின்பற்றி கமார்க் ஐப்பது நாடுகள் விழந்தடித்துக் கொண்டு இங்கே சர்க்காரை அங்கீகரித்தன.

புதிய சீன சர்க்கார் ஏற்பட்டுச் சில மாதங்களாகியும் அதை அமெரிக்காவோ, பிரிட்டனோ அங்கீகரிக்கவில்லை. அந்த இரண்டு வல்லரசுகளும் அங்கீகரிக்காததால் மற்றும் பள நாடுகளும் சீன சர்க்காரை அங்கீகரிக்கத் தயங்குகின்றன.

ஆனால் இந்தியா கயதன நோக்கம் கொண்டு பிழப்படி வல்லரசுகளின் வழியில் செல்லாமல், புதிய சீன சர்க்காரை அங்கீகரிப்பதே அரசியல் தர்மம் என்பதை உணர்ந்து அவ்வாறு செய்தது. எனவே, சீன சர்க்காரை இந்தியா அங்கீகரித்தது நேர்மையுள்ள நாடுகளின் தன்பதிப்பைப் பெறுவதற்கு உகந்த செயலையென்றே, கண்டனத்துக்கு உரிய காரியம் அல்ல என்பது சர்வ தர்மம்.

சீன மவ்வெல்த் மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்த மற்ற மத்தியின் யாவும் வந்தார்கள்; மகாநாட்டில்

பேசினார்கள்; திரும்பிச் சென்றார்கள். ஆனால், பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவுக்கு இவ்வகை அமோக வரவேற்பு அளித்தது; அவர் ஒருவரைக் காண ஜனங்கள் பதினுயிரக்கணக்கின்றின்று வந்தார்கள்; அவர் பேசிய பொதுக் கூட்டத்தில் ஐந்து எட்டாம் ஜனங்கள் கலந்து கொண்டார்கள்-எல்லோரும் பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

ஆயிரக் கணக்கான மால்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் அமெரிக்க ஜனங்களின் மனதைச் சரித்திரத்திலேயே கண்டிராதவாறு கவர்த்த பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவை, பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் பழைய சம்பிரதாயங்களிலும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நெருங்கிய தொடர்புள்ள, அடுத்துள்ள இவ்வகை மகா ஜனங்கள் பரவலம் அடைந்துவரவேற்றதில் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது?

இவ்வகையிலுள்ள இந்தியமக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பற்றி ஜவாஹர்லால்ஜி இவ்வகை சர்க்காருடன் எதுவும் பேசவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. எதுவும் பேசவில்லை என்பதைக் காட்டிலும் எதுவும் பேச விரும்பவில்லை என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். எனவே, இவ்விஷயத்தில் இவ்வகையிலுள்ள இந்திய மகாஜனங்கள் மொற்றும் அடைய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவ்ருள்ள இந்தியர்களின் சார்பாக இந்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் ஏற்கெனவே செய்துவிட்டார்கள். இவ்வகையிலுள்ள தங்களுடைய பிரதிநிதிகளும் இன்னும் செய்த வசுகிறார்கள். ஆகையால், கடைக்கிரமத்தில் இவ்வகை சர்க்கார் தங்களுடைய பிடிவாதத்தைக் கைவிட்டு இந்தியர்களிடம் நீதியுடன் நடத்து கொள்ளுவார்கள் என்ற தம்பிக்கை நமது தலைவருக்கு இருக்கலாம்.

இவ்வகை இந்தியர் பிரச்சினையையொட்டி ஜவாஹர்லால்ஜி உத்தியோக நேரங்களில் இவ்வகை சர்க்காருடன் பேசா விட்டாலும், அவ்விஷயமாகத் தாம் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் கொழும்பில் நடந்த மாபெரும் பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லிவிட்டார்.

“இவ்வகையிலுள்ள இந்தியர்களை எத்தனையோ பிரதிகள் ஏன் நோக்கித் தீண்டின. இப்ப் பிரதிகளை வெல்லும் பற்றி தான் இப்போது அகத்து வெறிதத்தினோ ஏதுவும் விவாதிக்கப் போவதில்லை.

“இத்தியாவும் இவ்வகையும் எத்தனையத்தனும் பூணயாக ஒத்துழைக்க வேண்டும்

ஒரு கூப் டீ!

“மிக நாடு வெற்றிகரமாக முடிவடைந்தது. விவாதத்துக்கு வந்த பிரச்சனைகளை ஒட்டி யாதொரு முடிவும் ஏற்படா விட்டாலும் மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருக்க பிரதிநிதிகள் பரஸ்பரம் அன்புடன் பழகினார்கள்; சுமுகமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.”

போதுவாக ராஜதந்திரிகள் அடங்கிய மகாநாடுகளின் முடிவைப் பற்றி மேலே குறிப்பிட்ட தோரணையில் அறிக்கைகள் வெளியாவது உண்டு.

பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாத மகாநாட்டை “வெற்றிகரமான மகாநாடு” என்று வர்ணிப்பது எவ்வாறு பொருத்தும் என்பதைப் பற்றி அத்தகைய மகாநாடுகளின் நிர்வாகிகள் சிந்திக்கும் கவலைப்படுவதில்லை.

இளங்கையிலே சென்ற வரலம் காமன்வெல்த் மகாநாடு நடந்து முடிவுற்றது அல்லவா? அந்த மகாநாடு மகத்தான வெற்றியுடன் முடிந்ததாகக் காமன்வெல்த் நாடுகளைச் சேர்ந்த சில பிரதிநிதிகள் வர்ணித்தார்கள்.

அதற்கு விஜயம் செய்திருந்த நியூஸிலாந்து தேசத்தின் வெனிதாட்டு மந்திரி, மேற்படி காமன்வெல்த் மகாநாடு துறு சத விசிறம் வெற்றிகரமாக முடிந்தது என்று ஆனந்தப்பட்டார்.

மகாநாட்டில் பிரதிநிதிகளிடையே விவாதமானது உண்மையான கட்டத்தை அடைந்த போதெல்லாம், அதன் நிலையும் இளங்கைப் பிரதம மந்திரியுடைய ஸ்ரீ சோனதாயாக, ‘ஒரு கூப் டீ சாயி ஓய்டன்’ என்று கூறி நிலைமையைச் சமாளித்ததாகக் காண்டா மந்திரி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

இந்தியத் தொழிலாளரின் இடைவிடா உழைப்பினால் உற்பத்தியாகும் இளங்கைத் தேயிலை ரூசியில் ஏற்கெனவேயே உடைப் பிரசித்தி பெற்றது.

ராஜ தந்திரிகளின் அபிப்பிராய பேதத்தையும் ஆத்திரத்தையும் கூடத் தவிர்க்கும் சக்தி அந்நகு உண்டு என்பது இப்போது ஸ்ரீ சோனதாயுடைய மூலம் வெளியாகியிருக்கிறது போலும்!

எனினும், ராஜதந்திர பாகையின் தற்பிக்குடையில்லாத பண்டித ஜவாஹர் லால் நேரு, காமன்வெல்த் மகாநாட்

டின் சரணையை உண்மையாகவும் அழகாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

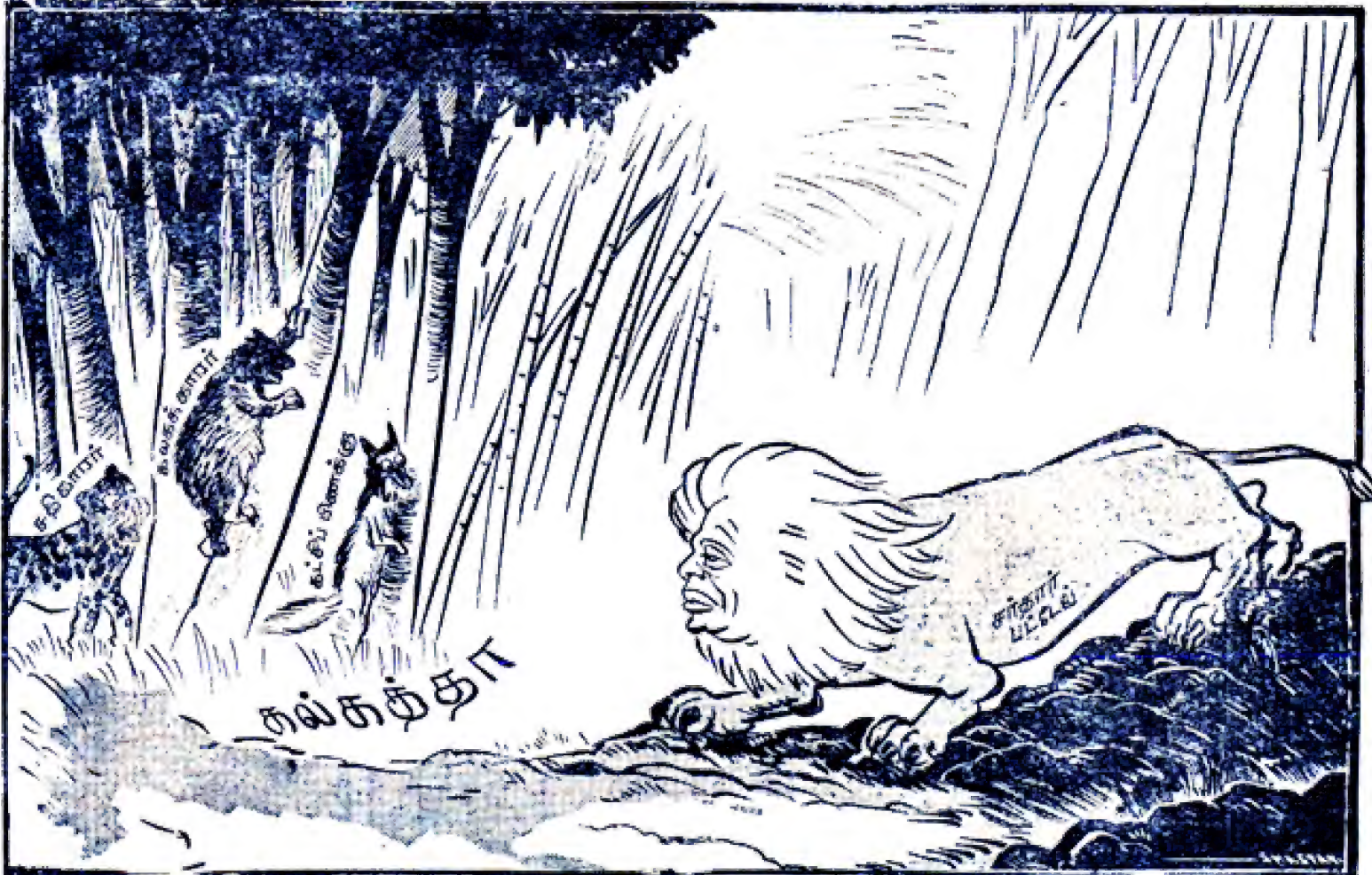
“காமன்வெல்த் மகாநாட்டில் ஒரு முக்கியப் பிரச்சனையாவது தீக்காமல் நாம் எல்லோரும் திரும்பிச் செல்லுகிறோம். இத்தகைய மகாநாட்டினால் உடைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பது சாத்தியமாயின், வெகு காலத்துக்கு முன்பே அவைகள் தீர்க்கப் பட்டிருக்கும். எனவே, இந்த மகாநாட்டினால் உடைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாவிட்டாலும், நிலைமை மேற்கொண்டு மூழு மோசமாக விடாமல் தடுப்பதற்கு இது போன்ற மகாநாடு உதவியாக இருக்கிறது” என்று ஜவாஹர் லால்ஜி குறிப்பிட்டார்.

உதாரணமாக, பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் எட்டிலிங் கையிருப்பு விஷயமாகத் தகராறு இருந்து வருகிறது. இந்தியா—பாசிஸ்தான், இந்தியா—இளங்கை, இந்தியா, பாசிஸ்தான்—தென்னாப்பிரிக்கா இந்த நாடுகளுக்கும் தகராறும் விரைமும் நாளுக்குநாள் முற்றி வருகின்றன. அந்தத் தகராறுகளையும் விரோதத்தையும் தீர்ப்பதற்கு முன், அவை முற்றமும் தடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதே ஜவாஹர் லால்ஜி கூறியிருப்பதன் கருத்தாகும்.

மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்த மந்திரிகள் இத்தோசேஷ்யா சுதந்திரம் பெற்றதைக் குறித்துத் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். இத்தோ—சீனா, பர்மா, மலாயா கலகங்களின் யோட்டிக் கவனம் றேனத்தினார்கள். சீனாவில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய சர்க்காருக்கும் காமன்வெல்த் நாடுகளுக்கும் எதிரிகாணத்தில் எத்தகைய தொடர்பு இருந்து வருவது என்பதைப் பற்றி விவாதித்தார்கள். பொதுவாக ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் உள்ள நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். மற்றும் பொது உடைமை, ஐப்பானின் எதிரிகாணம் முடியிய பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசிக் தீர்த்தார்கள். இறுதியாக ஒரு முக்கிய விஷயத்திலும் ஒரவித முடிவுக்கும் வராமல் கலைத்தார்கள்.

சர்வ தேச மகாசபை எத்தனியா மாகங்களாக விவாதிக்கும் பிரச்சனைகளில் ஒன்றைத் தீர்ப்பது கூட யிகவும்

சிங்கம் வேட்டைக்குச் சென்றது!

சர்தாரா பட்டேல் சென்ற வாரத்தில் கங்குலிக்கு விஜயம் செய்தார். கங்குலியில் நடந்து வரும்

சாலைக்குக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். குடிசைத் தொழிலுக்கு ஊக்கமளித்து அது அறிமுகம் பாது காக்க வேண்டியது சர்க்காரின் முக்கிய கடமை. அப்படியிருக்க மேலே குறிப்பிட்ட நிலைமைக்குக் காரணஸ்தர்களான சர்க்கார் அதிகாரிகள் தெரிந்தும் அவ்வாறு அச்சிமமான உத்தரவைப் பிறப்பித்தார்களா அல்லது அறிமுகமையினால் பிறப்பித்தார்களா? அது எப்படியாயினும், வெவ்வேறு காய்ச்சல் தொழில் நிகழும்படியும் ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படும்படியும் அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல் உடனே மேற்படி விசிக் கிர உத்தரவை ரத்து செய்வார்களாக!

பாவம் ஓரிடம்...

சீர்தவ மதங்களும் சமமாகக் கருதப்படும் இந்தியாவின் மத வெறிக்கு இடமில்லை; மத வெறியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சித்தாபனத்துக்கு இடமேயில்லை. பாரத நாடு பிளக்கப்பட்டு பாலின்தான் ஏற்பவெதற்குமுன் நிலைமை எப்படியாயினும், பாலின்தான் ஏற்பட்டதற்குப் பின் சிகழ்ந்த படுபாதகங்கள் மத வெறி எவ்வளவு கொடிய பைசாசத்தன்மை கொண்டது என்பதை சிறுபித்து விட்டவ. அவ்வாறு சிறுபிக்கப்பட்டதன் பலனாகவே வட இந்தியாவில் முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் முஸ்லிம் வீடுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முற்பட்டார்கள். ஏராளமானவர்கள் தேரேய காங்கிரஸ் மகாசபையிலும் சேர்ந்தார்கள். எனினும், அப்போது வட இந்தியாவிலிருந்து விரட்டப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு மௌனமாகாணத்தில் சிலர் அடைக்கலம் அளித்தனர்.

இந்த மாகாணத்தில் ஹிந்து முஸ்லிம்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகளாகச் சகோதரர்களைப் போல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். வட இந்தியாவில் மத வெறிகோர தாண்டலம் ஆடியபோதுகூட, இங்கு அதன் எதிரொலியாக அற்ப அசம்பாவிதமும் ஏற்பாடாததே அதற்குச் சான்றாகும். அப்படியிருக்க, இந்த மாகாணத்தில் வருப்பு வெறியை அடிப்படையாகக் கொண்ட வீடுக்கு அடைக்கலம் அளிக்க சிவாயமே இல்லை. இந்த உண்மையை இப்போதாவது பல முஸ்லிம் பிரமுகர்களும் ஊரா ஆரம்பித்திருப்பது திருப்திகரமான விஷயமே. எனினும் இவ் விஷயத்தில் முஸ்லிம் பாமர மக்களுக்கு எவ்வுமே சந்தேகம் இருந்ததில்லை.

... பழி ஓரிடம்!

சென்னைவிலே இந்த மாகாண முஸ்லிம்களின் சபை ஒன்று சமீபத்தில் கூடி

யது. அரசியலில் தங்களுடைய எதிர்காலம் என்ன என்பதை நினைபித்துக் கொள்வதற்காகவே அவர்கள் கூடினார்கள். தற்போதுள்ள அரசியல் கட்சி எதிலாவது சேருவதா அல்லது தங்களுக்கென்று தனிக் கட்சியாக ஒன்றை ஏற்படுத்திக்கொள்வதா என்பதை யோட்டிச் சர்ச்சை நடத்தது. கடைசியாக முஸ்லிம் போது ஐனர்களின் கருத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக அவர்கள் ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள்.

மத விஷயங்களில் இந்திய சர்க்காருக்கும் தலைவர்களுக்கும் உள்ள அந்தரங்க கத்தி கதந்திக் குடியாகத் திட்டத்திலிருந்து ஐயம் திரிபுக்கு இடமின்றி வெளியாகி யிருக்கிறது. அதன் காரணமாகவே ஆயிரக் கணக்கான முஸ்லிம்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். சுயசல கோக்கம் கொண்ட ஒரு சிலருக்குத்தான் இன்னும் மனம் தெளிவு அடையவில்லை என்பதை மேற்படி கமிட்டி சிவமனம் காட்டுகிறது. முஸ்லிம் போது மக்களிடையே சந்தேகத்துக்கு இடமின்றாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சோருவானேன்? தங்களுடைய தயக்கத்தையும் தவறையும் தடுமாற்றத்தையும் மறைப்பதற்காகப் போது ஐனர்களின்மீது பழிவைப்போட முற்படுவானேன்?

குடபகம் இல்லையா?

வந்தவன் :- சாமி! பொங்கல் தினமும்!

விட்டுக்காரர் :- யார்தான் பொங்கல் தினமும் கேட்கிறது என்பதே கிடை யாது. முன்பின் தெரியாதவன் எவ்வான் பொங்கல் தினமும் என்று வந்து வருகிறான். யாடா நீ?

வந்தவன் :- நீங்கள் யார் என்று என்னைக் கேட்டு விட்டீர்களே! நான் வருஷா வருஷம் தவறாமல் பொங்கல் தினமுக்கு வருகிறேனே, அதற்குள் மறந்து விட்டீர்களா?

கிளர். ஐ. சி. எஸ். வர்க்கத்திலே யிருந்து போலீஸ் தலைமைக்கு வியமிக்கப்பட்ட முதல் உத்தியோகஸ்தர் அவர்களே. சில வருஷ காலம் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் உத்தியோகத்தைத் திறம்பட வகித்து நாட்டில் தலைநிர்த்தாடிய நாச சத்திகளை அடக்கிப் புகழ் பெற்றார். சமீபத்தில் ரிவினியூ போர்டு அங்கத்தினர் பதவி வகித்து நாட்டின் பஞ்ச நிலைமையைச் சமாளிக்கப் பெரும் பிரயத்தனங்கள் செய்து வந்தார். ஸ்ரீ சிகே விஜயராகவன் சிறந்த கலாநிகர். ஆங்கில நாகரிகத்தில் பயிற்சி

ஸ்ரீ சி. வெ. விஜயராகவன், ஐ. சி. எஸ்.

பெற்றவரானாலும் நமது நாட்டுக்குரிய கர்நாடக சந்தேகம், பரத நாட்டியம் முதலிய தேசிய கலைகளிலேயே அவருடைய உள்ளம் கலை இன்பத்தைக் கண்டது. அவருடைய புதல்வியர் இருவர், குமாரி பத்மினியும் ஜேமாமாமினியும், கர்நாடக சந்தேகத்தை முறைப்படியின்று தேர்ச்சி பெற்று விளங்குகின்றனர். குமாரி ஜேமாமாமினி பரத நாட்டியக் கலையிலும் சிறந்த புகழ்பெற்றிருக்கிறார். ஸ்ரீ விஜயராகவன் அவர்களுடைய எதிர்பாராத மரணத்தினால் அனலில் மெழுகுபோல உருவியீறும் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையினருக்கும் பதல்வர் - புதல்வியருக்கும் அவருடைய எண்ணற்ற கண்பர்களுக்கும் கம்மூடைய அறுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வெல்லத்துக்கு ஆபத்து

நமது நாட்டின் போருளாதார கபிட்சத்துக்குக் குடிசைத் தொழில்களின் அபிவிருத்தி அத்தியாவசியம் என்பதை மறுப்பவர் யாரும் இல்லை. அப்படி யிருக்க, அந்தக் குடிசைத் தொழில்களில் ஒன்று கசித்துப் போவதற்கான காரியத்தை சர்க்கார் அதிகாரிகளே செய்தால் அதை என்று வென்று வர்ணிப்பது? நமது மாகாணத்தில் கொடுமுடி போன்ற சில இடங்களில் விவசாயிகள் கரும்பு சாகுபடி செய்து அதைக் கொண்டு தாங்களே சோத்தத்தில், வெல்லம் காய்ச்சுகிறார்கள்.

சர்க்கரைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ள இக்காலத்தில், —முக்கியமான நகரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் சர்க்கரையைக் கண்ணால் காண்பதும் குந்தரைக் கொம்பாக இருந்து வரும் இந்தச் சமயத்தில் ஆனங்களுக்கு வெல்லமாவது கிடைக்க வழியிருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் சமீபத்தில் பிறப்பித்த ஓர் உத்தரவால் அதற்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டு விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. இதன் சம்பந்தமாக, இந்த இதழின் வேடுரு பச்சத்திலே "வெல்லம் காய்ச்சாதே" என்ற தலைப்பில் வட்டமேஜையில் பிரகர

மாகியுள்ள கடிதத்தை அரசாங்க அதிகாரிகள் கவனிக்கக் கொடுக்கிறோம்.

அறியாமையா? அக்கிரமமா?

இதைத் தவிர, சிலக்கோட்டை கரும்பு சாகுபடி செய்வோர் சங்கம் முன் அறிவிப்பு எதுவுமின்றித் திடீரென்று சர்க்கார் பிறப்பித்துள்ள உத்தரவைக் கண்டித்து சத்தியாகிரகம் செய்யவும் தீர்மானித்திருக்கிறது. கரும்பு மகசூல், குறிப்பிட்ட சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதே சர்க்காரின் உத்தரவாகும். அவ்வாறு செய்யாதால் நீண்ட காலமாக நடத்துவரும் மேற்படி குடிசைத் தொழில் சீனித்து அதை கம்பி வரலாம் தூற்றுக் கணக்கான குடும்பங்கள் ஜீவனத்துக்கு வழியின்றி மனைவி மக்களுடன் இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் கடுத் தெருவில் கிற்க வேண்டும் என்று அச்சுக்கூறும் பிரதிநிதி மன உருக்கத்துடன் கமக்கு எழுதி யிருக்கும் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கரும்பு மகசூலைச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுப்பதால் தூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளருக்கும் மாடுகளுக்கும் வேலையில்லாமல் போகிறது. தங்களது உடைய சோந்த உழைப்பால் வெல்லம் காய்ச்சி டன் என்பது ரூபாய் விதிதம் விற்கும் விவசாயிகள் சர்க்கார் உத்தரவுப்படி கரும்பை டன் நாற்பத்தாறு ரூபாய் பத்து அணு விதிதம் தொழிற்

கல்கி

மார்ச் 9

இதழ் 25

தமிழ்த் திருநாடு தன்னை - வற்றி
கொண்டிருக்கின்ற பார்ப்பா-பாருதாரி

இன்னொரு சேதி?

பாராட்டுகிறோம்!

உத்தம தேச பத்தரும் சிறந்த திபா கியுமான திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ என். அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் வருகிற தமிழ் மாகாண மகாநாட்டுக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். தமிழ் மாகாண மகாநாடு வருகிற பிப்ரவரி மாதம் 4, 5 தேதிகளில் சென்னை மாநகரில் நடைபெறும் போகிறது. பெருந்திருவிழாவைப் போல் சுதேசிப் பொருட்டாகக் நடந்து வரும் தேனம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்திலேயே இந்த மாகாண மகாநாடும் நடைபெறும் என்று தெரிகிறது. மகாநாட்டு மீள்வாசிகளுடன் பரிபூரணமாக ஒத்துழைத்து மகாநாட்டைச் சிறப்பாக நடத்தித் தருமாறு சென்னை நகரவாசிகளை வேண்டிக் கொள்கிறோம். ஆந்திர சர்க்காரார்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகப்போகிற இந்த வருஷத்தில் சென்னை நகரில் தமிழ் மாகாண மகாநாடு நடைபெறவது மிகப் பொருத்தமானது. இந்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்த தமிழ் நாட்டின் காங்கிரஸ் கமிட்டியைப் பாராட்டுகிறோம்.

தலைகாட்டுகிறான்!

தமிழ் நாட்டின் சிறப்பான பண்டிகை பொங்கல். இந்த மக்கள் நன்னாளில் "பால் பொங்கிற்று?" என்று தமிழ் மக்கள் ஒருவரையொருவர்கேட்டு மகிழ்வது வழக்கம். இந்த ஆண்டில் நம் தேயர்களைப் பார்த்து அவ்விதம் கேட்க நமக்குத் தயக்கமாயிருக்கிறது. இயற்கையின் மறக் கருணையினால் இந்த வருஷத்திலும் பருவ மழை பொய்த்து விட்டது. தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளில் இப்போதே பஞ்ச கிணமை தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டது என்று அறிந்து பெரிதும் கவலை உண்டாகிறது. இந்த

கிணமையில் பொங்கல் பண்டிகையை எவ்வாறு மக்கள் குதூகலமாகக் கொண்டாடி விருக்க முடியும்? வயல்களில் விளைச்சல் பொங்கிவிருந்தால் அவ்வளவு விட்டதும் பொங்கல் அன்றைக்குப் பால் பொங்கும்? எட்டிப் பார்க்கும் பஞ்ச அரக்கனை விரட்டி அடிப்பதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் சென்னை மந்திரி மார்கள் கண்ணுங் கருத்துமாய்ச் செய்து வருகிறார்கள் என்று அறிந்து ஓரளவு ஆரதல் உண்டாகிறது. பஞ்சம் தலைகாட்டும் பிரதேசங்களில் வேலை யில்லாத மக்களை மீள்பாசன வேலைகளில் ஈடுபடுத்தி வேலை கொடுப்பதற்கு மராமத்து இலாகா மந்திரி திட்டம் போட்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. இஃ பேஷான யோசனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. பஞ்ச அரக்கனை வைத்து வேலை வாங்கி இனிப் பஞ்சம் வராமல் தடுக்கும் ஏற்பாடு சிறந்த ஏற்பாடுதானே? இந்தத் திட்டம் காரியத்தில் நன்கு நடந்து வெற்றிபெற வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

பாஸி யமனே!

விதியைப் போல் கொடுமையானது வேறொன்றுமில்லை. யமனைப் போல் இரக்க மற்ற பாஸி வேற யாரும் இல்லை. சென்னை மாகாணத்திற்கு அரிய தொண்டு செய்து வந்த விலை உயர்ந்த மனித உயிர் ஒன்றைச் சென்ற வாரத்தில் காலன் கொண்டு போய் விட்டான். ஸ்ரீ சி. கே. விஜயராகவன் ஐ. சி. எஸ். அவர்கள் மரணமடைந்த செய்தி அவரை அறிந்தவர்கள் எல்லாரையும் திடுக்கிட்டுக் கண்ணீர் விரும்படி செய்தது. பழைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் திறமையான உத்தியோகஸ்தர் என்று பெயர் எடுத்துப்புகழ் சந்திந்த அராக்கத்திலும் தலை சிறந்த புகழ் பெற்ற பிரஜை அவர். அதிகார வர்க்கத்திலே மட்டுமின்றிச் சமூக வாழ்க்கையிலும் அவர் பிரபலமடைந்து விளங்

சபாஷ்! பழிமதி வறும்ஸாவதன
பாட்டா! இதை கிளம்புகிறேன்.

பழிமதி வறும்ஸாவதன
இன்று வர இயங்காததால்

கோங்கர்
கோடாரிராய்
மாடுவார்.

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

ஓ, வி. தய. க.
அருக்குலு, அம்பலு,
அழவாச்சாரு...
...கிணிக...

கல்கி

விபரஞ்ளடக்கம்

மார்ச் 9 | ஜனவரி 22 | கி.ரி.சி.வி.
தொழில் 25 | தொழில் 22 | தொழில் 9

வள்ள சேத்!	...	11
சிங்கம் னே டைக்குச் சேந்தது!	...	14
ஒரு கப் ப!	...	15
முதல் சந்திப்பு!	சாந்திரி ...	18
இசங்கலின் நேரு	சாந்திரி ...	19
நாத்தாக்குக்கு ஒரு நேருவர்	சா.சி. ...	22
மனோகாவின் காவில்கை	பேரதன் ...	27
தன் குமரி (போட்டோ)	...	29
தீர்த்தோசை	சா.சி. ...	33
சிங்கம் சந்திரன்	இசை சிங்கம் ...	38
நாய நாய்கை	சா.சி. ...	40
சிங்கம் குடு!	அருவம் ...	43
புத்தாம்பார்!	...	44
முத்தாம்பார்	ச. சேங்கடாத்தன் ...	45
அருவம் சன் அட்கியம்!	...	48
சோலாவின் சாதி	ச. சா. ச. ...	49
மேய்க் காதல்	அருவம் ...	54
புத்தாம்பார்?	...	56
கடகாத்தாத்தா! கட்டிச் சன்னை	...	57
ஒரு நாட்கள்	பாபுசாலை ...	58
ஒரு கைடுகோல்!	...	61
நாது இசங்கலக் காதல்	சாந்திரி ...	62
சாந்திரி	...	64
பாபு, சந்தி	சாந்திரி ...	66
திருவனாந்த திருவிழா	தனாயப்பா ...	69
அட்ட மேஜை	...	72
பேசும் பாபுசாலை!	சாந்திரி ...	76

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும் சம்பவங்களும் கற்பனையே

மோசமான க்ஷவரத்தினால்
எனக்கு ஏராளமான பணம்
கிடைத்தது

அநேகர் காரத்திற்கு 5 அணுக்
கள் நாஸ்தனுக்குக் கொடுப்பதில்
முற்று' க்ஷவரங்களை அடைந்
தாம் வருஷத்திற்கு ரூ. 20 கிடை
வழித்தும் காரத்திற்கு நான்கு நாட்
கள் அவர்கள் பாக்கி அடைக்கோ
தவையே இருப்பதுடன், அநுக்
கான ரேஸிளும் அவரம் செய்ய
நிலித்து உண்டாகக்கூடிய ரன்
கள் முதலிய அபாயங்களுக்கு எம்
பொழுதும் இலக்காகிடுங்கள்.

தீனும் 7 ஒ'க்ளாக் ரேஸிளேடுகளைவோ அவரம் செய்துகொடுக்கும்

நான் சொத்தமாகவே க்ஷவரம்
செய்து கொள்வதால் பண
மும் மீதம் பிடிக்கிறேன்

ஒரே ஒரு ரூபாய்க்கெனில் கத்த
மான க்ஷவரத்திற்கு ஏத்தாரான
மான் ஒரு 7 ஒ'க்ளாக் ரேஸிளும்
இரண்டு 7 ஒ'க்ளாக் பிளேடுகளும்
கொண்ட அருவியைப் போடக்கூடிய தீக்
கள் போடுகின்ற இம்முறையில் கட்ட
பட்டியின்றாததும், கனாமான க்ஷ
ரத்தவரம். நான் சொத்தத்தவ
ரம் ஒவ்வொருநாளும் போதுமீ
கள் ஒவ்வொரு 7 ஒ'க்ளாக் பிளே
டும் அநேக நாட்களுக்கு வரும்.
தேவையானபோது 5 பிளேடுகள்
கொண்ட பாக்கெட் ஒன்று 7 அணு
வுக்குக் கிடைக்கும்.

7 o'clock

RAZOR & BLADES

இரண்டு பிளேடு
களுடன் ரேஸி
விலை ரூ. 1

SLOTTED BLADE

7 ஒ'க்ளாக் ரேஸிளேடுகளிலும், சிக்ரெட்டிலும் சிக்ரெட்டிலும் க்ஷவரம்
செய்துகொள்ளும் முறையை இப்போது நாம் பிடிக்கிறோம். அநிகம் காரண
வர்கள் ஒவ்வொரு 7 ஒ'க்ளாக் பிளேடும் கத்தாராக அநேக க்ஷவரங்களை
அளிக்கும். 5 பிளேடுகள் கொண்ட பாக்கெட் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 7.

ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கு நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் அத்யாவசியம். பற்களின் ஆரோக்கியத்தைச் சரியானபடி பாதுகாத்துக்கொள்வது ஒரு நல்ல பழக்கம். இது பற்களை உறுதிபாசவும் சுறுகளை ஆரோக்கியமாகவும் இருக்க உதவுகிறது. இதற்கு முக்கிய தேவை ஒரு நல்ல பற்பாசை. நீம் டேட் பேஸ்ட் ஒரு சிறந்த பற்பாசை. உயர்ந்த சரக்குகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப் பட்டிருக்கும் இதில் வேப்பங் குச்சியின் சத்து அடங்கி யிருக்கிறது.

க ல் கி

இந்தியக் குடியரசு மலர்

1950 - ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி இந்தியாவின் சுதந்திரக் குடியரசு ஸ்தாபிதமாவதை முன்னிட்டுக் "கல்வி" விசேஷ மலர் ஒன்று வெளியிடப்படும். "கல்வி"யின் வார இதழ் அளவிலேயே 200 பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்டதாய்ப் பல வர்ணச் சித்திரங்களுடன் விளங்கும். அறிஞர்களும், அரசியல் தலைவர்களும் ஆசிரியர்களும் எழுதிய கதைகள், கட்டுரைகளுடன் பொலிவுறும்.

இது "கேசி" வர இதுவுடன் சேர்த்துக் கொ

கனி வெளியீடு

விலை ரூ. 1-0-0

தயாதி சேனா:

இந்தியா, இலங்கை அனா 8
இதர வெளி நாடுகள் அனா 8

பிரதான நிர்வாகி தயாதி அனுப்பப்படும் உபகம் பக்கத்திலுள்ள "கேசி" ஏஜன்டுக ளிடம் உடனே பதிவு செய்து கொடுக்கக்

மலரின் கிரயத்தைப் பிரத்யேகமாகச் செலுத்தும் சுந்தாதாரர்களுக்கு மட்டும்தான் மலர் அனுப்பப்படும்

மாணேஜர்

க ல் கி காரியாலயம்
கிற்ப்பாக்கம் :: சென்னை

நீச்சுயலான ஆரோக்கியம்

தினம் 5 அணு

செலவில்

முக்கியமாக பட்டணங்களில் தற்சமயம் கிடைக்கக்கூடிய உணவுகளில் விடமின்கள்* மிக்க குறைவாயுள்ளன. இந்த அத்தியாவசியமான சத்துப்பொருள்கள் உமது உணவில் குறைந்திருப்பதின்காரணமாய், உய்களுக்கு ஜலதோஷம், காரணமின்றி ஜூரங்களும் மற்ற உபாதைகளும் ஏற்படுகின்றன.

குறைந்த பகலும் தேவையாயுள்ள A & D* விடமின்களை தினம் உட்கொள்ளாவிடில் நீங்கள் பூண ஆரோக்கியத்துடன் இருப்பது முடியாதென்றே சொல்லலாம். ஒன்று அல்லது 2 ஸ்பூன் எம். ஜி. பி. (மெட்ரான்ஸ் கவர்மெண்ட் பிரான்ட்) ஷார்க் லிவர் ஆயிலில் ஒவ்வொரு வேளை ஆகாரத்திற்கு பிறகு உட்கொண்டால் மோத்தத் தேவையை இந்த விடமின்கள்* பூர்த்தி செய்யும். ஒரே ஆளொன்றுக்கு நாளொன்றுக்கு 1 அணு நான் செலவு — குழந்தைகளுக்கு அதில் பாதி அல்லது இன்னும் கம்மி செலவே.

மதராஸ் கவர்மெண்ட் பிரான்ட்

ஷார்க் லிவர் ஆயில்

கொழுப்புக்கள் : — விடமின்களை பூணமாய் பிராணிக்கத் தேவையானதும், அதிகப்படி உத்தியை கொடுப்பதற்கும் வேண்டுமென்ற அளவு உட்கள் என்னென உய்களது.

- * விடமின் 'A' : — உடல் வளத்திற்கும் வலிமைக்கும் சாதகமானது. ஜலதோஷம், சின்னம்மை, நீரிக்கொள்ளுதல், உடை நீரிக்கட்டி, முதலிய நோய்களைத் தடுத்தும் — வெட்டுக்காயம் பிஞ்சுக்காய்களும் இவற்றின்று விகும் பரவாமல் பாது காக்கின்றது.
- * விடமின் 'D' : — கண்களுக்கிடத்திலிருந்தும், உறுதியான எதுவும், பற்கள் வளத்திற்கும், சாதகக்கும் இன்றியவையாதது.

அடமின்

செக்களுக்குத் அவதானவிகளுக்குத் எம். ஜி. பி. ஷார்க் லிவர் ஆயிலில் உள்ள கொழுப்புகள் ஒத்துக்கொள்ளாமல் சேராமல் உய்கள் பிராணம் பாதிக்கப்படலாம். அப்பரிமாட்ட சமையல்களில் ஆகாரச் சத்துகளின் பூர்த்தி செய்யும் மூலு சாரமும் உள்ள நெதுனி அடமின் அதேபாதுகாப்பைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

தயாரிப்பாளர்கள் : —

கவர்மெண்ட் ஆயில் மாக்டரி, கன்ஸிர்கோட்டை

மபார்ட்மெண்ட் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் & காமெர்ஸ்

கவர்மெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

தென் இந்தியாவுக்கு விநியோகஸ்தர்கள்
P. S. & Co., வி. சி., செட்டூர்.

அமுமையாகப் பெற்ற கத்திரத்தை குபயம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

காரண்டியும் தேர்த்தியும் உன்ன
கைக் கடியாங்குள் காரமான
விவரம் விடைக்கின்றன. ஐக்க
விவரமான பரிசோதனைக்குப்
பிறகு மேற் காணும் கடியாங்கு
கல் மிகவும் அழகான ஸ்டீல்
புடன் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு
யிருக்கின்றன. பாக்கித் தரவே
தான் கூலியோ விடையாது.
வி. பி. பி. மூலம் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

குபாய் இப்பொழுக்கு மேற்பட்ட
தரங்கை ஆட்டர்கள் போஸ்டல்
ஆட்டருடன் அனுப்ப வேண்டும்.

★ பதீயுள்ள பரிசுகள் ★

தாளுக்கு கைக் கடியாங்குளுக்கு
ஆட்டர் செய்தால் ஒரு அழகான
அளவாக கடியாங்கு ஆட்டருடன்
அனுப்பி வைக்கப்படும். மூன்று
கைக் கடியாங்குக்கு ஆட்டர்
செய்தால் ஒரு கன்னிப் பரிசாக
கடியாங்கும் அனுப்பி வைக்கப்
படும். நூற்று கைக் கடியாங்கு
க்கு ஆட்டர் செய்தால் அழ
கான அமெரிக்கன் போஸ்டல்
பேனா திருவாக அனுப்பப்படும்.
7-2-50க்குள் ஆட்டர் செய்து
இந்த அரீய சந்தர்ப்பத்தைப்
பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

805	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	31
806	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	36
809	கரோல் கேஸ் 15 ஜுவல்	40
860	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	50
861	28 மைக்ரான் ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	53

809	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	38
810	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	41
862	கரோல் கேஸ் 15 ஜுவல்	45
863	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	55
868	வாட்டர் ப்ரூப், ஐக்க ப்ரூப் ஸ்டீல் பாக், 15 ஜுவல்	65

821	கரோல் கேஸ் 5 ஜுவல்	36
822	ரோலு கேஸ் 5 ஜுவல்	41
833	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	42
834	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	47
871	கரோல் கேஸ் ஸ்டீல் பாக் 15 ஜுவல்	55
872	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	65

824	கரோல் கேஸ் 5 ஜுவல்	36
825	ரோலு கேஸ் 5 ஜுவல்	41
836	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	42
837	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	47
875	கரோல் கேஸ் ஸ்டீல் பாக் 15 ஜுவல்	55
876	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	65

813	கரோல் கேஸ் 5 ஜுவல்	27
814	ரோலு கேஸ் 5 ஜுவல்	32
815	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	32
816	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	37
865	கரோல் கேஸ் ஸ்டீல் பாக் 15 ஜுவல்	65
866	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	75

817	கரோல் கேஸ் 5 ஜுவல்	31
818	ரோலு கேஸ் 5 ஜுவல்	36
819	கரோல் கேஸ் 7 ஜுவல்	35
820	ரோலு கேஸ் 7 ஜுவல்	40
868	கரோல் கேஸ் ஸ்டீல் பாக் 15 ஜுவல்	70
869	ரோலு கேஸ் 15 ஜுவல்	80

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

ஜெமிடரின் கிருஷ்ண விஜயம்

சென்னை
கெமிடி & கிரேஸன்

தினசரி 3 காஷிகள்

மற்றும் ராஜாநாணி பூர்

மும் நடைபெறுகிறது

கிபர்க்கன்
சுந்தர் ராவ் நடிகர்ணி
ஸ்ரீபதியா சென்பால்

தமிழ் நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில்
மகிழ்வுடன் உலாவி வருகிறார்கள்.

மாடர்ன்
தீயேட்டர்ஸ்

பொன்முடி

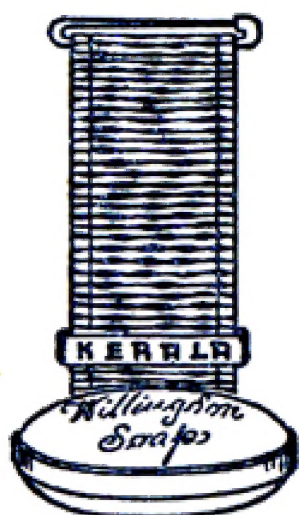
இப்பொழுது தென்னாடுக்கும்
வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது

லிப்டன்ஸ்

என்றால்

சிறந்த டீ

எண்ணெய் ஸ்ரானத்தின் மிக மேலான முறை

உங்கள் சமீபத்தின் மிகவும் அடியில் இருக்கும் பாகங்கள் எண்ணெய் ஸ்ரானத்தால் சுத்தம் செய்யப்பட்டு மிருதுவாக்கப்படுகின்றன. ஒரு வகையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சோப்பு அதைப் போல் தன்ருக உபயோகப்படுகிறது. ஏனென்றால் அதில் வழக்கமாக சோப்பிலிருக்கும் நிரப்பும் பதார்த்தங்கள் இல்லை. கோளா சோப்பைப் பளுவாக்குவதற்கென்று அன்னிய பதார்த்தங்கள் எதுவும் சேர்க்கப்படுவதில்லை. அது சுத்தமானது. அதனால் தான் அது தன்ருக துறை உண்டு பண்ணுகிறது. மேலும் குளிர்ந்த ஜலத்தினுட்கட தன்ருக சுத்தம் செய்கிறது.

❶ சுத்தமான எண்ணெய் மூலப்பொருள் ❶

வி ல் வி ங் ட ன்

கவர்மெண்டு ஹவுஸில் ஒரு பெரிய சோப்பிக்கும் அவள் விருத்தாளிகளுக்கும் செய்யப்பட்டது.

கோளா ஸோப் இன்ஸ்டிடியூட், கள்ளிக்கோட்டை

டிபார்ட்மென்ட் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமெர்ஸ்

கவர்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

வாழ்க்கை

வாழ்க்கையை பார்க்கும்போது

சிரிக்கிறீர்கள்
கண்ணீர் வரகிறீர்கள்
ஆனந்தமடைகிறீர்கள்
உணர்ச்சிப்பெருக்கில்
உங்களை மறக்கிறீர்கள்
இது ஒரு ஏவிஎம் சித்திரம்

வாழ்க்கை

AVM
புரட்சி கலைகள்

G. K. A. O.